ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

ஙியகாகதி

ந்தனைப்புப்பாயிரம்.

ராண்

மச்சங்கவித்வான் சோழவந்தான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா

ாதிகழுந்தி செழுங்கமலத்து
நார்திகழ்மறைநேர் நான்முகற்றந்த
கார்திகழ்மேனிக் கடவுண்மூவுலகுஞ்
சூர்திகழ்தெவ்வர்செய் துயரினிற்றீர்ந்து
பேருவகைக்கடல் பெட்பினிற்றிளைப்பத்
தாருலாமார்பத் தசரதன்சேயாய்
பார்மிசைவந்தருள் பழகிற்சீர்சரித
ராமசைசூடுகிமலவேணியனு
ரொப்பப்பிறங்குமுவமையில்படிமைச்
... க்தனித்தவத் தெய்வவான்மீகியுங்
வருங் கல்வியிற்பெரியனென்
றுலைவிலாதேத்து முயர்புகழ்க்கம்பனும்
வடமொழிதென்மொழிவழங்கியபனுவல்
புடவியிற்புணரியிற் புரைதபப்பாத்தவி
னுண்ணறிவிலருந்திண்ணிதினுணர
வெண்ணியபொருளெலா நண்ணுறத்தொகுத்து
விண்ணுறுபுலவர்போன் மண்ணுறுபுலவருங்
கண்ணுறுசெவியினி லுண்ணகல்லமீழ்தினு
மினியதீஞ்சுவைத்தமிழ்த் தனியணிப்பாவா
னனியுளத்தன்பிற் கனிவுறப்பாடினன்

சிறப்புப்பா

பாருந்தமிழ்முனிவரன் றிரு
திருந்துநல்வளங்கொள் செ
முடித்தநன்மங்கல மடுத்
வடுத்தவிர்கன்னி வளநா
குன்றக்குடிவளர் குகை
குன்றக்குடியெனு மின்று
துன்பிராவகைசெ யெம்பி-ரீமய்
மிருதனமாஞ்சூ ழொருதன்யாரத்
தாதனமேனை நகரெலாமாக
நடுவுறுமணிபோற் படிமிசைவயங்க
நின்றசீர்குன்ற நெடுவைமாநகர்க்கண்
வென்றசீர்மறையோர் வியன்குலமோங்க
வெண்ணெழுதா வியன்மறைமுழுதுண
ரண்ணுசாமி யருந்தவத்துதித்தோன்
சீரார்புல மையிற்சிறந்த
நாராயணாபூ சுரநாயகனே

நேடிவ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றியது.

ங்காதண்டங்கையிலேந்திக் கொடுந்தொழிலரக்கரெ.
பாதகர்தம்மைக்கொன்று பருவரலொழிக்கவந்த
சீதரன்கதையைக்கம்பன் செப்பினன்விரிவாய்க்கற்
றோதுதலன்றிமற்றோ ருணர்ந்திடவரிதென்றெண்
அந்தணர்குலத்தில்வந்தே யருங்கலைமுழுதுங்கற்ற
சிந்தையிற்றாயநாரா யணனெனுஞ்செம்மல்யாரும்
சிந்தையாய்க்கற்கும்வண்ணம் விருத்தமாயிரத்துந
ங்கனனதற்குச்செய்யத் தகுங்கைமாறுளதோவப்

சிறப்புப்பாயிரம்.

மற்படியார் மாணாக்கரும் நூலாசிரியர் மருமகனும் மதுரை
ரோமன்காதோலிக் ஸ்கூல் தலைமையுபாத்தியாயருமான
எம். கோவிந்தசாமி ஐயராலியற்றப்பட்ட

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

மங்கலமாகக் கங்கையுமதியுங்
கொங்கவிழ்கொன்றை தங்கியசடையுந்
தொண்டர்தங்கவலை தொலைத்திடுங்குறியாய்க்
கண்டமததிலே கறைதனைக்கொண்ட
முக்கண்மூர்த்தி மூண்டகத்தாளைச்
சிக்கெனசிரத்திற் சேர்த்திடசிறிது
தண்டமிழ்ச்சொல்லால் விண்டிடவருளும்
வான்மீகிமுனிவர் வழுத்தியகதையைத்
தேன்மீதொழுகுந் திதிப்புறுந்தமிழிற்
கல்வியிற்பெரிய கம்பநாட்டாழ்வார்
சொல்வலிமிகவே தொகுத்துவிரிவா
யருந்தமிழ்ப்புலவரும் வருந்தியேயறியச
செப்பினாரதனைச் சிற்றறிவினரு
மொப்புடன்கூடி யூக்கமாயுணர
பாருட்சிறந்த பரதமாகண்ட
மாருறுநாட்டி லருமையதான
மாண்புறும்வழுதிய ராண்மையோடாண்ட
சேண்புரந்தாலுஞ் சிறப்பலவென்னச்
சுந்தரத்தோடுஞ் செந்திருவசிக்கும்
பண்டையதான பாண்டியக்தோகைக்
கண்டையநகரெலா மன்னியவுருப்பா
மதிமுகமென்னப் பதிவுறுமதுரை
தனக்கொருதிலக மெனக்கவின்விளங்க
நின்றசீர்குன்று தெல்லைமாநகர்க்கண்

வண்ணாசாமி யண்ணலென் றுரைக்கும்
வள்ளலின் றவத்து மகவாயவந்தோன்
றெள்ளமுதனைய திதிப்புறுந்தமிழிற்
பன்னுதற்கரிய பதப்பொருடொகுத்துக்
கன்னலின்சுவையுங் கடையெனவிளங்க
பண்ணிறைசிறந்த பலபலகவிக
ளொண்ணரும்பொருளி னியம்பிடவல்ல
நாராயணப்பேர் நான்மறையாளன்
பாராயணமாய்ப் பயன்படுமாறும்
படிமிசையுள்ளார் பலருமெளிதாய்க்
கடினமேயின்றிக் கணத்தினிலுணரவுங்
கற்றவருடனே மற்றையரெவருந்
தெற்றெனவுணரத் தெள்ளியதாகவுஞ்
சங்கிரகமாகச் சங்கதிதொகுத்து
சங்கிரகராமா யணப்பேர்சாற்றி
மாதவமுனியு மல்லவாய்நின்றிட
வாதிசேடனு நாணமுறுக
மாவாணியு மறைவாயமர்ந்திட
பதினொருநூறுஞ் சந்தம்பலவாய
மதிகடலமுதாய் வழங்கினனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா சேற்றூர் ஜமீன் சமஸ்தான வித்வா

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ இராமசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியது.

புந்திமகிழ்கம்பனுரை யிராமன்காதை
பொருட்சுவைசொற்சுவையறியப் புகுந்தாலந்நூ
லேந்திய லுங்கற்றவருக்கா மெனச்சொல்லாமல்
யாவருக்கும்வெளிப்படச் சுருக்கியறைந்தான்மேன்மை
தந்தையுடன்புதல்வ ரிருவருமேயண்ணா
சாமியையரென்ற பேர்தரிக்கப்பெற்றோ
னந்தமிகுநெடுவை நகரத்தினா
யணசாமியென்னுரை நாவரசரேறே.

மேற்படியாரவர்கள் குமாரரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
வித்துவானுமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியது.

கடுவைநிகர்விழிச்சனகி காதலன் காதையைக்கம்பன் கடலாற்சூழப்
படுவையகத் தரியதமிழ்ப பாவலர்தேர்ந் திடவுரைத்த படியாலிந்நாள்
வடுவையொழித் திடுவிருத்தப் பாவிலெளிதாயச்சுருக்கி வழுத்தல்செய்தா
னடுவைநிகராவாழு நாராயணசாமி வேதியனெடியோனை மாதோ.

மதுரைஜில்லா முறையூர் ஸ்ரீமாந்
பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் சமுக வித்வானும்
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்வான்களி லொருவரும்
ஆகிய கொட்டாம்பட்டி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

எம். கருப்பையாபாவலரவர்கள் இயற்றியன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளரும் பாற்கடலிற் கருமுகில்போ லறிதுயில்கொ டிருமா ருனே
கருவளரும் விண்ணுலகத் தவர்தவர்க டழைத்தோங்கத் தரும நீதி
யுருவளர வரக்கர்குழா மொழியவெழிற் கோசலைநாட் டௌவயோத் திப்
பெருவளநன் னகரரசாப் பிறங்கியசீர்ச் சரிதைதனைப்பெருமைவாய்ந்தே

கம்பநா டுடையவள்ளல் கடல்போல விரித்துரைத்த கவிக ளெல்லா
மிம்பர்நாட் டினிலெவர்க்கு மெளிதுபயி லறிவரிதா யிருத்த னோக்கி
யும்பர்நா டனையவள நெடுவைநகர் விப்ரகுலத் துதித்தோன் றெய்வக்
கும்பனுன் குறுமுனியென் றிடக்கற்றோன் கற்றவர்கள் கூட்ட முள்ளோன்

அண்ணாசா மியின்றவத்தா லருணாரா யணசாமி யணிக ளோடு [ல்லாங்
பண்ணார்ந்த சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு நனிவிளங்கப் படிப்பா ரெ
கண்ணாகு மிதுவென்னச் சங்கிரக மாத்தொகுத்துக் கவியாத் தந்தான்
மண்ணாடர் தவப்பயனே யிதற்கென்ன கைமாறு வழங்கு வேமால்.

வேம்பத்தூர் நிமிஷகவி சிலேடைப்புலி ட. கா-ள-ள-ஸ்ரீ

பிச்சுபாரதியவர்களியற்றியது.

பூமேவுதடவளஞ்சேர்நெடுவைநகர்ப் பூசுரநிற்புநிதன்வேதா
நாமேவுகலைமகடன்னருளுடையான் வான்மீகிநவின்றகாதை
தேமேவுகம்பன்விரிவாயுரைத்தானதைச் சுருக்கிச்சிறப்பதாகப்
பாமேவுதமிழுரை நாராயணசாமிக்கவிஞன்பகர்ந்தான்மாதோ.

முத்துகுளத்தூர் அஷ்டாவதான வித்துவான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
மு. வ. கல்யாணசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

தம்பத்தை நேர்வாகான் சானகிகா தலனிலங்கைத் தலைவற் சேறிக் [ற்றுன்
கம்பத்தை யும்புடைத்தோன் காதைதனைச் சுருக்கிவிருத் தமதாய்ச் சொ
வம்பத்தை வீறுகுய மாதர்மத னெடுவைநகர் வாழும் பூமன்
சம்பத்தை யோங்குறுநா ராயணமா லுலகுபுகழ் சாற்றமாதே.

மதுரை அமெரிக்கன்மிஷன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நாராயணஐயரவர்கள் இயற்றியது.

உலகுபுகழ் தருபெருமைச் சிராமன் சரிதமுயர் கம்பன் முன்னாள்
பலகவிமா லைப்பரப்பிற் பாடினன்மற் றதுதெரியும் பார நோக்கி
நிலவுபொழி னெடுவைநகர் நீண்மறையோ னாரணப்பேர் புலவர்பெம்மா
னலகவிசேர் சங்க்ரகரா மாயணமென் றமைத்தா னவிற்றி னனே.

மதுரை கவர்ன்மெண்டு டிரெயினிங் ஸ்கூல் தலைமை
உபாத்தியாயர் திருவெண்காடு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சு. வேதாரண்யசாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ. எல். டி.
இயற்றிய (மணிமாலம்)

பண்கொண்டபாடன் மறையாயிரங்கள் பலவாகவேத்து பரமன்
விண்கொண்டதேவர் துயர்தீரும்வண்ணம் விரிஞாலம் வந்தவகையான்
மண்கொண்டராமன் கவின்காதையாருங் கனிவாயுரைக்க வெளிதா
மெண்கொண்டநூற தசமோடுநூற மினிதாகவாழ்க வுலகே.

பழனிசுவாமி மலையடிவாரம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சு. பெரியசாமிபண்டாரமவர்களியற்றிய
நேரிசைவெண்பா

புங்கவரைக்காக்கப் புகழ்வினைதைக் கண்ணுதித்த
தங்கமலை யார்பன் சரிதததைச்—சங்க்ரகமாய்ப்
பாரா சினிபிலத்துப் பாவலரேத் தப்பகர்ந்தா
னாரா யணமறையோ னன்கு.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்துவைமுடித்தபெம்மா னியம்பிடவுலகீரேழுஞ்
சிந்தையி லுளதென்றுன்னுச் சேய்நெடும்புவியைச்சூழத்
தந்தையைவலஞ்செய்தேமாங் கனிதரத்தனிக்கூத்தாடுஞ்
சிந்துரமுகத்தான்செம்பொற் றிருவடிதலைமேற்கொள்வாம்.

வேறு

பன்னிலத்துவிதை செந்நெலிக்குநிக ரென்னமொய்த்துவிளை பண்பினாற்
கன்னன்மூத்துகழை தன்னையொத்ததனைக் காண்கிலா திரதிகாதல[லாம்
னின்னும்வைத்தசிலையென்னின்மற்றுமுள நன்னிலப்பெருமை யென்கொ
பொன்னுமுத்துமலை தன்னிலெற்றுகரை பொருணைமாநதியினூடரோ.

வேறு.

பொன்னவிழ்கமலமாது புவனைவெண்போதாள்வைகு
மங்ககரதுவேவித்யாத் தானமாநகரமாகுங்
கன்னல்சேர்கழனிசூழுங் கலாமடமென்பாரந்த
நன்னகர்ப்பெருமைதனனிற் சிற்சிலநவிலலுற்றும். (3)

குடதிசைநெடுமாலீசன் குணதிசைகுமரிவைகும்
வடதிசையிருவர்மைந்தன் றென்றிசைவகுத்தமைய
மடவணிசிறந்தகோயின் மறையவர்மனைகள்சூழப்
படியுளோர்புகழும்வண்ணம் படைத்தனனமரர்தச்சன். (4)

முதுமறைக்கிழவராதி முறைமுறைமாந்நர்வீதி
சதுரமாயியல்புக்கேற்பத் தனித்தனிமனைகளோடு
நிதியிருகரத்தீசான னித்தன்வாழ்கலாவையென்னும்
பதிதனில்வதிப்போர்பெற்ற பாக்யமேபாக்யமம்மா, (5)

அந்தணர்மனைகளெல்லா மாரணம்பழகுமோசை
சந்ததம்வணிகரில்லந் தமணியங்கொள்வாரோசை
பைந்தொடிச்சிலம்பினோடும் பலபலகருவியோசை
மைந்தர்கள்வதுவைக்கார்க்கு மாவொலி நகரமெங்கும். (6)

செக்கர்வான்படிவத்தண்ணல் தேவியோடவனிதன்னின்
மிக்கதோர்பெருமையெல்லாம் விளம்பினளவளுமையா
தக்கதாஞ்சைவசீலந் தழைத்திடச்செய்வாயென்ன
முக்கணன்மகிழ்ந்தீசான முத்திநலருளுமூர்த்தி. (7)

ஆதியாயுரைக்கும்வர்ண மாசரமமகண்டாகாரச்
சோதியானனத்தினைமங் குலங்குமாசார்யசீல
னீதலாதெவர்க்குமேலா மிந்திரன்பதவிக்கேற்பப்
பூதலங்காக்குந்தென்னன் புகழ்ந்தடிபணியப்பெற்றோன். (8)

கலைவலான்கருணையுள்ளான் கமலையின்றோக்குங்காநேர்
மலைவிலான்மடந்தைசெம்பொன் மலரடியுள்ளத்துள்ளா
னெலையிலாப்பெருமையுள்ளா னியம்புதற்கரியபோத
நிலையுளான்கலாவையென்னு நெடுநகராட்சியுள்ளான். (9)

அலைகடலுலகுக்கெல்லா மந்தணர்மேலாமென்ன
சிலைமலிவேந்தனாதி மூவருந்திருத்தாள்வேண்டக
கலைமதியரவம்பூண்ட கடவுளைந்தெழுத்தேஞான
நிலையெனவருளும்வண்ண நீணிலத்துதித்தநித்தன். (10)

கோத்திரமுனிமாண்டவ்ய குலத்தினிலுயர்ந்தோன்ஞான
சாத்திரமுணர்ந்தோனெசசு சாகைபோதாயனத்தின்
சூத்திரவான்கல்யாண சுந்தரனருள்சம்பந்த
மூர்த்தியென்றுரைக்கும்ராமச் சந்திரமுனிவனையா. (11)

வேறு

தருவி னாதனுக் கருளிய ராகவன் சரித
பெருமை யாஞ்சத கோடியைப் பேசுதற் கெளிதோ
வுருமை யாமதன் பயனுள யாவையு முணர்ந்தே
யிருமை யாந்தமிழ்க் காவியந் தருகென விசைத்தான். ()

தேவ பாடையிற் செப்பிய யாவையுந் தேர்ந்த
நாவி னானுரை செந்தமிழ்க் காவிய நடைபோற்
பாவ லோர்புகழ் வாரெனப் பாடினேன் பதுமப்
பூவை நாயகன் சரித்திரச சங்க்ரகம் புவிக்கே. (13)

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

CONTENTS.

சூசீபத்திரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

கணபதி காப்பு.

பொற்றொடி சீதைநாதன் புகழ்பெறுஞ் சரிதந்தன்னைக்
கற்றறி யாதானேனுங் கமலையின் னருளினாலே
நற்றமி ழதனாற்கூற நானமும்புனுகுந் தோய்ந்த
கற்றைவார் குழலாண்மைந்தன் கணபதி காப்பதாமே.

கற்பக விநாயகர் துதி.

வேறு.

தற்பரன்சரிதமீ தளக்கும்போதெலாஞ
சொற்பதம்பொருட்சுவை துலங்குந்தொன்மைநூல்
விற்பனர்வியப்பொடு வினவச்செய்யுமா
கற்பகவைங்கரன் கமலத்தாள்களே.

திருமால் துதி.

வேறு

தாமானை யென்றுரைத்த தனிக்கண்மானைத்
தந்திரமாய்ப் பிரிக்கநிலை தானில்லாது
போமானை விழவெறிந்த வெங்கோமானைப்
புன்மதியாற் பொருத்விடும் புயல்போல்வண்ண
மாமானைக் கொம்புபறித் தடர்ந்தபோரி
லம்மானைத் தொலைத்தானை யாடையிந்து
மாமானைக் காத்தளித்த மருதூரானை
மால்ராஜ நாரணனை வணக்கஞ்செய்வாம்.

இலக்குமி துதி.

வேறு.

குமலைமார்புயங் கோகனகப்பதத்
தமலராசநா ராயணனன்புபூண்
கமலக்கண்ணிபொன் கற்பகவல்லியாம்
விமலைபாதமெம் மெய்யுளத்தேற்றுவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

கலைமகள் துதி.

வேறு.

உலகமீரேழுமீன்ற வொருவனையுதவுமுந்தித்
தலைவனும்ராமச்சந்த்ரன் சரித்திரந்தனைக்கூற
மலரின்மேன்மலராமென்ன வதனமேற்கண்கள்பெற்ற
கலைமகள்கமலத்தாளெங் கருத்துளேயிருத்திவைப்பாம்.

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மன்னர்கோமகனிராமன் மலர்மகட்சீதைதன்பாற்
பன்னருமயாளமிந்து பரிந்தளிப்பாயென்ன
வன்னமயக்கொடுக்கப்பூண்ட. வஞ்சனைகுமரன்றாளெஞ்
சென்னியிற்சூடிராம சரித்திரஞ்செப்புவோமே.

வான்மீகர் துதி.

புதாருமிராகவன்றன் சிறப்புறுஞ்சரிதந்தன்னை
பாதிகாவியமாயச்சொரான்ன வருங்கலைவலலோனான
போதவான்மீகிதெய்வப் புலவர்கள்கோமான்செம்பொற்
பாதமாமலரைச்சூடிப் பரிவுடன்பகரலுற்றும்.

ஆழ்வார்கள் துதி.

பதுமமாமலரின்வைகும் பாவையாஞ்சனகியோடு
மதிதவிழயோத்திவந்த மாயனுமிராமநாதன்
கதிதருஞ்சரிதங்கூறக் காரகுழம்புவிமாதாதி
துதிபெறுமடியார்பாதத் துகளணிந்துரைசெய்வோமே.

நம்மாழ்வார் துதி.

வேறு

உமையவளுக் கரனுரைத்த ராமநாம
முலகத்தோர் தாரகமென் றுரைப்பாரங்கா
விமையவரு முனிவர்களு மிசைந்துவேண்ட
வெண்ணில்லாக் கருணையொடு மிலங்கைவாழ்வோர்

கடவுள்வாழ்த்து.

துமையொழித்துங் களுக்கருள்வே னென்னவந்த
தாசரதி சரித்திரஞ்சங்க் ரகமாய்க்கூற
சமயநிலைத் தமிழ்வேத முதல்வனான
சடகோபன் றண்மலரெந் தலைமேற்கொள்வாம்.

அவையடக்கம்.

வேறு.

காவியமிது கன்னியர் கற்கு நூல்
பாவு றாது பயன் றிருக்காயினுந்
தேவ தாருக மானது சீர் மணப்
பூவை யர்க்கணி நானெனப் போலுமே.
ஓது காவிய லக்கண மோர்ந்தவர்
காதுக் கென்கவி காசுள தாயினு
மாது ஜானகி வாமன் சரித்திர
மீ தமுதைக் கடைபட்ட தென்பரோ.

வேறு.

சகத்திரமெண்மூன்றுகத்தக்கவான்மீகிசொன்னான்
பகர்தமிழ்தனாற்கம்பன்பாடினான்பாதியாகத்
தருமனையைந்தோடாறுசதமெனச்சாற்றினானென்
னிகழ்வரோவென்னையிராமனிசைபெறுஞ்சரிதமன்றோ.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சங்கிரக இராமாயணம்.

நூல்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

உலகயீன்ற வொருவனை யோதருங்
கலைகள்யாவுங் கருதுதற் கெடடிலாத்
தலைவனென்னச் சதுர்மறை சாற்றுமந்
நிலையுளானை யெங்நெஞ்சத் திருத்துவாம். (1)

வாசவன்பதி மாமறையோன்பதி
கேசவன்விடைக் கேதனன்வாழ்பதி
பேசரும்புகழ் பெற்றியுமுற்றசீர்
கோசலம்பதி நாட்டணிகூறுவாம். (2)

வேறு.

விண்ணவர்வரின் றிழியுங்காலை வெளிறியும்விரிநீர்வாரி
யுண்ணலுங்கருகுங்கொண்மூ வுலகமீரேழுமீன்ற
பண்ணமாமொழியாளான பார்வதிதந்தையென்னு
மெண்ணருமபெருமைவாய்ந்த விமயமீதெய்திற்றன்றே. (3)

மின்னொளிபரப்பிமாரி விளைமுகில்வாய்விட்டார்த்துப்
பன்னரும்புகழினோடும் படர்ந்துபாணிவெள்ள
மன்னியகங்கைநேரா மங்கையையீன்றநாகத்
தின்னலமடவார்க்குள்ள தெனவவையியம்பலுற்றும். (4)

கோவையாரிதழிதூய கொழுநனைத்தழுவிக்கோடின்
மேவுகார்படர்ந்தமைக்கண் வெம்முலைமுகடுகாட்டித்
தாவுநாட்டிங்களாசத் தனிமுகம்வெளிறச்சாற்றும்
பாவைபோலிமயஞ்சூலாம் பருவமாயிலங்கிற்றன்றே. (5)

கூந்தலுங்குழையுஞ்சோரக் கொடியிடைநுழைந்துநித்தம்
வாய்ந்தபெண்குழவிதன்னை மாதவமுனிவோரேத்தப்
பூந்தடச்சுனைநீராட்டிப் பொற்பணியாரமூட்டி
யேந்தபேர்சரயுவென்ன விளையவரியப்பனூறூர். (6)

திருமுகங்கமலமாம்பல் செய்யவாயிணைக்கண்ணீலம்
பரவுசைவலமாங்கூந்தற் பணைமுலையிளநீர்மென்றோண்
மருவுவேயிடையாம்வஞ்சி மாந்தளிர்நிறமாக்கொண்டு
வருசிலம்பொலிப்பசென்று வயலெலாமவிளையாட்டெய்தி.

குயமலைக்கோவையோடுங் கொடியிடைநுழையத்தாவுங்
கயலுழைக்கண்பாலாடுங் காதலைக்குழைகடாவி
முயலுமப்புறத்தாராக்க மொழிந்திடவாரமேந்திச்
சுயம்வரமுடிக்கச்செல்லுந் தோகைபோனடந்ததன்றே. (8)

தென்னகந்தேய்ந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசி
மின்னலர்முல்லையாரம் வேண்டினமருதந்தோய்ந்து
மென்னுரைமலர்க்கண்பாலை நெய்தலுமளகநோக்கிப்
பொன்னணியாரந்தாங்கிப் புணரியைப்புணர்ந்ததன்றே. (9)

பத்தியாய்மாசித்திங்கள் பரவுமாமகத்திற்செந்நெல்
வித்தினைத்திரட்டித்தெய்வம் வேண்டினதொழுதேயாளி
யத்தநாள்வித்துவீசி யாவணிமூலம்பேர்த்து
வைத்திடவிளையும்பண்ணை வளங்களைச்சிறிதுசொல்வாம் (10)

வேறு

கற்பகவைங்கரன் கமலத்தாடொழு
மற்புயமள்ளரே ரொருதின்மாட்டினார்
பற்பலமணித்திரள் பதித்தமாலையைப்
பொற்புறநிலமகள் புனைந்தபோலுமே. (11)

அலைதிரைச்சரயுவி னாற்றல்செப்புவா
ருலைமலிகொழுவினா ருற்றவித்தெலாங்
கலைமகளுருவெனக் காட்டிக்காருறை
மலைமகளுருவென வளர்ந்தசாலியே. (12)

இடையிடைகளைபறித் தெரியுமெல்லைவா
யுடையவருருப்பென வுற்றதாலதைப்
படைவிழியுழசசியர் பறிக்கவஞ்சிறுற்
கடைசியரென்பரோ கற்புளார்களே. (13)

பதுமநிசித்திநி பகர்ந்தசங்கநி
யிதமுறுமத்திநியென்னு நால்வகைத்
துதிபெறுநிலமறிந் நாட்டவன்னலார்
புதியமுதென்னவாம் போகமொத்ததே. (14)

சிலைமுகவிரும்பறத் திரட்டிச்செம்பொனுர்
மலைநிகர்போர்க்களம் வைத்துவையொழி
நெலையொருகுன்றென நிரப்பியாறிலொன்
றலைகடல்சூழ்புவி யரசர்ககாக்குவார். (15)

வேறு

அழலி லாரவி யாகுதியாக்குவார்
கழலுநேமி தொடும்புவிநாயகர்
பழகுவாணியர் பற்பலமாந்தரு
முழுவரில்லெனினு ய்ந்திடலாகுமோ. (16)

மன்னர்க்காயினு மற்றவர்க்காயினுந்
துன்னும்வெம்பசிக் கோர்துணையாகுமோ
சொன்னமாதியாய்ச் சோடசதானமு
மன்னதானத் தளவெனலாகுமோ. (17)

சேருமில்லறந் தீர்ந்தவர்சென்றகாற்
பாருநாவி குறிஞ்சியர்பாவையு
நேருமுல்லைய ரேலமுநெய்தல்வாழ்
வாருமுத்திடு வார்பசிக்காவதோ. (18)

சேருமுப்பழந் தேன்றினைசூபமுஞ்
சாருமன்னந் தனித்தனிசாகமு
மாருநெய்தயி ராவுடைக்கீரமுங்
கோருமாமரு தத்தர்கொடுப்பரால். (19)

ஈசனேசர்க ளெய்தலுமெண்ணிலா
வாஞ்சையோடு மடிபணிந்தாங்கவர்
மாசிலாதக மண்டலமானதர்
தூசுமீந்து சுவையறிந்தூட்டுவார். (20)

ஆனகாணிக் குமரிலையாங்கவர்
தினர்தேடித் தினமலைந்தேங்குவார்
யானறைத்திடி யாதுலருக்குந்
யேனளித்தனை யென்றிடுகூச்சலே. (21)

வேறு.

எழுவகைத்தோற்றமென்ன வியம்பியதேவர்மக்கள்
பழுதறுவிலங்குநீர்வாழ் பறவையூர்வனமாம்பாரிற்
றழுவுதாபரங்களெல்லாந் தம்மிருவினையினாலே
முழுதுணர்மனிதராவார் முற்பிறப்பறியலாமே. (22)

மித்தையாமுலகிற்றோன்றும் விடயமைம்புலன்விபூதி
மத்திவைகழற்காயன்ன மனநிலைவளர்சைதன்யக்
கர்த்தன்பாற்குழவியாடல காட்டினுமனைபானேயம்
வைத்ததுபோலவிண்ணோர் மாநிலத்திருப்பரன்றே. (23)

இடம்பொருளேவலென்னு மயிர்க்கையினியல்புக்கேற்
தடம்பணியன்னசாலை தானமூவகையீரெட்டு [பத்
படம்படிக்கிணறுநந்த வானம்வாயுதவிவாணாட்
டிடம்பெறத்தீர்த்தவாரி செய்குவர்மனிதசென்மம். (24

உற்றவர்க்குதவான்வேத முணர்ந்தவர்க்கிரங்கான்ஞானங்
கற்றவர்தமக்குமீரக் கைவிதிர்த்தறியான்றேகைக்
குற்றைவாற்றளிரொன்றீயாக் கண்மணிகரட்டான்செவ்வாய்
பற்றிடக்கொடுக்குமந்தோ விலங்குடைப்பான்மையம்மா. (

இரும்பினின்றொளியைமூடு மியற்கைபோல்லோபமென்னும்
பெருந்திறற்குணத்தா லுள்ளம் பிழையுடைப்பேதையாகி
தருமவசையறியாப்பாரிற் சஞ்சாரச்சவமாய்த்தோன்றுங்
குரும்பனீர்வாழுஞ்சாதிக் குணமெனக்குறிக்கலாமே. (26

நசையுரைமாந்தர்கோட்டி நண்ணிடானலனைத்திங்காய்
வசையுரைக்கசடர்க்கோதும் வாத்தியாய்வனசமாதி
யிசைபெறுஞ்சுகந்தங்கொள்ளா திரைச்சியையுவக்குமீரப்
பசையிலாநெஞ்சத்தானைப் பறவையென்றியம்பலாமே. (27)

தன்னிலமுணவுசெய்யான் றனிவழிநடக்கக்கூசா [ன்
னன்னிதிப்பொருட்டான்மானம ஞானம்புன்னகையுநோக்கா
பன்னரும்பழிக்குமஞ்சான் பாவமென்றுணரான்பாவி
தன்னையூர்வனங்களென்னச் சாற்றலாந்தரணியோர்க்கே (28)

நானெனுமகங்கண்ணேறி நடுநிலையுணரான்செய்ய
வானமும்புவியுந்தானாய் மனவரசாகிதூண்ட
பாலமொழியாசைப் படுகுழிகுளிப்பதல்லால்
ஞானமாங்கனியைநோக்கானுபரநடக்கையம்மா. (29)

பொன்னிலந்தரசன்றானே பூதலமருதமாக்க
டன்னிணையாகுமென்றான் மற்றவர்தகுதியாமோ
மன்னியகுணமுமேன்மை வாழ்க்கையுமருவுஞானந்
துன்னியவரூந்தெய்வந்தொழுதலுந்துணைகொண்டார்க்கே.

வேறு.

மையளாவு வனத்தெழு மாமுகி
லையமோது நறுங்கழை நாநில
முய்யவாரி யுரத்தெழ வும்பர்கோன்
றுய்யவார்சிலைக் கம்பெனத் தோன்றுமால். (31)

தூக்கணாண்மீ துளைத்தெழு தெங்கின்மேன்
மூக்கினாலின் முடைந்தது முன்புகீழ்
நோக்கவாழை நுணிக்குருத் தானதுப்
பாக்கியாமெனப் பஞ்சரத் தஞ்சுமால். (32)

பூகமந்தியைப் பொன்னலர் தெங்கின்மே
னாகங்கூவியிந் நாட்கரும் புண்ணநீ
ரேகுமென்னலும் ஞண்டுட னேகுங்காற்
காகங்கூவக் கடகங்க லங்குமால். (33)

ஆர்ந்தவான மளாவிய தெங்கின்மேற்
சேர்ந்தவோரை திகழ்ந்தகம் பத்திடை
தேர்ந்தமாதி னிதாடலுந் தென்றலா
னூர்ந்தகேதனத் தம்பமு மொக்குமே. (34)

வித்திமுத்தம் விளைத்தெழும் வேழமேற்
றத்தியேறுஞ் சசிசக ரேங்கா
லத்திநத்த மமர்பரி யாஞ்சுகக்
கர்த்தன்வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால். (35)

பாரின்வாழைப் பதிவளர் பாருளா
ரூரும்பாம்பிதென் றேறுவா ரென்றுகண்
சோருநீரைத் துடைத்துநின் றேழிபாற்
சேருநாளெனச் செப்புமாண் டேரையே. (36)

கன்றுறுது கனைத்திழி மேதியா
லன்றுறுதிள வன்னந் தொடும்பெடை
துன்றுதாமரைத் தொட்டிலிற் றூங்குகாற்
றென்றலாட்டுவ தேனிசை கூட்டுமே. (37)

தண்டுலாவிய தாமரைத் தண்மலர்
விண்டவாயில் வெறியுண மேவுசேற்
கெண்டைதாவக் கிளர்த்தெழுஞ் சைவலங்
கொணடநீர்குடைக் கோதைய ரொக்குமே. (38)

வேறு.

சந்தனவனத்திலோர்வ சந்தனைச்சுமக்குமுன்னி
வந்ததையறிந்துவேடர் வந்தனர்மருதமின்னோர்
தந்தனதுவர்வாய்முத்தந் தந்தனுடாளஞ்சூட்ட
வுந்தினவுவர்வாயெல்லா முழவர்களிட்டமன்றே. (39)

அருந்தினைவிளைக்குநாகத் தருந்தினையளவுங்காணு
மருந்தினையிடைக்குச்செந்தேன் மாறினிதளக்கும்வானோர்
முருந்தனைகையார்செய்ய முகந்திருத்தணிகண்ணுடி
யருந்திறம்பாலையெல்லாந் தண்மலைக்கிழவரம்மா. (40)

நாட்டுச் சிறப்பு.

கரும்பினைச்சிதைப்பாராலைக் கடைந்தசாறடுதேன்பாகாய்
வரும்பதத்தடைந்துவாரோர் வெளவினர்வரம்பிலாதார்
பெரும்புனவிரதம்வேட்டுப் பின்னுகனிகழ்ந்ததாழை
யரும்பவிழ் நெய்தலெல்லா மடவியர்பெருக்கமன்றே. (41)

குரவைசெய்குறிஞ்சிமாதர் குரலிசைக்குழலாமென்ன
வருசினையிளைமையீற்று மருதமாமகளிர்பாதப் [று
பெருஞ்சிலம்பொலிப்பக்கேட்டுப் பெடையெனத்துருவிக்கா
தருஞ்சிறையன்னங்காமத் தடர்சுரமடைந்ததன்றே. (42)

வேறு.

அண்டர்நாயகன்மாதுலப்பருப்பதத்தாழி
யுண்டகார்பொழிநீத்தமக்கடலுடனுறவாய்த்
தண்டபாணியையீன்றவன்சடைநதித்தகமை
கொண்டவாற்றினுற்சிறந்ததுகோசலநாடு. (43)

வேறு.

அங்கவரவர்களேத்து மாலயவிளக்குமாடற்
பொங்கலும்விழாவுமேறு பொருத்தலும்புடைத்தபேரி
சங்கினமேளதாளஞ் சந்ததம்வதுவைக்கார்க்கு
மங்கலமபொருந்திவாழுங் கோசலவளநாடம்மா. (44)

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

நகரச்சிறப்பு.

மருமலர்க்குழலினர் வதனமொப்பதாய்
முருகெழுமுகையவிழ் மூளரிதன்னிற்செக்
திருதவிசிருந்தவா தெவிக்தவாட்சியாய்
வருதிருநகர்வளஞ் சிலவழுத்துவாம்.

பொன்னியற்கோயிலும் புரிசைமாமகந்
துன்னியமானமூந் தூவிச்சோதிவான்
மின்னிடுமாளிகை விளங்கும்வீதியு
மன்னியபுவிமகண் மகுடமொக்குமே. (2)

அளவருஞ்சிகிரிவா னடர்ந்துநிற்றலாற்
கிளர்நிலவொழுகுவான் கிண்டவாயில்வாய்த்
தளர்வறநுழைதலாற் றாணியோரின்னம
வளர்பிறைதேய்பிறை வழங்கலானதே. (3)

அந்தணர்வீதியு மரசர்மாளிகைப்
பந்தியும்வாணிபம் பரவும்வீதியுங்
கந்தமூநறும்புகை கமழூநாடகப்
பைந்தொடிவீதியாய்ப் பலவும்பாங்கரோ. (4)

வேறு.

வேதவோசையும் வேள்வியினோசையுங்
கீதவோசையுங் கிம்புரிவீணையின்
னாதவோசையு நாமஞ்செய்நாடகர்
பாதவோசையு மெங்கும்பரவுமால். (5)

துய்யயாகந் துலக்குவரோசையு
மையராரவிக் காய்வருமார்வமூஞ்
செய்யவேதஞ் சிறுவர்களோதலு
மூய்யுமந்தணர் வீதியென்றோதுவாம். (6)

ஏகதந்தனெழிலிழுக் கெய்துமேற்
போகிநாகம் புகழ்பெறுங்கோட்டினாற்
சூகாத்தெயி ஞேன்றியபாரையெண்
ணுகமேந்துநகைப் பெமக்கென்னுமால். (7)

பக்தியிட்ட பரித்திரள் பானுவா
ரக்திவெற்பிருநான்கினி லாக்கும்யாங்
குந்தியிட்டுக்குதிப்பதங்கொள்ளுமேன்
மூந்துநான்குமுகூர்த்தமென்றோதுமால். (8)

செய்யவானஞ் சிதைத்தெழுஞ்சென்னியாற்
கொய்யுங்கற்பகத் தையெனக்கூவிரு
ரையன்பேரொன் றயில்வதொழிந்துதாழ்ந்
துய்யக்கூன்பிட ராமென்றதொட்டகம். (9)

ஆங்கலடந்தவர்க் கன்னிறமாக்குமோர்
பாங்குளாரைப் பலரெனப்பற்றுசீ
ரோங்குமவாணிப முற்றவர்மாளிகை
தாங்குமின்னகைத் தார்மணித்தமபமே. (10)

மழைமுகிறகுழன் மங்கையைவானுமா
ரழகெலாநதிர ளாககியடிமுத
ஆழைமுகுயி பகிலோ யோதிமமுறறபரி
பழகிப்பின்னா படைத்தனன்பஙகயன். (11)

வேறு.

மஙகையர்மொழியுஞ்செவ்வி மாதமும்மழையினூங்
துங்கமாமறையோர்யாகத் தூமமுஞசுருதியார்பபு
மங்கலமுழக்கமென்ன மாமரக்குயிலகளெலலாந்
தங்களினமொழியைப்பேசுந தத்தையென்றளித்தபேரினும்.()

பொன்னணிமடவாரெல்லாம் புருவவிற்குனித்துக்காவி
மன்னியகடைக்கணமபான் மைந்தரைமலைந்தாரென்னக்
கன்னலைக்குனித்துக்காமன் கடுஞ்சரக்கமலம்பூட்டி
யன்னவர்மலங்கசசெய்யு மமராலாதில்லையம்மா. (13)

குரும்பைமென்முலையாரெல்லாங் கோல்புடைக்குழாத்தினூ
வரம்பிறவினோஞராடு மலர்விழிபுதைத்துவண்ணூன் [டே
றுரையெனப்புகுதசசீறித் தோகையர்தூரத்தச்சியந்
தருசிறுகுறள்போலோடத் தந்தையர்மகிழ்ச்சிகொள்வார். ()

மொய்த்ததோர்சிரார்செம்பொன் மூடையுருட்சகடமின்[illegible]
வைத்திடுந்தரளவிட்டை வரம்பிறவழித்ததென்றே
தத்தையரமுதுசிறத் தாமரைத்தடக்கணின்ற
முத்தினைத்திரட்டிமுன்போன் மூடிவைத்தகல்வாரன்றே. (1[illegible]

ஊடலுற்றெழுந்தமாதோ ருயர்சிலைக்கெதிரேநிற்கத்
தேடியங்கிழையன்னா டிருவடியென்னத்தாழக்
கூடியசினங்களோடக் கோதையாளைக்கக்கண்டே
பாடவர்க்கணியேறன்னா னளவிலாதுவகைகொள்வான். (16)

திரைகடற்கடந்துசெம்பொன் றேடுவதியற்கையென்ன
உரைசெவிபுகுதாமுன்னம் பிரிந்ததாயுருகிச்சோரும்
விரைசெறிகுழலினாளைத் தேற்றலும்விழித்துநீங்கள்
பொருள்கொடுவரவுமிந்நாட் பொருத்தயானரக்கியென்றாள்.

தன்னிழலாளன்றுணிற் றையலென் றுணர்ந்துசீறி |த்
தென்னைவிற்கவந்தாயின்றுந் தொடர்ந்ததுநெறியோவென்ன
தன்னடிகொண்டுதாக்கத் தாளிணைவணங்குங்காலை
யென்னடியினிதோவன்றா ளிணையடிதொழுவாற்கென்றாள்.()

ஆம்பரமடர்ந்தமானத் தாயிழையுலாவுசந்த்ர
பிம்பமென்றடர்ந்தகாலைப் பின்னிடைகாட்டப்பேதை
வம்பவிழ்குழலைத்தோகை மயிலெனவெருவித்தன்மெய்
கம்பமுற்றகன்றுவானங் கரந்ததுகரும்பாம்பம்மா. (19)

கலவிதோய்ந்தெழுந்தமாது கலைமதிநிலவுகாந்தள்
சிலைபடாங்கைந்நூற் சேலைநீயென்றெடுக்கநோக்கி
மலைவலிபுயத்தானுள்ள மகிழ்வொடுமாதுக்கீந்த
கலைபுனைந்தமளிமீது கண்வளராடல்செய்வார். (20)

துப்பெனச்சிவந்தசெவ்வாய்த் தொண்டையோர்வடுவாத்தும்
யெப்பொழுதணைந்ததென்றா ளிணைமுலைமகரயேறு [பி
தொப்பருங்குடத்தினாரை புயர்நகமதியமேய்ந்த
வப்பொழுதஃதுமென்றா ளளவிலாதுவகைபூத்தார். (21)

காந்தளென்கரத்தாராடக் கருங்குழனாவிதோய்ந்த
சாந்தமுங்கழுவுவெந்நீர் தரும்புனலாறுபாய
தோய்ந்ததன்புலவுநீங்கித் தொடுகடல்கமழுமென்றான்
மாந்தளிரனையார்தங்கண் மிகுதியையதிக்கலாமோ. (22)

குலமயி லனையார் கொங்கை குங்குமச் சுவடு தோய்ந்த
மலைவலி யபிரத் திண்டோண் மார்பிடைக் களபத் தன்னார்
சிலைமலி பணிகள் தாழ்க்குஞ் செவ்வியாய்த் தினமுஞ் செல்லும்
பலபல வீதியோ ரென்று பரிபவ மெவர்க்கா மம்மா. (23)

எள்ளிடைப் புகுதாக் கொங்கை யிணைபொறா திடையென் றேறு
காணுறு மெல்லியார் வண்டர் கருங்குழற் குதித்த தாற்காம [ராக்
வளாமே லுறாமை யேபோ லொலிலை வாருமென் றழைப்பார் போலத்
தெளுநூ புரங்க ளார்ப்பத் தெரிவையர் பயில்வ ரம்மா. (24)

கோலமா மகத்தைக் கம்மாக் கோடெனத் திரண்டு விம்மிச்
சாலவு மடர்ந்த கொங்கைத் தானையை யிளக்கிக் காட்டக்
காளைய ரெதிர்வா ரன்னார் கரங்களைப் பணிவார் வெப்பம்
பாலிது மொழிவா ளென்னப் பகருவா ரிளமைப் பாலர். (25)

வேறு.

வாசவன் பதி மடந்தைய ரனுதினம் வருவார்
மாசிலா மணி மேடையின் மாதரை மருவி
வீசு பாரிசா தந்தனை முடித்திட விரைசேர்ப்
பூசைமான் மதக் குழம்பினைப் பூசுவர் புவியோர். (26)

திருந்து வீணைதம் மிடற்றிசை தம்மெனத் தெரியா
தருந்து தேனிசை பாடுவ தவரவர்க் கியற்கை
பொருந்து விஞ்சைய மாதர்பூ பாளமும் புவியோர்
வருந்து தேவகாந் தாரியும் பழகுவ வழக்கம். (27)

என்னவிந் நகர்ப் பெருமையை யியம்புதற் கெளிதோ
வன்னமூர் தரு மாரணன் பதியணி யாவுங்
கன்னி சூடிய கடவுடன் கைலையார் கடுவாய்ப்
பன்னகத் தனிப் பாயலான் பதியெனப் பணித்தால். (28)

வேறு

மங்கைவைத்த மருமலர் மல்லிகை
சங்கையொத்த கனிபரும் பின்றகாற்
பொங்கவிட்டுப் புதுமணை வாடல்செய்
மங்கலப்பணை மாநக ரெங்குமே. (29)

நகரச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக விருத்தம் 73.

பாலகாண்டம்.

விண்ணளாவிய மாளிகை மடந்தையர் விளக்குந்
சுண்ணமேற்பகன் மலர்கொடு சுராகுல மடவார்
நண்ணலாலதிற் சிறந்துள தயோத்தியந் நகருக
கண்ணலாமச னவன்மகன் றசரத வரசன். (1

செப்புநால்வகைச சேனையோ டெண்டிசைச சேணார்
சர்ப்பலோகமுஞ் செலுத்திய சக்கரத் தோனே
யிப்புவிக்கொரு கற்பகத் தருவுமா மிசைப்ப
வொப்புமேலிலா வேந்தர்கள் வேந்தனென் றுரைப்பார். (2

மறையும்யாகமும் வேதியர் மனைதொறும் வழங்க
நிறைசெய்கோலின னளகையி னுதனை நிகர
வுறையுமேழிய ருழுதொழிற் பெருவள மோங்க
வறுபதாயிர மாண்டர சாண்டிடு மந்நாள். (

அண்டர்மாதவ ரோதிட வேதனோ டவருங்
குண்டையூர்ந்தவ னின்னரு ளாற்கரங் குவித்து
விண்டுவைத்தொழு தரக்கர்தங் கொடுமையை விளம்பக்
கொண்டல்வண்ணனும் பொன்மலைக் கெழுந்திடக் குறித்தா

வேறு.

அன்னவாகனத் தோனந்தி யண்ணலாங்கடவுளாதிப்
பன்னகசயனத்தானும் பாகசாதனன்விண்ணோர்க
ளருந் தவத்தோர்வேண்ட வுளமகிழ்ந்துதயனுசூழ
பன்னணிபரப்புஞ்செம்பொன் மேருமாமலையில்வந்தார். (

அண்டர்கண்முனிவரெல்லா மபயமென் றரற்றியையா
வண்டகவரக்கர்தமமாற் கபிந்துயரடைந்தோமென்ன
முண்டகக்கரத்தநலாற்றி முக்கணனுக்குநோக்கப்
புண்டரீகக்கணனு மகிழ்ந்திவையுகறலுற்றான்.

செந்திருமடந்தைநாதன் றேவர்மற்றவரைநோக்கி
யந்தவாளரக்கர்தம்மை யகற்றுவோமஞ்சவேண்டா
மிந்திரன்வாலியென்ன விரவிசுக்ரீவனென்னத்
தந்திடுந்துணைவராகத் தானங்கிட்கிந்தைதன்னில். (7)

வானவரமுசமெல்லாம் வானரப்படைகளாகச்
சேனைகாவலனுநீலன் செந்தழற்கடவுளம்ச
மானவுபேந்த்ரன்வாலி மைந்தனங்கதனுந்தந்தை
யானவன்சாம்பவானென் றமைசசனைத்தருகவாங்கே. (8)

பொன்னுலகிதுவாமென்னப் பொலிவுறுமயோத்தியாரு
மன்னவன்றசரதன்செய் மகப்பயனடையும்வண்ணம்
பன்னகந்திகிரிசங்கம் பரிவுறுந்துணைவராக
வன்னவென்மகவாய்வந்த் வரக்கரையொழிப்பேனென்றான்.

இன்னவரின்றுரென்ன வெம்பிராணியம்பியீசன்
றன்னகங்குளிரநோக்கித தற்பரானந்தமூர்த்தி
யுன்னதுகருணையல்லா லொருசெயலெவர்க்குமுண்டோ
பன்னகாபரணவென்னப் பரிந்திவைபகரலுற்றான். (10)

அஞ்சனைகுமரனென்னு மநுமனின்னமுசமாயின்
வஞ்சகவரக்கர்தம்மை மாய்ப்பதுசரதமாரு
நஞ்சுறுகளனையென்ன நாதனுமமைதல்கண்டு
விஞ்சுபூமாரிதன்னை விண்ணவர்பொழிந்தாரம்மா. (11)

சங்கபாணியுமிவ்வாறு சாற்றியச்சபையைநோக்கி
யிங்ஙனநடந்தவெல்லாம் வெளியிடாதிருக்கவென்றே
யங்கவர்செல்லவேத்து மவரவர்க்கன்புகூறிப்
பங்கயமலர்க்கணனுங் கலுழன்மேற்பாதம்வைத்தான். (12)

தந்தையும்பதிக்குவந்தான் சாரதைக்குரைக்கலுற்றான்
கந்தரங்கறையுளானுங் காதலிகளிக்கச்சொன்னான்
நந்தனிவரத்தானங்கே நடக்குநடக்[illegible]
மந்திரமுரைப்பக்கேட்டு மலர்மகள்[illegible] (13)

சீர்பெறுமயோத்திவேந்தாந் தசரதன்சிறுவரில்லா
வோர்பெருங்குறைவாற்சிந்தை யுடைந்தவன்குலத்துக்கெல்
மோர்பெறுமகுரவனை வசிட்டனையிறைஞ்சியென்றன் [லா
பார்பெறும்புதல்வரில்லாப் பாவியென்றிகழப்பட்டேன். ()

ஆதலாலினியான்செய்யு மரசுடைப்புவியையெல்லா
மோதருங்குருவேவமெய்யா யுன்றனக்களித்தேனுள்ளம்
பேதமில்லாதவானப் பிரத்தவாச்சிரமங்கொள்வே
னீதலாதெனக்குத்தேற வியம்புதற்குளதோவென்றான். (15)

காலமூன்றுணர்ந்தோன்ஞானக் கண்ணினானோக்கிமன்னு
தாலமூன்றானவல்ல தனையரைப்பெறுவதற்கு
மேலதாம்புத்ரகாம வேள்வியைவிளைத்தாலந்த
மூலமாயடைவாயென்ன மொழிந்தனன்முனிவர்கோமான். ()

அருந்ததிகணவன்கூற வரசனுமகிழ்ந்துநோக்கி
வருந்தனியமைச்சரோடும் வகுத்தனனவரும்வேள்வி
திருந்தவச்சாலைவேண்டுந் திரவியமமைத்துவானோ
ரருந்தவர்மறையோர்வேந்தர்க் கனுப்பினான்யாகவோலை (17)

ஒருகலைக்கோட்டுவேத வுருமுனிவரன்பாலெய்து
முருகலைக்கோட்டுக்கோங்கின் முலையினார்தம்மைமூதோ
ரிருகலைக்கோட்டுளாரென் றிசைந்துவந்திருந்தான்யாகந்
தருகலைக்கோட்டியென்னத் தசரதன்மனையிற்புக்கான். (18)

காசிபன்பரத்துவாசன் கௌதமன்கலசத்துற்றான்
கோசிகன்ப்ரகுதூர்வாசன் குச்சன்போதாயனன்மா
வாசுலாயனந்திராகி யாயனனுபத்தம்பன்
றேசிகமுனிவோரெல்லாஞ் சேர்ந்தனரயோத்திதன்னில். (19)

பூசுரர்முனிவர்தூய புரோகிதவசிட்டன்சூழ
மாசிலாமனைவியோடு மன்னியசாலைகண்ணி
யாசிகண்மறையோர்கூற வங்குவித்தருப்பையார்ந்து
தேசிகன்மனுக்களோதத் தசரதன்செய்தான்யாகம். (20)

விண்ணவருய்யும்வண்ணம் வெந்தழற்கடவுள்பூத
வண்ணமாய்ப்பாயசத்தை மன்னன்முன்வைக்கவாங்கி
யெண்ணருமுவகையோடும் வசிட்டனையிறைஞ்சிக்கேட்கப்
பண்ணமர்மொழியாரான பன்னியர்க்களிப்பாயென்றான். ()

கண்டதைப்பாதியாக்கிக் கௌசலைக்கீந்தான்பின்னை
பண்டுபோற்பகர்ந்துகைகை பருகிடக்கொடுத்தான்மீதந்
துண்டமுமிரண்டுகூறாய்ச் சுமத்திரைக்களித்தானவ்வா
றுண்டபின்யாகமுற்ற வுவகையோடிருந்தாரம்மா. (22)

தேசிகன்மறையோர்சேர்ந்த துவிசனர்தேசதேச
வாசிகள்வேலைமாக்கண் மனைவியாக்கேவல்பூண்டோர்
நேசிகளெவர்க்கும்வேண்டு நிதியங்கணல்கியான்றோ
ராசிகளுவந்துகூற வரசன்றன்னில்லம்புக்கான். (23)

வேறு.

மனைவியர்கண் மகவுடைய ராறென்ன
மன்னவனு மகிழ்ந்துகுரு வசிட்டனோடு
முனதருமா முதல்வருள னானென்று
னுகந்தவனு மாமகவருக் குரைத்த வண்ண
முனையவிழா மலர்முடித்துப் பொற்காப்பிட்டு
முதுநூராஞ் சடங்குகளு முறைமைய செய்தான்
பனிமொழியா ரீரைந்தாந் திங்கடன்னிற்
பாருய்ய மகவுபெறும் பருவங் கொண்டார். (24)

ஆதியாஞ் சித்திரையி னவமியோரை
யலவனுள் புனர்பூச மைங்கோ ளுச்சம்
பேதமிலா நற்றின மறமேரர்மேவ
பேருவகை விண்ணவர்பொன் மாரி பெய்ய
வேதியர்க ளாரணத்தின் முறையையோத
வெண்சங்கம் பேரியொடு முரசமார்ப்ப
மாதவனைத் தசரதன்செய் மகப்பேறாலே
மங்கைநல்லாள் கௌசலையு மகவாயீன்றாள்.

பொன்னனையாள் கைகேசி மகனாய்ச்சங்கம்
பூவைசுமுத் திரைமாது புதல்வ ராகப்
பன்னகமுக் கிரியும்வந் தவதரிப்பப்
பாராளு மூத்தவனே யிராம பத்ரன்
பின்னவனே பரதன்மற் றிருவர்தம்மிற்
பெரியவனே யிலக்குவன்சத் துருக்கன் மற்றோன்
மன்னியதோர் சனனமுதற் சடங்கோரைந்து
மக்களுக்குச் செய்தரசன் மகிழ்ச்சி கொண்டான். (26)

இப்புவியோர் பாடைகளு நீதிநூலு
மியம்பரிய கலைஞான மறுபா னென்கு
மொப்பில்லாக் கலைப்பொருளு முணர்ந்தபின்ன
ருபநயனத் துபதேச முடையா ராகி
செப்பரிய தனுர்வேத முழுதுங்கற்று
செருக்குதவு தெய்வமந் திரமும் பெற்றோ
யெப்புவியுங் கீர்த்திபெறு மைந்தரெல்லா
மீராறு வயதினுக்குள் ளேற்றம் பெற்றார். (27)

வேறு.

தேர்பரியானையேற்றந் தெளிவுறப்பழகித்தெய்வக்
கார்முகம்பழகுங்காலை காதகிகூனிகோப
மூர்தரவிளையாட்டெய்தி யுலகமேழுண்டாமென்னப்
பேர்பெறுமிராமச்சந்த்ரன் பெரும்பதியிருக்குநாளில். (28)

தவமுனிவிசுவாமித்ரன் றசரதனிடத்தினண்ணி
யவிபெறும்யாகந்தன்னை யரக்காற்றடைபடாது
கவமிகுஞ்சிலையிராம நாதனாற்காக்கவேண்டு
மூவகையோடனுப்பாயென்ன வுலையிடுமெழுகையொத்தான்.

தகமுனிவசிட்டனுன்றன் றனையருக்குவமையுண்டோ
கமுறுங்காலசேர்ந்த அறவியோடனுப்பாயென்ன
மகிழ்ந்திராமனோடி லக்குவன்றன்னையக்கு
தாரத்துலவவென் றியம்பினன்மன்னர்கோமான். (30)

தந்தையிவ்வாறுகூறத் தனயருந்தாதைதாளில்
வந்தனம்புரிந்தேயாசான் மலரடிதொழுதுபோற்றி
வந்தமாமுனிவன்பின்னே வனத்துளபெருமையெல்லாஞ்
சந்ததமுரைப்பக்கேட்டுச் சரயுமாநதியைக்கண்டார். (31)

அந்நதிகடந்துசென்றே னரும்பிளமலர்கடுவேப்
பொன்னவிர்த்தளிர்களோங்கும் புனிதமாவனமும்பாரு
வுன்னியுஞ்சகடூரு முயர்மலைக்கப்பாலும்பர்
மன்னியவங்கநாட்டின் வனவளம்பகரலுற்றான். (32)

தக்கனும்பணியாவென்றே சம்புவையிகழ்ந்துசெய்யு
மிக்கதோர்யாகந்தன்னில் விளைவுறும்வினையினான்மூன்
றக்கனும்வெகுண்டியாக மழித்தபின்னவனுமிங்கே
தெக்கனூமாத்தியானான் செய்தொழிலடங்கிற்றன்றே. (33)

வானவரெல்லாங்கூடி மான்மகன்றன்னையேவப்
போனவன்மலரம்பாலே புடைத்தலுமபோதநாத
னானவனுதற்கண்ணோக்க வனலிடுபஞ்சுபோல
மீனவன்சாம்பலானான் விண்ணவர்தொழுதாரம்மா. (34)

கருமுகில்வண்ணனாதி யாவருங்கனிந்துவேண்ட
மருவிலாயாகந்தேற்றி மாறனையனங்கனாக்கிப்
பருவதராசனீன்ற பார்வதிதன்னைவேட்டுப்
பெருமையையடைந்தாரந்தப் பெற்றிசேர்வனமீதென்றான். ()

அங்கதன்பெருமையெல்லா மறைந்தபின்னவர்களோடுந்
தங்கினுதயகாலத் தனிக்கடன்முடித்துச்சென்று
பொங்கியவடவைத்தீயைப் புகையெழத்தீய்க்குமந்தி
யிங்குளதாகுமென்ன வியம்பிடும்வனத்திற்புக்கார். (36)

வலியுளாரெனினுமிந்த வன்சுரவருத்தந்தாங்கா
ரலையிலாட்பிரமமந்த்ர மீங்கிவர்க்குரைப்பாமென்னத்
தலைவனுக்கோதத்தம்பி தமையனாலுணர்ந்தான்[illegible]
பலையதிபலையாலந்தப் பாலையுங்குளிர்ந்ததன்றே.

தெள்ளியமதிவல்லோருஞ் சென்றகாற்றவனைநோக்கி
விள்ளருமடவிநேர்மை விளம்புவாயென்னவேந்தன்
வள்ளலேயிதனையந்நாள் வசுவனமென்பாரிப்போ | மோ
கொள்ளிவாயரக்கிகொண்ட கொடுமையையுரைப்பக்கேண்

இயக்கரிற்சுகேதுவென்பா னியற்றியதவத்தால்வந்த
கயற்கணாளிரண்டைந்நூறு கரிவலியுடையாடன்மேன்
மயக்கிறாற்சுந்தன்வேட்டு மாரீசன்சுவாகுவென்னும்
பயக்கருவினைகைக்கொண்ட பாலர்கடம்மைப்பெற்றாள். (39)

மலைமுனிகோபத்தியான் மடிந்தனன்கணவனென்றே
சலமுகொண்டாளிளவலோடுந் தவத்தினுக்கிடையூறாக்க
வலைகடலுண்டான்சாப மறைந்தனனரக்கராகிச்
சிலைவலான்சுமாலிதன்னைச் சேர்ந்தனள்சேயுமானார். (40)

மற்றவள்கேகசென்னு மடக்கொடிதன்னையின்றாள்
பெற்றவன்புதல்வியோடும் பெருவரன்றுருவுங்காலை
யற்றைநாண்மதிலெங்கைக் கரசனேகுபேரனென்றே
கற்றைவார்குழலாளோடுங் கனன்றிவைகழறலுற்றான். (41)

குருமுனிபரத்துவாசன் குமரியைவிசுவசென்பான்
மருவினனவளுமீன்ற மந்திரியிவனைவெல்ல
தருமலர்க்குழலாயந்தத் தபசியைப்புணர்வாயாயின்
பெருமையும்வலியுமுள்ள பிள்ளையைப்பெறுவாயென்றான். ()

தந்தையின்னுரையின்வண்ணந் தவமுனிவிசுவன்றன்னைச்
சந்ததம்புணர்ந்துதோலாத் தசசிரன்முதலாயின்று
ளந்தவாளரக்கனுண்மை யவனியிற்படர்ந்தாலன்ன
மந்தரப்புயத்தோயிந்த வனமெலாந்திரிகின்றாளே. (43)

தாடகையவள்பேரிந்தத் தடவனந்தன்னைக்கொண்டாள்
வாடினோம்யோகந்தன்னை மறந்தனமகத்தைவிட்டோந்
தேடருங்குணத்தோயென்னச் செப்பினன்முனிவனப்போ
தோடியவெயிற்றிற்றோய்ந்த குருதிவாயரக்கிவந்தாள். (44)

வந்ததோரரக்கிதன்னை மாதெனமலையாநின்றான்
சிந்தையைமுனிவன்றேற்றச் சீதரன்சிலைநாணேற்றி
புந்தியம்பகழியொன்றா லுரமழிந்துதிரவெள்ளஞ்
சிந்திடத்தரையில்வீழ்ந்தா டேவருமகவலைதீர்ந்தார். (45)

தாடகைமுடிந்தாள்விண்ணோர் தருமலர்பெய்தாராசி
பாடியமுனிவோர்தெய்வப் பகழிமந்திரங்களெல்லா
மோடவிழ்மலர்த்தார்வேந்த னிளவலுக்கருளப்பெற்றே
கோடியசிலைவல்லாருங் கோசிகனுடனேசென்றார் (46)

வானவர்தருவைமானும் வனந்தினீரரவங்கேட்டு
ஞானநாயகனேயிந்த நதிவளமுரைப்பாயென்ன
மானசமடுவிற்றோன்றும் வரநதிசரயுவோடு
மானகோமதியாறென்ன வருந்தவனுரைக்கலுற்றான். (47)

காதமுமிரண்டுசென்றார் கௌசிகநதியைக்கண்டு
மாதவமலாவாய்ச்செந்தேன் வழிபொழில்வளமுந்தூய
சீதமாநதியின்சீருஞ் செப்புவாயென்னக்கேட்டுக் [ன்.
கோதறுகுணத்தோயென்றன் குலத்திலோர்கொற்றவேந்த

குசன்வழிவழியாய்வந்த கொற்றவன்காதியீன்ற
வசையிலாக்கௌசிகன்பின் வந்தகௌசிகையாடன்னை
யிசையிருசிகனும்வேட்டாங் கிருந்தவமடைந்தானென்றே
நசைபொறாப்பிரமனாலே நதிவடிவானாளென்றான். (49)

பின்னவரோடுஞ்சென்றான் பெருவனங்கண்டுமன்னர்
மன்னவாவிதனிற்செங்கண் மாறவம்புரிந்ததென்றே
யன்னவரோடுஞ்சற்றே யகன்றொருவடவிதன்னின்
மன்னினுனிதனின்சீரை வள்ளலேயுரைப்பேனென்றான். (50)

காசிபன்மனைவியாகக் கன்னியாம்பருவந்தன்னி
லீசனைநோக்கிநோன்பை யியற்றியவனமீதென்றே
தேசுறுதொடையல்பூணச் செருக்கினாலிகழ்ந்தானென்றே
வாசவன்றனைத்துர்வாசன் சபித்திடுவனமீதென்றான். (51)

சோணமாநதியி னிந்தத் துறையினுக்கருகேதோலா
வாணவமுடையமைந்த ரடைந்திடவதிதியென்பா
டாணுவைநோக்கிச்செய்த தவத்தினாலடைந்தாளென்றே
சேணுளார்க்கருளவந்த சிறுவர்களோடுஞ்சென்றான். (52)

பன்னருஞ்சுரும்புபாடும் பலமலர்ச்சோலைதன்னின்
மன்னினாரிதனிலங்நாண் மாவலியாகஞ்செய்ய
வுன்னினாதனையும்ப ருரைத்திடவுலகேமுண்டான்
றன்னடிப்பயனாகத் தலத்தினையடைந்தானையா. (53)

ஆதலாலிதனில்யாக மாற்றலேபுநிதமென்றான்
சீதரன்மகிழ்ந்துசாலை செய்தனன்சரக்கூடாக
மாதவமுனிவோரெல்லா மகந்தனைத்தொடங்குங்காலைத்
தீதறத்தம்பியோடுந் திரிந்தனன்றிகிரிபோலும். (54)

துய்யமாமுனிவன்யாகந் தொடங்கினான்சுவாகுவோடு
வெய்யமாரிசனாங்கு மேவலுமவீரராம
னையநீயஞ்சேலென்னச் சுவாகுவையழித்தான்கண்டு
நையுநெஞ்சொடுமாரீச னனிகடலொளித்தானன்றே. (55)

கூடினார்மேதயாகங் குறைவறமுடித்தாராசி
பாடியமுனிவோரெல்லாம் பார்த்திபன்மகனுக்கீந்த
தேடரும்பகழியோடுஞ் சென்றனர்செறிந்தகானி
னீடியதுரைப்பக்கேட்டு நெடும்புனற்கங்கைகண்டார். (56)

வரமுனிவிசுவாமித்ரன் மன்னவன்மகனைநோக்கிச
சுரநதிவந்தவாறுந் தொடுகடலானவாறு
வரம்பறுசகரன்மைந்தர் வானுலகடைந்தவாறும்
புரவலாகேளாயென்னப் போதனும்புகறலுற்றான். (57)

மனுகுலக்கொழுந்தேயுங்கண் மரபிலோர்சகரனென்பான்
பனிமொழியார்களோடும் பாகசாதனனுமென்னத்
தனிப்பரசாளுங்காலைத் தனையராயிலையாளாறைந்
தினைவிருப துறாதேற்று மெண்ணுடையாரையீன்றான் (58)

முன்னவடனையன்மைந்தன் முடிக்குடையானென் றுன்னித்
தன்னுடன்வருகவென்று சாற்றிமற்றோரையெல்லாம்
பொன்னணியோடைபூண்ட புரவியைக்காப்பீரென்று
மன்னன்மன்னவர்கள்சூழ மகந்தனைத்தொடங்கலுற்றான். (

திக்கெலாம்புகழும்வண்ணஞ் செய்திடுமசுவமேத
மிக்கதோராயாகந்தன்னில் விடும்பரிதனைவலாரி
தக்கபாதாளந்தன்னிற் றவமபுரிகபிலர்சாலைப்
பக்கம்பின்மறைத்தானன்னோர் பரிதனைத்தேடிச்சென்றார். (60

சாகராளாறுபத்து சகத்திரர்தளத்தினோடு
மேகமாய்வானமபூமி யெங்கணுந்துருவிக்காணார்
போகிவாழுலகஞ்சேரப் புவிதனையாழத்தோண்டிப்
போகலுமுனிவன்பாங்கு புரவியைநிற்றல்கண்டார். (61

யாகத்தின்பரியென்றன்றை யாவனீகவர்ந்தாய்மெய்யாம் [க
யோகத்திருப்பார்போல வொழுக்கங்கொண்டிருந்தாயெ
வஃகைத்தமமரபுமோடை வரைதல்கண்டொளித்தாயிந்த
நாகத்தின்றலத்தாயாங்க ணவிபகைத்துணையாமென்றே (

பலபலவாறுபேசிப் பாணிகொண்டீர்த்தன்றனை
நிலமிசைப்புறட்டித்தாக்கி நெட்டுடற்குருதிசோரக்
கலகமிட்டனாகளந்தக் கபிலமாமுனிவன்யோக
முலைதரவுகாந்தகால வுருத்திரனனையனான் (62

அந்தணாமுனிவுதாங்க லரிதரிதென்னும்வேத
மந்திரமுணராராகி மனவலிசெருக்காற்செய்யு
வந்தனைவழிபாடின்றி நின்றனர்மறையோனோக்கித்
தந்ததோசாபத்தீயாற் சாகரர்சாம்பரானார்

மாண்டவராவியெல்லா மறலியூரடைந்துதாழக்
கீண்டியநரகத்தாழ்ந்து கிடந்தனர்மூத்தோன்சேயன்
வேண்டியயாகமுற்றி வேந்தனும்பதவிசார்ந்தான்
றூண்டியகடலுமன்னர் தொல்பெயர் [illegible]

சாகராடன்னின்மூத்தோன் றனயனுமஞ்சுமானென்
றோகையாலுரைப்பாரன்றோ னுதவியதிலீபனீன்ற
வாகைசேர்புயத்தானான பகீரதன்வையந்தன்னை
யேகமாய்ப்புரக்குநாளிலெழின்முனிவரனைக்கண்டான். (66)

வந்தனைவழிபாடெல்லாம் வகைவகைமுடித்தன்னானைச்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் செய்யவாதனத்திலேற்றி [ன்ன
முந்தவென்குலத்தோர்நோன்பா னுளரித்தாள்கண்டேனெ
வந்தணனவனைநோக்கி வரசனேகேட்பாயென்றான். (67)

சகரன்செய்யர்கமாவைச் சசிவரன்மறைத்ததாதி
சகம்புகழ்முனிவன்சாபத் தழலினால்வெந்துநீறு
யகமுறுநரகந்தன்னைச் சாகரரடைந்ததீருப்
புகலறுமுனிவன்கூறப் புரவலன்வணங்கிச்சொல்வான். (68)

பகவனேயனையாயுன்றன் பங்கயமலர்த்தாள்கண்டோ
ரிகபரமடைவதல்லா லெண்ணறும்பெறுவாரென்பார்
மகமுனிசாபத்தீயான் மாண்டவாக்கருள்வாயென்ன
வகமகிழ்ந்தவனைநோக்கி யந்தணனுரைக்கலுற்றான். (69)

சீர்பெறுமிமயவேந்தன் செல்வியரிருவர்தம்மிற்
பார்வதிதன்னைவேட்டான் பசுபதிமூத்தாளென்னும்
வார்பெறுங்குழலாடுய்ய வாரியின்வடிவாய்வைகுங்
கார்பெறுந்தெய்வநாட்டிற் கங்கையென்றியம்புவாரால். (70)

பொன்னுலகதனில்வைகும் புநிதமாங்கங்கைநீரா
லுன்னுடைதாதைசாம்பற் கரைத்தியேயுலகம்நீங்கி
யன்னவரடைவார்முத்தி யாதலாலதனைவேண்டி
மன்னியவிதியைநோக்கி மாதவம்புரிவாயென்றான். (71)

இந்தவாறுரைப்பக்கேட்டா னெண்ணிலாதுவகையோடு
மந்தணன்றன்னையேத்தி யரசனுமனுப்பிப்பின்னர்
மந்திரித்தலைவன்றன்னை வையகம்புரக்கச்செய்து
தந்தயினுலகாமென்னச் சாற்றுகோகன்னஞ்சார்ந்தான். ()

மாதமோர்வாதவுணாய் மலர்க்கரவிரலையூன்றிப்
பாதமுமேலதாகப் பங்கயாதனனையுன்னி
யோதுமீரைந்நூறாண்டாங் குயர்தவம்புரியக்கண்டு
போதனுமுனிவர்விண்ணோர் புடைதரவுதயமானான். (73)

அங்கவனருளைநோக்கி யடியிணையிறைஞ்சியேத்திச்
செங்கரங்குவித்துநிற்கத் தேவனுமியம்பாயென்னக்
கங்கையாலெனதுதாதை கருமம்யான்முடிக்கும்வண்ணம்
பங்கயமலரிற்றோன்றும் பரமனேயருள்வாயென்றான். (74)

அந்தணன்மகிழ்ந்தேயவ்வா றளித்தனமானலந்நீ
யிந்தவாறுலகந்தாங்கா நீசனேயணிவானந்த
நந்திநாயகனைநோக்கி நற்றவம்புரிவாயென்று
சுந்தரவாணிநாதன் சொல்லித்தன்னகரம்புக்கான். (75)

எண்ணருமுவகையோடு மீசனையேத்தியனான்
பண்ணியதவத்தின்றன்மை பகருதற்கெளிதோவந்தப்
புண்ணியநதியும்பொங்கிப் பூமியும்வானுமொன்றாய்
வெண்ணிறக்கடலாமென்ன வெழுந்ததுவிரைவின்வெள்ளம்.

மலையெலாந்திரிபோலு மரமெலாமிதப்பையாக
வலையெலாமணியுமுத்துங் கனகமுமள்ளிவீசி
சிலைமகள்வரவைநோக்கி மைத்துனிசெருக்கீதென்றே
கலைபுனைசடையிற்கொண்டான் கைலைவாழ்கடவுளம்மா (77)

அசைவறச்சடைக்குட்டங்கைக் கஞ்சிறாள்போலவைகு
மிசையினாலுலகங்கங்கா தரனெனவியம்பப்பெற்றா
னசைபெறுந்திலீபன்மைந்த னற்றவப்பயனாம்வண்ணந்
திசையுளோர்வானோர்சூழத் தேவியோடமலன்வந்தான் (78)

கண்டனன்கண்களாலி கலுழ்ந்திடக்கரங்கள்கூப்பி
முண்டகத்தாளில்வீழ்ந்து முறைமுறைவலஞ்செய்தேத்தி
யண்டர்கோன்மாலுங்காணா வையநின்னருளைப்பெற்றேன்
றொண்டர்போலாள்வாயென்னத் தொழுதனன்றொ[illegible]
[தாய். ([illegible])

விமலனுமகிழ்ந்துநோக்கி வேண்டியதுரைப்பாயென்ன
விமயவான்புதல்விநாதா வியம்பொணாக்கருணைமூர்த்தி
யமலையாங்கங்கைநீரா லடியனேன்றாதைசாம்பற்
சுமைதனைக்கரைக்கும்வண்ணஞ் சுந்தராவருள்வாயென்றான்.

என்றனமகிழ்ந்துவேத நாயகன்முனிசாபத்தாற்
பொன்றுநின்றாதைக்கெல்லாம் பொருப்பிடந்தந்தேனென்று
குன்றியினளவேதாங்குங் குவலயமென்னக்கூறித்
துன்றியசடையிற்றொங்குந் துள்ளிநீரொழுக்கிச்சொல்வான்.

பகிரதன்பின்னேசென்று பரவிபநீற்றைப்போக்கிற்
சகரர்நம்மடியராவர் சனித்ததுமுகலாயநீயும்
புகுமிடம்வரையிலுள்ள புண்ணியத்துறையின்மூழ்க
வகமுடையோருநின்பால் யாத்திரையானபேரும். (82)

கயிலையாம்வாரணாசிக் கண்ணொருவிலிங்கமானேனும்
பயிலுமத்தலத்தின்பாங்கர் பாருளோராயாவரேனு
முயல்பினன்புழுகுவோர்தம் முன்னும்பின்னேழோடேழு
வியம்பெறுமரபுள்ளோரும் விலங்கொடுபுழுவாமேனும். (83)

அங்குவேறுதகந்தோய வகத்துனைநினைந்தபேருங்
கங்கையென்றோதிமூன்று காலடிவைத்தபேருந்
தங்குநம்மடியாராகத் தந்தனம்வரமென்றோதிச்
சங்கையிற்கணங்களோடுஞ் சங்கரன்கைலைசார்ந்தான். (84)

வேறு.

கங்கைநதி மங்கைவருங் காட்சியெவர் சொல்வார்
பங்கயமு கங்குமுத வாய்பரவு நீலஞ்
செங்கயல்வி ழிப்பருவ தெங்கிளநீர் கொங்கை
யங்கையலை கங்கணம் வலம்புரி யலம்பும். (85)

ஆலினிலை யாமகடு வப்புசுழி கொப்பூள்
சூழுடைய சேலடி துணைச்சிலம் பொலிப்ப
பாசிலை மூங்குளி குறப்பாவை நோக்கி
[illegible]ரு காகவர சன்னுமுனி கண்டான். (86)

அலைகடலை யங்கைகொடே யாசமன மாக்கு
மலைமுனிவ னன்னசனு மாமுனிவன் சாலை
யெலைவ ரலுங கங்கைதனை யெள்ளெனத் திரட்டிக்
கலைமுனிவ னுண்டது பகீரதனுங் கண்டான். (87)

ஓதரிய நன்மையொரு கூறுளது வேறு
மேதமுறுந் தின்மையிரு நான்கென விசைப்பா
ராதலினிப் போதமுனி யாரடி தொழாத
பாதகமி தென்றவனைப் பார்த்திபனுங் கண்டான். (88)

வேறு.

போதமாமுனிவன்றனைப் புரவலன்பணிந்துபோற்றிச
சாதகமாந்தர்செய்யுந் தனித்தொழில்யாவுமாறறி
மாதமாறிருந்தானந்த மாதவன்மகிழ்ந்துநோக்கி
யாதுகாரணமாய்வந்தாய் யாவையுமிசைப்பாயென்றான். (89)

அகங்குழைந்தங்கைகூப்பி யயோத்திமாநகரவேந்தன்
மகம்புரிசகரன்மைந்தன் மைந்தனின்மைந்தன்மைந்தன்
பகிரதனென்பேர்முன்னோர் பரந்தனையடையக்கங்கை
பகாருந்தவத்தால்வந்து பரமநின்னிதயம்புக்காள். (90)

ஆதலாலடியேன்செய்த வபசாரம்பொறுத்தியென்றன்
றாதையர்பதவிசேரத் தயைபுரிந்தனுப்பாயென்ன
மாதவன்மகிழ்ந்துகாதின் வழியதாயொழுக்கிமாதே
போதிசானவிநீயென்றே போதனுமனுப்பவந்தாள். (91)

வல்லைதாயிருபாலவைகு மாந்தர்கண்மடந்தையோடுஞ்
சல்லரிதன்னிலாடை சாற்றருங்களபமாதி
யல்லெனுங்குழலார்நீட்ட வலையெனுங்கையாலேந்தி
மெல்லெனப்போகக்கண்டு வேண்டியமகிழ்ச்சிகொள்வார். ()

ஆடுவாரளைவார்பாவ மரிகரியென்னும்வேதம்
பாடுவார்யாகமாதி பயித்திருகருமமீறாய்
நீடுவார்கரையிற்செய்வோர் நினைத்தவாறருளிக்கங்கை
கூடினுள்சகரர்சாம்பற் குன்றெலாங்கைத் [illegible]

அங்கவர்க்கெல்லாமெண்ணீ ரருத்தினனவருமேலாஞ்
சங்கரன்பதவிசார்ந்தார் சாற்றுபாகிரதியென்றான்
புங்கவர்கங்கையாடிப் போதலும்பூழிதோய
மங்கையாமகலிசாப மாறிமுன்வடிவாய்நின்றாள். (94

கல்லுருமாறிசசெய்பொன் காய்புடத்தெழுந்தாலன்ன
வல்லிசேரிடையுஞ்செய்ய மாமலர்முகமுமாக
மெல்லடிநோக்கிநின்றாள் வீரனுமிவளாரென்ன
வில்லறமடைந்தோன்றேவி யகலியாமிவள்பேரென்றான் (95)

அருங்கலையாட்கித்திங்க டார்ந்தவாறுரைப்பாயென்ன
பெருங்கலைமுனியிராமா கௌதமன்பேதையங்கா
ணொருங்கலைப்புனலாலைய நினைந்தவன்மனக்கண்ணோக்கிக்
கருங்கலையனையதோளான் காமன்செய்காவென்றோர்ந்தான்.(

பொன்னகர்க்கிறைவன்சூதாய்ப் புணர்ந்தனனென்னப்பொங்
யன்னவனுடலமெல்லா மாயிரம்வடுக்கண்ணாக்கி [கி
மின்னிடையிவளைக்கல்லாய் விதித்தனன்விளைந்தசாபந்
தன்னையுன்கமலச்செந்தா டருந்துகட்டவிர்த்ததன்றே. (97)

அன்னமென்னடையாடன்னை யனுப்பிமற்றவர்களோடும்
பொன்னகர்மிதிலைநோக்கிப் போயினார் புவனம்போற்று
மின்னலர்கமலசெல்வி விரும்பினாள்விரைவின்வாவென்
றன்னகர்கரங்களீட்டி யழைப்பபோற்கொடியைக்கண்டார்.

கொற்றவன்குமரரோடங் கோசிகன்மிதிலைமூதூ
ருற்றனனிராசவீதி யோங்குமாமேடைமீது
சிற்றிடைச்சீதைதன்னைச சீபதிகண்டான்மோக
முற்றவனிற்பக்கண்டு மொய்குழலவசமானாள். (99)

விண்ணவர்க்கிசைந்தவண்ணம் வேலைவிட்டெழுந்தகாலை
பண்ணமர்மொழியாடன்னைப் பிரிந்தவன்பரிவினோடு
கண்ணிடமிதுகாளென்றே நாணமுநகழுவத்தாங்கள்
கண்ணுளங்களிப்பநோக்கிக் கலந்திடுஞ்சிந்தையானார். (100)

மதிபுதன்மடந்தைகூாதன் மனங்கவர்ந்துருகராம
னெதிர்முகமாகநோக்கி யிருவர்பின்னவனுஞ்சென்றான்
றுதிபெறுந்துறவோன்மாற்றந் தூதாாலறிந்தானந்தப்
பதியினான்முனிவன்றனிற பணிந்துடனழைந்துச்சென்றான்.

வருமுனிவானை செம்பொன்வண்ணவாதனத்திலேற்றிப்
பரிவுடனவேந்தனாக்ய பாத்தியமுதலாயீந்து
தருவளர்புரத்துவைநந் தாமரைமலர்த்தாளென்றன்
பெருமனைபொருந்தப்பெற்ற பேற்றினையறியேனென்றான். ()

மன்னவபாரரயிங்க வாமனரோடுநால்வர்
சென்னெலசேரயோத்திவேந்தன் செய்திடும்புதல்வயாக
மன்னியபயனலவந்த மைந்தரின்மூத்தோனை
பன்னருமபுகழிராமபத்திரனிவனபேரையா (103)

சொலலுவதெவரேவித்தத் தூயவன்பெருமையான்செய்
வலலதொர்யாகமபோகக வந்ததாடகையோரம்பாற்
சிலலெனாசிதைந்தாளன்றி சேயிழையகலிக்கிட்ட
கல்லெனுஞ்சாபந்தன்னைக காற்றுகள்போக்கிற்றன்றே ()

மந்தரப்புயத்தோயுன்றன் மகடிருசனகிதன்னை
நந்தமாகரத்திராம னறுமலர்மாலைசூட்ட
வந்தனனுனதுசிந்தை வருத்துவாயெனனுமன்றை
னந்தவாறெனக்குமாசை யையனேகேட்பாயென்றான். (105)

கன்னியாம்பருவந்தன்னிற கைக்கிழகொடுங்காலை
யுன்னியதொன்றுசாபத தொலைத்ததையொருகாறன்னின்
முன்னுளவிரலாயேந்தி யெடுத்ததான்மூரிவில்லைக் [ன்.
குன்னிடவலைப்போர்க்கென்னச சுயவரங்குறித்தேனென்று

இந்தவாறென்னவாறைந் திரட்டியாயிரம்பேரேந்தி
வந்ததோர்சிலையைராமன் மலர்க்கையால்வாங்கியூன்றி
மந்தரப்புயத்தின்றாழ வளைத்தலுமொடிந்தகாலை
பந்தரத்துலகமெல்லா மதிர்ந்தவ்வாரவத்தம்மா. (107)

அவ்வவையிருந்தோரெல்லா மரசனைவிரைந்துகூவி
நவ்விசேர்விழியாள்சீதை நாயகனிராமனென்று
ரவ்வகைமொழியுங்காலை யிறையவனுசையென்னு
மூவ்வகைப்பகையைநீத்த முனிவனைநோக்கிசசொலவான். ()

மாதவாவெம்பியீன்ற மங்கையரிருவரென்றன்
சீதையினிளையாளான சேயிழையோடுமூவ
ராதலாலவரைராம னனுசருக்களிப்பேனென்னப்
போதனுமகிழ்ந்தேயோலைபுரவலர்க்கனுப்பாயென்றான்(109)

அப்பொழுதமைசசனெய்தி யரசனுத்திரவின்வண்ணஞ்
செப்பருமோலைதீட்டிச சேவகரிடத்திலீந்தா
ளுப்பருங்காலைக்கால்கொண் டோடினரயோத்தியாளும்
பர்ப்பதப்புயத்தான்பாதம் பணிந்தெழுந்ததனைவைததார். ()

மங்கலவோலைதன்னை வாசகருரைப்பக்கேட்டிப
பொங்கியவுவகையோடும் பூவையர்க்கறிகைசெய்து
மங்கவன்குலத்திற்காசா னுசரமமடைந்தேயன்னன
பங்கையமலாத்தாடன்னிற பணிந்திவைபகரலுற்றான். (111)

கோசிகமுனிவன்பின்னே குமரரையனுப்பிவைத்தேன்
மாசில்சீரிராமனமபான் மடிந்தனளரக்கியாகம்
பூசுரர்முடித்தாரஙகே போமபொழுதவன்காற்றூளின்
றாசியாலகலிசாபந் தொலைநததாருசுருதியன்றாய். (112)

அங்கவரோடுமந்த வருந்தவன்மிதிலையாளும்
புஙகவனிடத்திற்கூறப் பூதலம்புகழிராமன்
வங்கவெற்புடையான்வில்லை வளைத்தலுமொடியக்கண்டு
சங்கையிலுவகையோடுஞ் சனகனும்வேந்தனையா. (113)

வார்பெறுஞ்சனகியாதி மடந்தையர்நால்வர்தம்மை
யேர்பெறுமிராமனோடி மிளையவர்மாலைசூட்டச்
சீர்பெறுந்தமர்களோடுஞ் சேர்வதுமிதிலைக்கென்றே
யேர்பெருமோலைதந்தா னைபிலாஞானமூர்த்தி. (114)

ஆதலா லுனது சிந்தை யனுமதி யருள்வாயென்ன
வேதியன் மகிழ்ந்து மன்னா விதிவழிமதியா மென்றே
யோதியம் முகூர்த்தவேளை யுடையவர்க்கனுப்பாயென்ன
மாதுகோசலைமணாளன் மகிழ்ந்தவ்வா றனுப்பலுற்றான் (115

வேறு.

மன்னர்மன்னவன் வாசகங்காண்டலுங்
கன்னலசேர்மிதி லேசனென் கண்மணி
யென்னுஞ்சீதைக் கெழின்மணநாளிபங்
தன்னின்மேன்முரசெற்றிடசசாற்றினான். (116

திங்கடோயுஞ் சிலைமலிமாளிகை
யெங்குமே மலிய மேற்றினரெங்கணுந்
தங்குமா மினியத் தம்பமுநாட்டியே
தெங்குவாழைக் கமுகெழிறநேக்கினர். (117

பந்தியாயிரத் தாயிரமாய்ப்பணி
சிந்துநீலச சிலைமலித்தூணின்மேற்
குந்துசிங்க கொடிவளைநாணுத
விந்திராகப் பசுஞ்சிலையேற்றியே. (118

உத்தரம்விதது ருமத்தடிக்குமேல்
வைத்தசெமபொன வகைவகைமேய்ந்துகீ
ழொத்தவெணபளிங் காற்றளமோதரு
முத்துமாலை முறைமுறைதூக்கியே. (119

வானவர்க்குமிம் மாந்தர்கள்யாவர்க்குந்
தானமூவகை தந்தனன்றற்பர
மானவன்பதி யுமரன்முகமு
மாணுமென்ன வகுத்தனன்மாமயன். (120

அங்கமாதிய ரைம்பதினால்வருந்
தங்கடங்கட ரத்தொடுமெய்தினர்
துங்கமாதவர் தொன்மறைவேதிய
ரங்கையேந்திப்பல் லாசியோடெய்தினர்.

வேறு.

துதித்திடுமயோத்திவேந்தன் றேருகையரமைச்சராதி
மதித்திடுமறையோர்சூழ வசிட்டன்மாமனைவியோடுங்
குதித்திடும்புரவித்திண்டேர் குஞ்சரங்குசைமாசெம்பொன்
பொதித்திடுஞ்சிவிகைமீது பொன்னகர்ப்புறத்தில்வந்தான்.()

மதகரியிரண்டுநூறு வயப்பரியிரைந்நூறு
நிதிசுமையெடுக்குஞ்சென்னி நெளியுடலதனிரட்டி
மதியணிக்குடைகளசெய்ய வானகமறைப்பவீரோன்
பதுவகைக்கருவியிட்டம பரவைபோன்முழககிவந்தார்.(123)

ஆதவன்வரவையந்த வரசனுக்குரைப்பேனென்னப் [ன்
போதல்போன்மறைந்தானந்நா புணரியிலு ந்தானென்ற
சோதரியுறவாச்சென்று தூயனையழைப்பேமெ ரயே
சீதவான்மதியந்தோன்றச சிறந்ததுசயிலசசாரல். (124)

ஆடவரகலாதந்த வணங்கரையணையக்கண்டு
கோடியசிலையிறைவி குலைத்தனன் கோதைநல்லா
ளூடலாற்பனியிரத்தி லுழுவர்போன்முயன்றனன்றள்
கூடலாற்காமன்விலலைக் குஞ்சரத்தெரிந்தானன்றே. (125)

கதிரவன்வந்தானென்னக் கரியபுட்கலைந்துகூவ
குதிதரும்புரவித்திண்டேர் குஞ்சரந்திருத்தியன்று
ரெதிரெதிர்நிறுத்தத்தாவி யெண்டிசையதிரப்பேரி
மதிகடன்முழக்கமன்ன வந்தனனயோத்திமன்னன். (126)

இந்தவாறயோத்திமன்ன னெய்தலுமிதிலைநாதன்
சந்ததமரசர்தங்க டனித்தனிவரிசையோடும்
வந்தனகரும்புதீம்பால் வார்கடற்கலந்தாலென்னச
சிந்தையின்மகிழ்சசியோடுஞ் சேர்ந்தவன்றன்னைக்கண்டார்.

அடங்கருந்துவகையோடு மவரவர்க்கன்புகூறி
மடங்கலேறனையமைந்தர் வணங்கலுமகிழ்ந்துவாழ்த்திக்
குடங்கையாலணைத்துநெஞ்சங் குளிர்ந்திடத்தழுவியந்தத்
தடந்தடக்கைத்தானெடுந் தசரதன்மிதிலைபுக்கான். (128)

மஞ்சளைய மேனிரகு நாதன்பூணில் *
வைரமணிச சிலையினுள்றன் வதனம்போலு
மிகுசொளிசெய் நிழலதனை மின்னாரென்றே
மெல்லிழையே நாணினைகொ லென்னச்சொல்வார்
கொஞ்சுகிளி மொழியாயுன் வதனந்தன்னைக்
குளிர்மதியா மென்றுரைப்பார் கொழுநற்கம்மா
கஞ்சமலர்க் கண்ணென்றே முகங்கொடாது
கவிழ்ந்தனையென் கண்ணேகண் மணியேயென்பார். ()

மங்கைநல்லாய் மணவாளன் மகிழும்வண்ண
மாலொழுகு மலர்முகத்தின் வடிவங்காட்டிச்
சிங்கமெனு மிடைப்புறத்தின் னணியைக்காட்டத்
திரும்பினையோ தெள்ளமுதின் றிரளேயென்பார்
கங்குலெனுங் குழலாடன் வதனம்பார்த்துக்
களியாக முத்தமிட்டுக் கன்னஞ்சேர்த்து
மங்கவர்ந்த செங்கரத்தா னெறியெடுத்து
மங்குலிதன் னெட்டியிட்டா ரன்னையன்னார். (141)

மானனையா ரெவர்களுந் தங்கடங்கள்
மனமுவந்த வரன்மகிழ்ந்தே மாலையிட்டார்
தேனமருங் குழன்மடவார் திரண்டுகூடிச்
செங்கரங்கள் கோர்த்திடச்செய் தவரைச்செம்பொன்
மானமணி யூசலின்மேல் வைத்தார்திட்டி
மாற்றியதோ ராலாத்தி வகையாய்ச்சுற்றி
யானபிற கவர்களொடு மற்றேரெல்லா
மாங்குமணி மண்டபத்தை யணுகினரே. (142)

மன்னவனுந் தசரதனுஞ் சனகவேந்து
மற்றுமுள வரசர்களும் வந்தாராங்கு
பொன்னணிசேர் பீடமதில் ராமச்சந்த்ரன்
பூவையெனுஞ் சனகியுட னிருந்தானன்றன்

பின்னவனும் பரதனுமாண் டவியென்பாரும்
பேசரிய விலக்குவனூர் மிளையாம்பெண்ணுந்
துன்னுசுத கீர்த்தியுஞ்சத் துருக்கனோடுந்
துலங்கினார் மணவரைமே விலங்கினாரே. (143)

படபடெனப் புரோகிதர்க டிரண்டுகூடிப்
படிபரப்பிப் பாலிகையும் பசும்பொற்கும்பத்
தடிபரப்புந் தானியமும் மானெய்லாச
மரித்திராட் சதைகதலி யடைக்காய்தெங்கு
வடிவுபெறுங் குசைமுடியுஞ் சமுத்தையெல்லாம்
வைத்தனர்கள் வகைவகையாய் வசிட்டனாதி
படிபுகழு முனிவர்களு மறையோரெல்லாம்
பாரித்தா ருதககும்பம் பூரித்தாரே. (144)

படிபுகழும் வசிட்டமுனி யாசியோடும்
பவித்திரமட் சதைவழங்கிப் பகருங்காலை
கடமுனிவன் முதலானோர் சாந்தியோதக்
காரிழையார் கௌரிகல் யாணம்பாடத்
துடியிடையார் நடனமிட முழவுமார்ப்பத்
தோற்கருவி முதலாய துலங்கித்தீட்டக்
கடகரியும் பரியொலியுங் கலக்கவிண்ணோர்
கனங்கொண்டார் மங்கலசோ பனம்விண்டாரே. (145)

சனகனிரு மடந்தையரைத் தானஞ்செய்தான்
சாற்றுமவன் றம்பிமக ளிருவர்தம்மை
மனமகிழ்ந்து தாரையெனுஞ் சடங்குசெய்தான்
மாமுனிவ ரத்துவெனும் வசனங்கூறப்
பணிமலர்க்கண் முகமாதர் பரிந்துசூழப்
பார்த்திபர்க்குப் பார்த்திபனும் ராமநாதன்
கனிமொழியாட் சனகிதிருக் கழுத்திற்றாலி
கட்டினான் முழவதிரக் கொட்டினாரே. (146)

மாண்டவியைப் பரதனூர் மிளையாமாதை
மாலான விலக்குவனு மணந்தார்பின்னே
காண்டிபனுஞ் சத்துருக்கன் றிருவென்றோதுங்
கலனதனைச சுதகீர்த்திக் கணிந்தானப்பால்
வேண்டுவன வோமமுதல யாவுஞ்செய்து
விளையாடு மஞ்சனநீ ரானபின்பு
தூண்டுபரித் தேரின்மேற் பனனியோடுந்
துறைவந்தா ரூர்கோல முறைவந்தாரே. (147)

வேறு

ஆனகாலையி லந்தணர் பார்பபனர்
கானர் தீனர்பின் கண்டவர் யாவர்க்குந்
தானமீந்தவன் றன்குரு தாளிற்பொன்
சோனைமாரி யெனச் சொரிந் தானரோ. (148)

வேறு.

மன்னவன்சனகவேந்தன் மடந்தையர்தமக்குநல்கும்
பன்னருமபரிசினோடும பரிந்தவர்வழிகொண்டேதத்
துன்னிகரில்லாவேந்தாந் தசரதன்றளத்தினோடு
நன்னகா நோக்கிவந்தா னறுமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர். ( )

பரதசத்துருக்கர்தம்மைப பாட்டனுங்கேகயன்றன்
றிருநகாக்கனுப்பிமற்றச சேனையோடயோத்திநோக்கி
வருமவழியதனிற்பிர்ம வருணனும பரசிராமன் [ன்.
றிருவுருவதனைக்கண்டான் றசரதன்றிகைப்பைக்கொண்டா

வந்தவன்ராமாவாசீர் வாதமென்றுரைக்கவையன்
மந்தரப்புயத்தோயுன்றன் மலரடிசரணமென்றான்
சிநதையிலிரக்கமின்றிச செய்ததபெண்கொலைநீயென்ன
வந்தவாளரக்கியென்ற னன்னையோவையாவென்றான். (151)

மருவிலாத்தந்தைசொல்லை மறுப்பதோமறையோயென்
குருமொழிகடத்தனன்றோ கொற்றவாசொத்தவில்லை
யிருபிளப்பாகச்செய்தே னென்றுநீமகிழவேண்டாங்
தருவதென்றனுவைவாங்கித் தணிவுறவளைப்பாயென்றான். ()

ஆங்கவன்சிலையினோடு மறன்வலியுரமும் வாங்கித்
தீங்கிலாத்தவமேயுங்கள் செய்கையாமபோமினென்றே
தாங்கியசிலையைமுந்நீர்த் தலைவன்பால்வைத்தபோத்தி
பூங்குழலாராலாத்தி பொருந்தத்தன்மனையிற்புக்கான் (153)

குருமுனிவசிட்டனவ்வூர்க் கோதிலாமறையோரோடுந்
தருமனைபுகுதலென்னுஞ் சாந்தியுமுடித்தபின்னா
பெருநிதிமழைபோற்பெய்தே யுவகையாமபெருக்கிறபூத்த
மருமலர்முகத்தோனாகி யிருந்தனன்மன்னர்கோமான். (154)

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 227.

அயோத்தியாகாண்டம்.

மாதவவசிட்டன்றன்னை மன்னவன்வணங்கியையா
வோதருங்குணத்திராம னுயாதனித்திகிரியோச்சிப்
பூதலம்புரக்குமவண்ணம பொன்முடிபொருந்தச்செய்ய
வாதரமுடையனெறகுன் னனுமதியருள்வாயென்றான். (1)

நன்றெனமகிழ்ந்துவேத நாவலனுரைப்பவேந்தன்
குன்றினுநிமிர்ந்ததோளான் குமரனையழைத்துப்பாலா
வன்றனைப்பயந்தகாலை யடைந்தபேருவகைக்கெல்லா
மென்றதன்பயனையாங்க ளெய்துவமினையிலாதாய். (2)

வண்ணமாஞ்சலீலந்தன்னால் வரும்பெருமுவகைநீக்கி
யண்ணலைப்புவியைத்தாங்க லரியதென்றறைவாயாகி
லெண்ணியவாண்டுமாறைந் திரட்டியாயிரத்தோனின்னு
மண்ணினைச்சுமக்கவைத்தான் மைந்தருக்கழகோவையா. (3)

கனிதனையருந்தும்வெளவால் கால்பிடித்ததனிற்றூங்குந்
தனிவடந்தளர்ந்தகாலை தாங்கியவிழுதுபோல
மனுமுதலாகவென்றன் வரைவருமவழிபோனீயும்
புனைமணிமௌலிசூடிப் பொன்னகராள்வாயென்றான். (4)

ஆதலானுதயங்கண்ட வம்புயமலராமென்னச்
சீதரன்முகத்தின்செவ்வி தசரதன்றெரிந்துசெப்ப
வேதியர்முனிவர்விண்ணோர் வேந்தருக்கபிக்கைசெய்தே
யாதியாமமைச்சனெய்தி யரசனைப்பணிந்துசொன்னான். (5)

மன்னவன்மைந்தன்றன்னை மனமுவந்தழைத்துநிற்கு
மென்னுடைமுடியைச்சூட்ட வெண்ணினேனதற்குநீயு
முன்னநங்குலத்தோர்நீதி முறையெலாம்படிப்பாயென்ன
வன்னவனுவகையோடு மந்தணனருகிற்சென்றான். (6)

பொங்கியவுவகையோடும் புரவலனமைச்சைநோக்கி
பங்கமில்குணத்திராம பத்திரன்புவியையாளத்
துங்கமாமகுடஞ்சூடு சுபதினநாளைக்கென்றே
யெங்கணுநகரிப்பேரி யிசைத்திடவியம்பாயென்றான். (7)

அந்நகரிருந்தோரெல்லா மளவிலாதுவகையோடும்
பொன்னணிபரப்புமாடம் புதிதெனத்துலக்கிக்காவி
சுன்னமுந்துலங்கத்தீட்டித் தொன்னகரிதுவோவென்னப்
பன்னருங்கவின்பால்வேந்தன் பன்னியாதமமையொத்தார்.

உடந்தையாமனமுங்கொண்ட வுருவுடையுயிர்க்கல்லாது
நடந்தவாறறியாதென்றே நடுங்கினோர்நாகநாடர்
படர்ந்தவாளரக்கர்தம்மைப் பற்றறத்தொலைக்குமூழ்போய்க்
குடைந்திடக்கூனிநெஞ்சங்கொதிப்பொடுமெழுந்துபோனாள்

அப்பகலிழைத்ததீமைக் கரசெழிற்கெடுப்பேனென்ன
வெப்புறுமனத்தினோடு மேவியகூனிநோக்கி
யொப்பிலாமதுமேயாராம னுயர்முடிபுனைவானென்னச்
செப்புமுன்மகிழ்ந்துகைகை செழுமணிமாலையீந்தாள். (10)

வாங்கினாள்புடலம்பூத்த மலர்விழிசிவந்தாள்[illegible]கொண்
டோங்கிருள்பாரினமோதி யுதறினளுயிர்ப்பாளை
வீங்கினாள்விழுமிவிம்மி மெய்படப்ப[illegible]
தாங்கொணாவருத்தத்தோடு[illegible]மலைநோக்கிச்செ

கோதையேயுன் றன்று கோசலைக்கேவலாளாய்ப்
போதியோவவடன்விட்டுப் புழுக்கைக்குப்புழுக்கையானே
னீதலாற்பரதன் றன்னை யீன்றனைவளர்த்தேனன்றன்
பேதையாய்ப்போனாலந்தோ பெற்றவள்கொடுமையன்றோ.

காதகிகூனியென்றன் கண்மணியிராமனன்றோ
சீதைதன்மாமிநீயோ செப்பியமொழிகேட்பாளோ
வீதெலாமபிறகுதோன்று மிப்பொழுதிணங்காயென்னப்
பேதைதன்மனமுழுழின் பின்செலத்துணிந்ததன்றே. (13)

விதிவழிகூனிகூற வெமபியமனத்தாளாகிக்
கொதிதருங்குறிபபைநோக்கிக் கோதையேமணந்தகாலை
மதிநுதறசனகிசென்று மாமியைப்பணிந்துபின்ன
ரெதிருறவிருநதவுன்னை யிறைஞசிலுளினியெனசெய்யாள். ()

பங்கயமலருக்கன்னை பாரினிலுதகமேனுஞ்
செஙகதிராதைதயேனுஞ் சேறறுறவிழுநதாலுண்டோ
சங்கையிற்பொருளுமீன்ற தாயிடத்திருநதபோதுந்
தங்கையுறறவிடுபோலத தருணததிறகுதவாதமமா. (15)

மஙகையேயுன்றன்வார்த்தை மன்னவன்கடந்ததுண்டோ
கஙகுல்சேர்குழலாள்சீதை கணவனுமிராமனன்றோ
விஙஙவையறியாதென்னே யிகழ்வுழுஙகாலமென்ற [ள்.
பஙகுவைப்புகழ்ந்துசிந்தை பதைததுமெயபதறிசசொல்வா

தாதியைப்புகழ்ந்துசெய்யுந் தந்திரஞ்சொலெனவும்பா
லோதியவரமிரண்டி லொன்றினுலீரேழாண்டு
நீதியாய்வனத்திராம னேடுந்தவமபுரியவிந்தப்
பூதலம்பரதனுளப் பொற்கொடிபுகல்வாயென்றாள். (17)

கொடியதென்றுணராளாகிக் கூனியைப்புகழ்ந்துகூந்தல்
படிமிசைப்புரளச்செம்பொன் பணியெலாங்களைந்துநாளைக்
கடிமலர்த்திருவைத்தேடி கானகம்போவாளென்றே
யிடிமுழக்கடைந்தாளென்னக்கிடந்தனள்விசனத்தோடும். (18)

கந்தவாரணையைநீத்துக் கண்புனலொழுகப்பாரிற்
கொந்தளக்குழைகள்சோரக் கிடந்தனள்கொற்றவேந்தன்
வந்தனன்கையாற்றூக்கி மலர்முகந்துடைத்துமாதே
சிந்தையினினைந்தவற்றைச் செப்புவாய்தருவேனென்றான். ()

மன்னவாமலையிதல்ல மற்றவர்க்கொவ்வாதல்ல
வென்னெனின்பரதனுன்ற னெழின்மணிமகுடஞ்சூடி
யிந்நகராளக்கான்போ யேழிரெண்டாண்ட
பின்னரிப்புவியைராமன் பெறவரமருள்வாயென்றாள். (20)

தீமொழிசெவிபுகாமுன் செம்மலுமயங்கிச்சோர்ந்தான்
கோமகன்றனையழைத்துக் கொற்றவனுரைத்தானென்றே
பூமியைப்பரதனாளும் பொன்முடிபொருந்தக்காணிற்
சேமமாயீரேழாண்டு சென்றுபின்வருவாயென்றாள். (21)

அவ்வுரைகேட்டகாலை யம்புயமலராமென்னச்
செவ்வியோடுவகைபொங்கத் திருவடிதொழுதுசேயேன்
பௌவமாம்பவத்தைப்போக்கும் படிதவம்புரிவாயென்ற
திவ்வியவசனத்தன்னைச் செப்புதற்குளரோவம்மா. (22)

இற்றையேசெல்வேனென்ன வெண்ணிலாதுவகையோடும்
பெற்றனையிடத்திற்றாழ்ந்து பெரியவனுரைத்தவண்ணம்
பற்றியவரசுபூண்பான் பரதன்யானீரேழாண்டு
நற்றவம்வனத்திற்செய்து நகரிடைவருவேனென்றான் (23)

மந்தரப்புயத்தோன்செங்கோன் மனுமுறைவழுவினானுஞ்
சுந்தராவுனைக்கான்போகச் சொன்னதுகொடுமையென்றே
சிந்தைநொந்தழுவாடன்னைத் தேற்றிடமொழிந்திராமச்
சந்திரன்வருகைநோக்கிச்சுமித்திரைதயங்கிச்சொல்வாள்(24)

பொன்னணிமகுடத்தோடு புதுமலராடையின்றி
மின்னணிதொடியல்பூண்ட மெல்லியர்கவரிவீசா
தென்னநின்முகத்திற்செவ்வி யிந்துவைப்பழிக்கவந்தாய் [ன்
பன்னருங்குணத்தோயென்றாள் பதம்பணிந்துரைக்கலுற்றா

வேறு.

ஒப்பில்லாதசிற் றன்னையுமோதரு
மப்புசூழ்புவி யாளப்பரதனைச்
செப்பினீதவஞ் செய்திடக்கானஞ்சென்
றப்பாலேழிரண் டாண்டுபின்வாவென்றாள். (26)

காடுநாடுமென் காணியாங்காப்பதிற்
றேடுமாதவஞ் சென்னியென்றென்வழி
னீடிலாததை யீந்தனனென்னிகர்
பீடுளாரெவர் பெற்றியுமீதென்றான். (27)

முன்னிருந்தவி லக்குவன்மூண்டெழும்
வன்னியென்ன மலர்க்கண்சிவந்திட
வென்னகாலமீ தென்றெழுந்தண்ணனுக்
கின்னல்செய்தவர்க் கென்மனந்தாழுமோ. (28)

தாயின்வாசகந் தப்பிதமாமதை
ஞாயமென்ன நயக்கும்பரதனை
பாயுமெனசரத் தாற்கொன்றுபாருளோ
ராயும்வண்ணமுன் னாணைசெலுத்துவேன். (29)

தந்தைமூப்புள தாற்றடுமாறியே
கந்தநாறிடுங் காதலிவாய்மையைச
சிந்தைகொண்டிந்தத் தீவினையாற்றினா
னிந்தையென்ன நினைப்பதுவேசவென்றான். (30)

செய்யதம்பியைச் சீதரனோக்கியே
யையவுன்றன்முன் னார்நிற்பாராயினும்
வையகந்தனின் மாண்புளதந்தையைப்
பொய்யனாக்குதல் புத்திரர்க்காண்மையோ. (31)

மன்னுதம்பி மணிமுடிசூடினா
லென்னபின்னுமக் கில்லையென்றேய்ப்புறா
முன்னர்சொன்ன மொழிப்படிநடக்
தன்னிற்பேறுவது தக்கதென்றோதினான். (32)

இந்தவண்ண மிராகவன்கூறலுஞ்
சிந்தையுள்ள சினங்களும்போக்கியே
யுந்தம்பின்வர வோதுமென்றேத்தியே
வந்திராமன் மலர்ப்பதம்போற்றினான். (33)

வேறு.

தம்பியுந்தானுமந்தச் சாலையிருக்கைபுக்கா
ரம்புயமலர்க்கணூரு மயிர்த்திவையறிவோமென்ன
வெட்பியமனத்தினோடு மெல்லடிபணிந்துவேறு
தம்பியாலிடையூறுண்டோ தனிமுடிபுனைதற்கென்றாள். (34)

மதிநுதற்சீதைதன்னை மன்னவன்மகிழ்ந்துநோக்கி
பதியரசாளத்தம்பி பரதன்யானீரேழாண்டு
நதிநதப்புனல்களாடி நற்றவவனத்தினண்ணித்
துதிபெறவருவேனிங்கென் றேகையேயிருப்பாயென்றான்.()

சொன்னதுசெவிபுகாமுன் றுணுக்கமுற்றிருகண்டாரை
பன்னருமருவிபாயப் பங்கயமலர்க்கைபின்னி
மன்னரியவகடுபொத்தி வாய்மொழிகுளறமன்னா
வென்னையிங்கிருத்திப்போக வெவ்வகைதுணிந்ததென்றாள்.

ஆங்குநீரேந்துங்காலை யந்தணர்மொழிந்தவிஞ்சை
நீங்கெனோநீங்காதென்றே நினைந்திலீரதுதானிற்க
வீங்குமைத்துறத்தினோர்க ளென்றனையிழந்தென்றாரோ
பங்குறமனைவிகாக்கப் பயந்தவர்மணமேன்செய்தீர். (37)

கணவனோடேகினாளைக் காத்திடமுடியாக்கானில்
வணவணவிலங்கான்மாண்டா ளென்றிடும்வார்த்தைமேலோ
வுணங்கியேவிட்டிற்றானே யொழிந்தனளென்றான்மேலோ
வினையிலாவேந்தலேநீ யென்றனக்கிசைப்பாயென்றாள். (38)

ஏகமாயென்னைநீங்கி யேகவிப்படியைத்தாண்டிப்
போகுமுன்றெரியுமென்றன் பொன்றுதலென்றுடன்னை
யாகமுமுயிரைநீங்கி யகலுமோவருவாயென்று
தோகையையுடனேகொண்டு சுமித்திரையடியிற்றாழ்ந்தார்.()

வணங்கியகரத்நார்தம்மை மனங்குழைந்துவந்துவாழ்த்தி
யணங்குதன்னுதலிற்பூதி யாரியைநினைந்துசாத்தி
மணநகமழ்குழலாளுந்தன் மைந்தனைப்புகழ்ந்துநோக்கி
யிணங்கராப்பழகுவார்போ லெண்ணமுமன்புங்கொள்வாய்.

தந்தையாமிராமசந்த்ரன் சானகிமதினிதாயாய்ச
சிந்தையிலுணர்ந்தேயன்றோர் செப்பியவேவல்செய்து
முந்தியவண்ணன்பின்னே மொய்குழனடுவுமாக
மைந்தனேசென்றுவாவென் றனுப்பிடவவரும்வந்தார். (41)

செந்திருமகளின்பின்னே சேவகன்முன்னேராமச்
சந்திரன்வருவநோக்கித் தாங்கொணுவிரக்கத்தோடு
மந்தமாநகரத்துள்ளா ரருவியென்றொழுகுகண்ணீர்
சிந்திடத்தெருக்கடோறும் தெரிவையர்கூடிச்சொல்வார்.(42

தலைமகனிராமன்றன்னைத் தவத்துறைவனத்திற்போக்கக்
கலகமேசெய்தாணெஞ்சங கல்லினுங்கொடிதோவென்பார்
சிலைமலிமௌலி சூடச செல்லுமோபாதறகென்பார்
மலைவலிபுயத்தான்வேந்தன் மாட்சியுமடிந்ததென்பார். 43

மெல்லியசெம்பஞ்சூட்ட மெல்லெனக்குழைந்தசீதை
கல்லொடுபூழிசூடுங் காறபடப்பொறுக்காளென்பார்
புல்லறிவுடையகைகை புதல்வனையரசாண்டாலு
மெல்லையிற்குணத்தினுரை யேன்வனம்விடுத்தாரென்பார்.

மங்கையேயிளையாளென்று மலர்மகட்சனகிபோனு
லிங்கிவண்மூத்தாளெய்தி யிருப்பதற்கையமுண்டோ
வங்குதன்குலத்தைவேரோ டரிந்திடுங்கருவிக்கைபோற்
புங்கவன்கீர்த்திபோக்கப் புகுந்தனள்பாவியென்பார். (4

மாதருக்கரசியான கோசலைமகன்பின்னேகுஞ்
சோதரன்றன்னையீன்ற சுமுத்திரையிருக்கவிந்தப்
பாதகிதனையேன்வேட்டான் பார்த்திபன்பதடியென்பார்
சீதையைப்பிரியோம்பின்னே செல்லுவோமென்னச்சொல்

சந்திரனுலவுவான்போற் றனிநகர்விளக்கும்ராமச்
சந்திரனிலலாவூரிற றுஙகளும்பொருந்தேமென்ன
பந்தமாநகரத்துளளா ரளவிலாவருத்தத்தோடு
வந்தவர்தமமைத்தேற்றி வடகரைக்கஙகைகண்டான். (47)

அஙகுளமுனிவோரெல்லா மரசனைவாவாவென்னச்
செஙகரமேந்தியாசி செப்பினர்சீதையோடும்
பஙகயமலர்க்கணனும பணிந்திருந்தவரைநோக்கிப்
புஙகவன்வரத்தாலன்னை புகன்றனளவந்தோமென்றான். (48)

மன்னவராமாவுன்றன் மரபினோர்பெருமைவாய்மை
தன்னையார்புகழவல்லார் தத்துவமிதுவாமென்றார்
மன்னியநதிவாய்வைகும் வஙகநாயகனுமையன்
பொன்னடிபணிந்துநெஞ்சம புளகித்தான்புகலலுற்றான் (49)

கஙகையைக்கடத்தும்வஙகக் காரிற்றலைவனென்பேர்
புங்கவாகுகனென்பாருன் பொறபதத்தடிமைபூண்டேன்
செஙகயனூனோடுணுஞ் செய்தியான்கொணர்ந்தேனென்ன
வஙகத்தைவைத்துநின்ற வன்பனைநோக்கிச்சொல்வான். (50)

உன்னுடனைவரானே னுடலலாதுயிரொன்றானே [னே
மென்னவேபுகழ்ந்தான்சென்றங் கெய்துநாளிசைத்தான்பின்
பன்னியுந்தானுஙகஙகை படிந்ததைக்கடந்துவேத
மன்னியபரதுவாச மாமுனிசாலைபுக்கார். (51)

போதனுமகிழ்ந்தேயாசி புரிந்தனன்புனிதரன்றான்
பாதமும்பணிந்தாரன்னை பகர்ந்ததையுரைத்தாரப்பான்
மாதவமவளர்க்குஞ்சித்ர மால்வரையடைந்தார்வாறோ
ரோதருமயோத்திதன்னி லுற்றவாறுரைக்கலுற்றாம். (52)

வேறு.

சிந்தைதெளிந் தெழுந்தந்தச செயலறிந்த வேந்தனுங்கை
செவ்வா யேந்திப்
பைந்தொடியே பாராளத் தகுதியோ பரதனுக்குப்
படிசுசெய் தாலு

மைந்தனிரா மன்வனத்திற் கேகாஞய் வருவிரெயன
வதனங் கோட்டித்
தந்தமொழி தவருதான் குலத்தாளென் றுணரார்க்குத்
தரமே தென்ருள். (53)

உடுத்தகலை பாம்பாரு யென்றிட லுங் கைகேசி
யுரக்கக் கூவி
முடித்தவினைக் கௌசலையுன் மொழிக்காளாய்ப் பரதனையு
முன்னே போக
விடுத்தனையம் முனிவனுட னேவுங்கா லுமதுடல
மெலிந்த துண்டோ
கொடுத்தவர மில்லையெனக் கூறுங்கா லுமக்கேனிக்
கொடுமை யென்ருள். (54)

அடங்காத வெகுளியெனு முடியாதா னெஞ்சம்போ
லழன்று நோக்கி
மடங்காறு மூர்வனத்தின் மாண்பறிந்தா லுவகைதனை
வழுத்தாயென்னத்
தொடங்காத வீமொழியென் றுரைத்தானைத் தொலைத்தறிந்த
துரோகி யீன்ற
விடங்காரி யென்றறியேன் வேட்டநிறு லென்னுயிர்க்கும்
வினைநீ யென்ருன். (55

துரும்பமருந் திரைக்கடல்சூழ்ந் துழலும்போற் பிரிதொன்
தோன்ருளுகி
யிரும்பமரு மனத்தாடன் னில்விழுந்து தள்ளாடி
யெளியார் போலக்
கரும்பமரு மென்மொழியாட் கோசலைதன் மனையடைந்து
கதறுங் காலைச்
சுரும்பமருந் தொடைமார்பா துறவதே னென்றெடுத்து
தோகை சொல்வாள். (5

அயோத்தியாகாண்டம்.

நாடிழந்து நவநிதிசேர் நகரிழந்து மனைவிதனை
நனிசேர் சேய்தன்
னோடிழந்தும் வாய்மைதனை யொழியாதா னின்குலத்தி
னொருவ னன்றோ
வீடடைந்தா லிந்தமொழி வினவுவதுங் கொடுமையென்று
விதியால் ராமன்
காடுறையுங் காலமதைக் கடத்துவதோ மன்னாவென்
கவலை யென்றாள். (5

பெண்ணரசி கோசலையா ளிவ்வண்ணம் பேசுதலும்
பெரியோ னோக்கி
கண்ணில்லா தொருமறையோன் மைந்தனையான்
கரியெனவே கடிந்தே னந்தப்
புண்ணியனு மெனைமுனிந்து பூபாலா நீயுமுன்றன்
புதல்வர் சோக
நண்ணியதா லுயிரிழப்பா யென்றுரைத்த சாபமிது
நங்கா யென்றான். (5

இரவலரும் புகழ்வேந்த னிருக்கையடைந் தமைச்சனுமற்
றெவருங் கூவி
புரவலனின் குலமகனைப் பொன்னனையாள் சனகியொடும்
புகறற் கெட்டாப்
பரவலருங் கானகத்தே விட்டுவந்தோம் யாங்களெனப்
பணித்த நீசக்
கரவலவன் செவிபுகலுங் குருமகன்போ லுயிரிழந்தான்
களிறே யன்னான். (5

மைந்தர்களிங் கில்லாதா லென்செய்வா ரென்றெவரு
மருகிச் சோரக்
கந்தமலர் மென்குழலாட் கௌசலையுஞ் சுமத்திரையும்
கதறுங் காலைப்

பந்தணைனு மாங்கவரைத் தேடிமுதற் றேவியினா
லடக்கஞ் செய்தே
சந்ததமப் பரதனுக்கங் கோலைவிடத் தெரிந்தவருந்
தளர்ச்சி யானார். (60)

மன்னவன்சே யிருவர்களுங் கேகயனோ டயோத்திநகர்
வந்தா ரவ்வூர
தன்னையீது திருவிழந்த தாமெனவே மனமுடைந்து
தன்வீ டெய்த
சொன்னமொழி சோராதான் வரம்படைத்த கைகேசி
சுதனைக் கூவி
முன்னவனைப் பெருங்கானம் போக்கினே னரசுனக்கு
முடித்தே னென்றாள். (61)

பழிபாவ முணராது பதியிழந்தா ளுரைத்தமொழி
பழுக்கக் காய்ந்த
கொழுவினிலுங் கொடியதுவாய்ச் செவிபுகலுங் குலைகுலைந்து
குருதி தோய்ந்த
விழியருவி சொரியமுகம் வியர்வொழுக வெகுளியொடு
வெருவ நோக்கி
யிழிதலமென் றுணர்ந்தனையோ மறுவழியின் முறையறியா
யென்னச சொல்வான் (62)

ருத்தியுனைச் சேதிப்பே னென்பழியும் பின்முடிப்பேன்
முகிறோய் வண்ணன்
சிந்தைமுனி வானெனவே யஞ்சிநின்றேன் சிமெயணக்கை
செவிசேர்த் தாங்கே
கந்தமலர்க் குழல்சோருங் கௌசலையா டன்னடிக்கீழ்
காற்றே றுண்ட
சந்தமென விழுவானைத் தளிர்க்கரத்தா லெடுத்தாற்றித்
தையல் சொல்வாள். (63)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வேறு.

மனுமுதலாதிவேந்தர் வரன்முறைவழுவினாலுந்
தனியரசிலலாநாடு தயங்குமேதருமமைந்தா
வனையுரைமறுப்பாருண்டோ வாண்மையோவரசன்பூண்ட
வனைமணிமௌலிசூடி வையகமாள்வாயென்றாள். (6

பண்ணமர்மொழியாளோடும் பாலையிலவனும்போக
மண்ணவர்மயங்கவேந்தன் மடித்திடவினைத்தபாவம்
வன்னமாந்தழலின்மூழ்கி மாய்ந்திடத்திருமாறு
வண்ணனைக்காண்குமாசைத் தடையலலாதிலலையமமா. (6

நாயகனில்லாவூரி னனினிப்பொருந்தேனந்தத்
தாயனையழைப்பேனென்னச் சுமந்திரன்றுறவனோடுந்
தாயருமவ்வூருள்ள சனங்களுஞ்சூழராம
னேயமுமபரதன்கங்கை நெடுங்கரைநெருங்கவந்தான். (6

எண்ணிலாநாவாய்வேந்த னெய்தலுமினையோனிந்த
வண்ணமய்யான்பழியைத்தாங்க வைத்தனனின்றாளென்றே
கண்ணினாலருவிசோரக் கதறுவானறன்னைத்தேற்றி
யண்ணனையழைப்பதேநல் லறமென்றானன்பிலாழ்ந்தான்.

முத்திநீர்கடந்துகங்கை முடித்தவன்பதவிக்கேணி
வைத்ததாய்முனிவர்மோன மாதவம்வளர்க்குமந்தச்
சித்திரகூடந்தன்னிற் சீபதியிருக்கைக்கேகு
மத்தியிற்பரத்துவாச மாமுனிசாலைபுக்கார். (6

முனிவனைவணங்கியன்னை மொழியினைமொழிந்தான்றன்னை
கனிவுறவாழ்த்தியையா கற்பனைப்படியாமென்றே
யினியவூணூட்டவுண்டங் கெழுந்தவர்சூழச்செங்கை
குனிசிலைபரதன்சித்ர கூடமால்வரைக்குவந்தான் (6

அந்தணன்வரவைநோக்கி யாடல்வெஞ்சிலையினானும்
வந்தடிபணிந்தான்றன்னை மதிமுகங்குழைந்துவாடி
சிந்தைநொந்தழுதுவீழ்ந்த சிறுவனையெடுத்துத்தேற்றித்
தந்தையின்மரணங்கேட்டுத் தயங்கினன்புயங்கசீத்தான். (7

நருமுனிவசிட்டன்றேற்றக் கொற்றவன்பதவிசேருங்
ரிமையுமுடித்துப்பின்னர் தம்பியைக்கிளர்ந்துநோக்கித்
திருமுடிபுனையானாகி வந்ததேன்செல்வாவென்ன
வருவியென்றெழுகுகண்ணா னரற்றிவீழ்ந்துரைப்பதானான்.

பாவிதன்வயிற்றில்வந்த பாவியேன்படருநீங்க
வாவியைவிடுதல்வேண்டு மல்லதுவிலங்கும்பேயுந்
தாவியகானஞ்சென்று தவம்புரிந்திடுதல்வேண்டுங்
காவியங்கண்ணாளோடு நீசெலக்கருமமுண்டோ. (72)

தாங்கிடுஞ்சுமைவைத்தாலுந் தக்களிக்கிடுவார்கம்மே
லோங்கியசிலையைவைத்தா லுய்வரோவென்னவோரா
திங்குநீயுரைத்தாயென்னை யெழின்முடிபுனைவாயென்ற
தாங்குநீர்சுடுகையாற்ற வழன்மருந்திடுவார்போலும் (73)

பன்னியமொழிகேளாத பயலெனவெறுக்கவேண்டா
முன்னநீயுரைத்ததீய மொழியொன்றையொழியமற்ற
தென்னநீயுரைத்தமாற்ற மிகழ்ந்தனனினிவேறுண்டோ
மன்னவாவாவாவென்று மலரடிதன்னில்வீழ்ந்தான். (74)

இரங்கிவீழ்ந்தழுவான்றன்னை யெம்பிரான்கண்ணீர்சோரக்
கரங்களாலெடுத்துத்தாங்கிக் கனிவுறத்தழுவிநோக்கிச்
சுரங்கணீர்த்துறைகள்கானச் சூழலிலிருந்தபோது
மருங்குளாரென்றேநெஞ்ச மகிழ்வதுமறக்குமோதான். (75)

ஒப்புநேரில்லாத்தம்பி யொருவரையிகழவேண்டாந்
தப்புமோவிதியின்றன்மை தனையெவரறியவல்லார்
வெப்பமேன்மனத்திற்கொண்டாய்விடுவினிவிசனவேண்டாஞ்
செப்பியவீரேழாண்டு சென்றபின்வருவேனென்றான். (76)

காவலாநின்னையன்றிக் கடிநகரடையேனென்னக்
கோவலன்பரிவினோடுங் கொடுத்தபாதுகையைவங்கித்
தீவலஞ்செய்துமாள்வேன் செப்புநாளிழந்தாலென்று
நாவணைதைவேந்தாக்கி நந்திமாநகரஞ்சார்ந்தான். (77)

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 304.

ஆரணியகாண்டம்.

பத்தியாயிளையோனந்தப் பாதுகைதனைவேந்தாக்கிக்
கைத்தலங்குவித்துத்தெற்கே கண்ணுமாயிருந்தானையன்
சித்திரகூடந்தன்னிற் சிறிதுநாளிருந்துபின்னே
யதிரிமுனிவன்வைகு மாச்ரமமடைந்தானன்றே. (1)

மாதவமுனிவோரெல்லா மன்னவன்வந்தானென்றே
யோதருமுவகையோடு முற்றனருடனிராம
ஞதியாய்வணங்கவன்று ராசிகண்மொழிந்தேதையயா
பாதகவரக்கராலே பயமினியில்லையென்றூர். (2)

துய்த்திடுங்கனிகாய்மூலஞ் சுந்தராவுண்பாயென்று
வைத்தனரதையிராமன் மகிழ்வொடுமருந்தினன்பி
னுய்த்திடும்பலவிமூல முடனின்கூறத்துவைத
மெய்த்தவருரைப்பக்கேட்டான் மேவுவார்க்கிடமாயுள்ளான்.

மாதனுசூயையென்பாண் மறையவன்மனைவிசெய்ய
சீதையைமணமாதென்னச செய்தனளவளும்ராம
நாதனைவணங்கவையன் னகைமுகமலர்ந்தான்மாத
போதனர்விடைகொண்டன்னூர் புகல்வனநோக்கிவந்தார். (4)

வேறு

கொண்டல்வண்ணனுஞ் சீதையுந்தம்பியுந்
தண்டகாவனஞ்சார்ந்தனர் சீதையைக்
கண்டவாவிற் கவருவிராதன்றே
டுண்டமாகத்துணித்தனர் தூயரே. (5)

ஆனசன்மமரக்கனே யாயினும்
போனதிற்செய்த புண்ணியமுற்றதான்
மானிராமன் மலர்ப்பதந்தீண்டலு
ஞானமெய்தி நகைமொழிகூறுளான். (6)

எண்ணிலாத சராசரமீன்றனை
கண்ணனே கமலாசனிகாதலா
பண்ணுமென்றன் பிழைபொறுப்பாயென்றே
விண்ணுளார்தொழு மெய்ப்பதமேறினான். (7)

அங்கவன்புகழ்ந் தன்பரோடெய்தினான்
சங்கபாணியி ராகவன் சானகி
சிங்கவேறனை யாளொடுஞ்சீர்சர
பங்கமாமுனி யாச்ரமம்பற்றினார். (8)

மூலமோன முனிவர்கள்யாவருஞ்
சீலராமனுக் காசிகள்செப்பினார்
சாலவானத் தரசனுஞ்சார்ந்தெமைப்
பாலனமுன் பரமென்றுபோயினார். (9)

முனிவராச்ரம மெய்தியமூவர்க்கு
மினியவாசி யியம்பினர்யாவருங்
கனிவுறத்தொழுங் கண்ணனைநோக்கியே
துனியரக்கர்தந் துன்பங்களோதினார். (10)

ஐயமாதவ மாக்கரும்வேள்வியுஞ்
செய்யுமின்னைத் தீங்குசெய்தேவரு
மையரக்கர் மலைமலையாயினுங்
கொய்யுவேன்சிர மென்றனன்கொற்றவன். (11

வேறு.

ஓதியதோர் ரகுபதிதன் றுணையால்யோக
முயர்யாக முதலான தொருதீங்கின்றி
மாதவர்கள் செய்தனரவ் வாறோரெல்லாம்
வந்தவர்க ளவிர்ப்பாகம் வழங்கப்பெற்றார்
சீதானு மீரைந்தாண் டிருந்தபின்னர்
செப்பரிய முனிவர்களா லனுப்பப்பெற்றுச்
சோதரனு மனைவியும்பின் வரவேஞான
சுதிட்டமுனி யாச்ரமத்தின் றுறையிற்புக்கான். (1

கண்டனர்கண் மாதவத்தோ ரெல்லாமாங்கே
கையேந்திக் கற்பகத்தின் கன்றேவாவா
வண்டர்தமைக் காக்கவந்த வரசேயெங்க
ளருந்தவமாம் பயிர்வளர்க்கு மழையேவாவா
புண்டரிகப் போதமரு கண்ணாவென்றே
புகழ்ந்தவனை யுவந்தழைக்கப் புணரிதோய்ந்த
கொண்டலெனத் திகழ்மேனி ராமசந்த்ரன்
குழைந்துமனங் கனிந்துகரங் குவித்துவந்தான். (13)

அகத்தடங்கா மகிழ்ச்சியொடு மறையோர்தம்மை
யணங்கனையா ளுடனவனும் வணங்குங்காலை
மகத்தான வாசிதனை மொழிந்தயோத்தி
மன்னவா வமரரெனவே யிருந்தாயைய
னிகத்துடனே பரந்துளவ தெல்லாமுய்க
வினையகலுமின் றரிசனமென் றியம்பலன்றோ
சகத்திலுயர் தசரதன்செய் தவத்தால்வந்த
தாசரதி வாழியெனச் சாற்றினாரே. (14)

மூதறிய முனிவர்களு மந்தவண்ண
முவந்தவனுக் கருங்கனிகா யுதவராம
நாதனுள மகிழ்ந்ததனை யருந்திப்பூய
நற்றவரோ டற்றைநா ளிருந்தேயந்த
மாதவர்கள் வழியனுப்ப வந்தான்செய்ய
வனத்திலுள புதுமைதனை வணங்கிக்கேட்டுஞ்
சீதைமகிழ்ந் திடப்புகன்றா னவர்களோடுஞ்
சென்றான்மா மலைமுனியாச் ரமத்தைச்சேர்ந்தான். (15)

வேறு.

தம்பிமுன்வருஞ் சானகிபின் னுமாய்க்
கும்பமாமுனி யாச்ரமங்கூடினா
னம்புயக்கண்ண ராகவனந்தணர்
தம்பிரானடி தன்னைவணங்கினன். (16)

காசிலாதக னிட்டனுங்காஞ்சனத்
தேசினானுந் திருவடிதாழ்ந்தனர்
மாசிலாத மலைமுனிவன்புகழ்ந்
தாசிகூறி யருகிலிருந்தினான், (17

துய்யதம்பியுந் தோகையுநீயுமாய்
வையமின்றி வனத்தின்மலர்ப்பத
னையவந்த நடையிளைப்பாறுக
வையவெண்ண வருந்தவன் கூறினான். (18

திங்கள்சூடி திருவடிகண்டபின்
றங்குமோபெரும் பாவமத்தன்மைபோ
லிங்குதங்க ளிணையடியேத்திடு
மெங்களுக்கிளைப் பேதென்றியம்பினான். (19

மூலங்காய்கனி மூவகைமூவகைக்
காலமோர்ந்த கடமுனியிந்தன
னீலமுண்டகண் ணேரிழையாளொடுந்
தாலமுண்டவன் றானுமருந்தினான். (20)

சேணுளார்க்கிடர் செய்யுமரக்கரை
யாணறப்பொடி யாக்கிடும்விஞ்சையுங்
காணுமத்திரங் கைத்துறைக்கம்பறாத்
தூணியுங்கொடுத் தான்மலைத்தொன்முனி. (21)

இன்னும்வேண்டுவ யாவையுமீந்தவர்
தன்னிடஞ்சலத் தானத்தின்றன்மையு
மன்னுமாறு மலைமுனிகூறலும்
பன்னியோடவன் பாதம்வணங்கினான். (22)

வேறு.

அந்தணர்கோமரன்செய்ய வடியிணைதொழுதேயன்னான்
றந்திடும்வரங்கள்பெற்றுத் தம்பியோடவனுமாதும்
வந்தனர்சடாயுவைகும் வனத்திடையவனைக்கண்டார்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் சிறுவரைநோக்கிச்சொல்வான்.

பாலர்காணீங்களெந்தப் பார்த்திபன்புதல்வரிந்தக்
கோலமாய்வருதற்கொத்த கொடுமையையுரைப்பீரென்னத்
தாலமும்புகழுமயோத்தித் தசரதன்புதல்வர்யாங்கள்
சேலெனும்விழியாளான சிற்றனைவரத்தாற்செப்ப. (2

அண்ணலேயென்றனெம்பி யயோத்திநாடாளயானு
நண்ணியவீரேழாண்டு நனிதவமடையப்பெற்றேன்
புண்ணியமுனிவர்தங்கள் பொற்பதம்பணிந்துபோற்றி
யெண்ணியவீரைந்தாண்டா யிருந்திவண்வந்தோமென்றான்.(

மைந்தரேயெனதுநேய மன்னவன்சுகமோவென்னச்
சிந்தையிற்றளர்ச்சியோடுஞ் செப்பலுஞ்சடாயுவேந்தன்
மந்தரமசைந்தாலென்ன வாருடற்குலுங்கக்கண்ணீர்
சிந்தினதருவியோடத் தேறிடாவிசனத்தாழ்ந்தான் .(2(

பொங்கியவிழிநீரோடப் புலம்பியங்கழுவான்றன்னைச்
செங்கையாலெடுத்திராமன் சிறுவரெம்போல்வார்தம்மிற்
றங்கிடுந்துயரநீக்கித் தாங்குநீதயங்கலாமோ
சங்கையிற்குணத்தோயுன்றன் றனித்துயரொழிகவென்றான்

படிபுகழிராமநாதா பறவையுமனிதரென்னு
முடவிருபேதமல்லா துயிரொருவுருவங்கொண்டேசந்
திடமுறமனதிலெண்ணித் தேற்றினுஞ்சிநேகவாஞ்சை
தடைபடாதுருக்குமென்னச் சடாயுவுந்தளர்ந்துசொல்வான்

வேறு.

ஆதிசிருட்டியி னான்முகனவன்வழி வழியா
யோதுகாசிபப் பிரமனையோதரு மதிதி
மாதுதன்னொடு பன்னிருமடந்தையர் மருவிப்
பாதலம்புவி வானுளயாவையும் பயந்தான். (29

அந்தமாதரில் வினதைதன்மைந்தனு மருணன்
கந்தநாறிடுங் கருங்குழலாம்பையைக் கலந்து
முந்தியீன்றசம் பாதியென்மூத்தவன் முன்போற்
றந்தவென்னையுஞ் சடாயுவென்றழைத்தனர் [illegible]

செருக்கினொரு சபதமிட்டிருவருஞ் சென்றே
மருக்கனோரவ னெய்தலுஞ்சிறகுக ளவிந்து
தருக்கள்சூழு மயேந்திரச்சாரலைச் சார்ந்தா
னிருக்குமிவ்விடம் புநிதமென்றிங்கியா னிருந்தேன். (31)

நம்பிகேளொரு நிமித்தமாய்த்தசரத னட்பா
யெம்பியானென விசைத்தனனவ்வழி யிருந்தோஞ்
சம்பராசுரன் போர்த்துணையாகினேன் சார்ந்தோர்
தம்பிமுந்திய திமிலையென்றவன் றளர்ந்தான். (32)

வேறு.

இந்தவிதமென்றவ னியம்பலுமிராமன்
சிந்தையின்மகிழ்ந்துசில நாளினிதிருந்தான்
றெந்தகவரக்கர்தமைச் சூழ்வினைகடேண்டத்
தந்தையினுமன்புள சடாயுவிடைவந்தான். (33)

அஞ்சலிகரத்தினொடு மாங்கவனைநோக்கி
வஞ்சகநிசாசரர் வரும்வழியிதென்றே
குஞ்சரமிலங்குமலை கும்பமுனியென்னைப்
பஞ்சவடிதன்னிலிருபோவெனப்பணித்தான். (34)

கொண்டலெனவண்ணனிவை கூறலுஞ்சடாயு
புண்டரிகமென்னமுகப் பொற்பினொடுரைப்பா
னண்டருலகத்தமரு மந்நதியிதென்ன
விண்டிடுவர்கோதா விரிப்புனலைமேலோர். (35)

அக்கரையுமிக்கரையு மைந்கருவையொக்கு
மிக்கதொருகாய்கனி விருக்கமதுகோடி
தக்கபுனலங்கநதித் தடங்கரையிற்சற்றே
தெற்குளதுபஞ்சவடித் தீரமெனச்சொல்வார். (36)

அத்தலமதற்குநிக ரம்புவியிலில்லை
முத்தலையரக்கரிட ரான்முனிவர்சேரார்
சத்துருவரக்கருள தாலிவணீங்கா
[illegible]மனைவைகுதியென் றோதினன்சடாயு. (37)

வேறு.

முகியகோர்தாதையென்னு முறைமைகொண்டவனை ராமன்
மதிநுதிலிளையாளோடு வணங்கலுமகிழ்ந்துவாழ்த்தித்
துதிபெறநெடியதூரந் தொடர்ந்துவந்தனுப்பவன்று
ரெதிரெதிர்நோக்கிநோக்கி யேகுமென்றிரங்கிசென்றார். (38

பிடியெனுநடையாளோடும் பெருவனப்பெருமையெல்லாங்
கடகளிறனையான்கையாற் காட்டிமுன்சென்றான்பின்னே
படிபுகழிளையோன்கையிற் பகழியுந்தனுவுமேந்தித்
தடவனங்கடந்தாரக்கோ தாவிரிநதியைக்கண்டார். (39

வேறு,

தங்குமந்நதி சானவிபோன்றதா
லெங்குதோய்ந்திடி லுய்யலாமென்னவே
பங்கயத்திருப் பாவையும்ராமனுஞ்
செங்கைகோர்த்துத் திருநதியாடினார். (40

துய்யமாமுனி சொல்லியதூர்த்தரா
மையராக்கர் வரும்வழியுமிதே
யையபஞ்ச வடித்தலமானதாற்
செய்யதாயிடஞ் செய்யெனச்செப்பினான். (41

இணையிலாத விளையவனிவ்வணம்
பணையினாலும் பசுந்தழைக்கொம்பினுங்
கணையினாலுஞ் சரக்குடிலகட்டினா
னணையராவும் பாலாழியுமொத்ததே. (42

எங்குமெந்தக் கடவுள்வந்தெய்தினு
மங்குமந்தத் தலஞ்சிறப்பாவபோ
லிங்குதம்பி யியற்றியசாலையிற்
றங்கிராமன் றனிநகரொத்ததே. (43

அந்தவண்ண மமைத்தலுமாழிநீ
ருந்திலங்கை யாக்கராமோதரு
சிந்துராத்திர னுக்கொருசீயம்போல்
வந்துபஞ்ச வடிக்கரைமன்னினான். (44

வேறு.

சிங்கவேறனையாரோடு தம்பியுஞ்சீதைதானுந்
தங்கியசாலைநோக்கித் தசசிரன்றமர்களோடு
மங்குவாழரக்கர்க்கெல்லா மரும்பகைதருவும்பொல்லாப்
பங்குவின்றாதியாகப் பாவிசூர்ப்பனகைவந்தாள். (45)

மந்தரப்புயமால்ராமன் வனசமாவதனநோக்கிச் [து
சிந்தையுள்ளுடைந்துகாமத் தெரிவையாய்த்திருத்தாள்வீழ்ந்
கந்தவேளனையாய்வேவாக் காமனும்ரதியும்போல
விந்தவண்பொழிலிற்சேர்ந்தா லினிநமக்கில்லையென்றாள்.

சாதியுமரபுமோராத் தபசியைத்தழுவாயென்று
னீதியோமடவாயுன்ற னெறிகுலமறியேனென்றன்
சீதையென்றுறவுக்கேற்பத் திருப்பணிசெய்யநின்றாள் [ன்.
போதிநீயிளையோன்கண்டாற் புலன்படப்புடைப்பானென்று

கனிவொடுவந்தவென்னைக் கலைந்திடாதிகழ்ந்தாயானன்
மனிதரும்பழிப்பதல்லான் மாதவம்பலித்திடாது
வினைகெடும்பழிகள்சேரு மெல்லியர்மனம்பொல்லாதா
மினியெனவுரைக்கவேண்டு மென்றவளியம்பலுற்றாள். (48)

அஞ்சிறைச்சுரும்புபெண்ணு மாணுமாய்ப்பயிலுங்காலை
யிஞ்சுரூலுளதைவைத்து மேவியதேனைத்தேனார்
கஞ்சமுங்குவிந்ததோராக் கணவனைச்சீறுங்காலை
யஞ்சியம்முனிவன்பாவ மறைந்திடவணைந்ததன்றே. (49)

முனிவன்செய்பாவமென்ன மொழிந்திடவதனைநோக்கித்
தனியிசைத்தேனேயான்செய் தப்பிதமுரைப்பாயென்னக்
கனிவுடன்றழுவவந்த காரிகையாளைச்சோரா
வினையினுமெலன்றகாதை விரித்துரைசெய்வேனென்றாள். (50)

மாதவப்புலத்தியன்சேய் வரமுனிவிசுவசென்பான்
காதலுற்றவளைச்சேராக் கடுந்தவம்புரிந்தானந்தப்
பூதகஞ்சுரும்புகூறப் பரிவொடுபுணர்ந்தானன்னான்
[illegible]முஞ்செய்யுந் தவமுமேயழிந்ததன்றோ. (51)

விரித்துரை செய்வதென்றோ வேந்தன் சுமாலியீன்ற
பரத்தைதானெங்களன்னை பாலனுறபத்திவேண்டிச்
சிரத்தையோடிருந்தாளந்தத் தேன்மொழிசெவிபுகாமுன்
விரத்தியைவிடுத்தேயன்னாண் மேவினன்விசுவசென்பான் (52)

பொன்னணியிலங்கைவேந்தன் புயங்கநான்கிரைந்துள்ளான்
பின்னவன்கும்பகன்னன் பேதையாமெனையுமெய்பி
றனையுமபயந்தாளென்றற் றழுவுதறகையமுண்டோ
வின்னமுங்கடத்திசொன்றுமிட்டருனக்கிழைப்பேனென்றான்

வாதுரையரக்கிதன்னை மயிர்பிடித்திழுத்துவாளா
காதொடுநாசிகொங்கை களைந்தனனிளையோனந்த
த்தலைக்குழலாளோடிச் செப்பமுசசென்னியானுங
காதகக்கரனுஞ்சேனை கடலெனத்திரட்டிவந்தார். (54)

கரிபரியோடுதிண்டோ காபபடைகணக்கிலாது
விரிதலையரக்கிகூட்டி விடுத்தலுமவர்களாவி
யொருகணைவிழுங்குமேனு மறறதறகோரமென்று
துருவறச்சரங்கபொல்லாத தொடுத்திடவுளத்திற்கொண்டான்

முத்தலையரக்கனென்பான் முவகைச்சேனையோடு
மத்தகக்கரியன்னானை வளைத்துவந்தரக்கர்செல்வத்
தத்தையைநாசியிந்த தாரடாவவன்கைதன்னைக்
கத்திரிப்பதுவுமன்றிக் கணைக்கிரைகொடுப்பேனென்றான். ()

இந்தவாறவனுஞ்சீறி யியம்பிடுமெலையிராமச
சந்திரனகைத்துத்தம்பி சனகியைக்காப்பாயென்றே
யுந்தினன்கணைகளேழிக் காலெனவொருமித்தோட
வந்தவன்சேனையோடு மறலிமாநகரம்புக்கான். (57)

அங்கிருந்தவர்களோடித் தூடணனடியில்வீழ்ந்து
தங்களைவரவேகூறித் தரையிடைவீழ்ந்தானென்றார்
செங்கரமறைந்துகண்கடையெழச்சினந்துசேனை
பொங்கியகடல்போலசூழப் போர்க்கள[illegible]

அத்தனுஞ்சினந்திமைப்பிற் காயிரங்கணையாயேவத்
தத்தியவிரதமெல்லாந் தவிடெனச்சிதைந்ததன்றி
யித்தரையிடம்பெருத வெண்ணருஞ்சேனையெல்லாஞ்
சுத்தமாயொழிந்தபின்பு தூடணனெதிர்ப்பதானான். (59)

ஆடல்வெஞ்சிலையினானு மரைமதிக்கணையையேவித்
தூடணன்சிரமுந்தேருந் தொலைத்திடக்கரனுந்தாவி
நாடினானிவனும்பொல்லா நரனெனநினைந்தோரம்பைக்
கோடியசிலைகோர்த்தையன் குனிசிலைமுறித்தானம்மா. (60)

செந்திருமடந்தைநாதன் சிலைமுறிந்திடலும்பின்னை
வந்தனன்வருணன்கண்டு மன்னவாவந்தேனந்நாட்
டந்ததோர்பரசிராமன் சாபமென்றிந்தான்வாங்கிச
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் சிலைவளைத்தெதிரேவந்தான். ()

ஒன்றதுகோடியாகு முயர்கணையெடுத்துவிஞ்சை
வென்றியுச்சரித்துவிட்டான் வீரரில்வீரராமன்
றன்றியகணையுமோடித் துளைத்திடசசோரியோடும்
பொன்றினான்கரனுஞ்சேனை யவன்பினேபோயிற்றன்றே. (62)

பதுமினிசனகிதன்னைப் பார்த்திபன்மகிழ்ந்துநோக்கிச
சதுர்விதத்தளங்கட்கெல்லாந் தலைவரிற்றலைவரான
வதிரதவரக்கன்சேனை யறுபதாயிரந்தோராருங
கதிபெறக்கரனுமாண்ட களத்தெழில்காட்டிச்சொல்வான்.

அங்கவருடைமையெல்லா மலகையும்பேயும்பூண்டு
தங்கடன்னளவுக்கேற்ற தனியரசாக்ஷிபூண்டு
பொங்கியகுருதிதன்னிற் புதைபடுந்தேரிற்றவி
யங்கைதையீர்த்துத்தெப்ப மாடிடுமோடல்பாராய். (64)

இத்தகையாவியெம்மோ டிருந்தெமைவிடுத்துவீர
முத்தியையடையச்சென்றாற் றொடர்வதுமுறையாமென்றே
தத்தியபோலுமந்தத் தாரணிமகளம்மானை
பத்தியாய்சுற்றல்போலப் பாய்ந்திடுங்கபந்தம்பாராய் (65)

மதிநுதன் மடந்தைக்கிந்த வண்ணம்போர்க்களத்திலுள்ள
புதுமையைப் புகழ்ந்துகூறப் பூவையும் புகழ்ந்தாளாய
னெதிரிலாதினையாரோடு மிருந்தனனீர்ந்தகாதி
னுதிரமோர்மாலையென்ன வொழுகிடவரக்கிசென்றாள் (66)

வேறு

கதித்தவொட்பநாசியும்பறிந்தெனக் கன்று
கொதித்தசிந்தையி னுலையிடுபுகையெனக் கொழுங்கா
ருதித்தநெட்டுயிர்ப் பொடுவழிகுருதியு முடையாள்
புதித்தமாளிகைப் பொன்னகரிலங்கையிற் புக்காள். (67)

கண்டதேவரு முனிவருங்கலங்கிடக் கதறிக்
கொண்டலூர்தரு மாளிகைக்கொலுமணிக் கோயின்
மண்டபங்களுங் குலுங்கிடவீழ்ந்தனள் மரம்போற்
றுண்டமாஞ்செவி கண்டவிராவணன் றுடித்தான். (68)

என்னகாரண மிப்பிழை செய்தவ ரிமையோ
ரன்னம்புளொரு தூரகதவராயினு மரக்கர்
மன்னவன்றிருச் செவியென்றுணர்விலா மதியோர்
சென்னிக்காயமயிப் புண்மருந்தாமெனச் செறுத்தான். (69)

பிடித்தவாளொடு கண்களிற்றீயெழப் பெருவாய்
மடித்துமெய்ம்மயிர் பொடித்திடவக்கிர மாம்பற்
கடித்துயிசைக முடித்திடக்கடையுகத் தாலங்
குடித்தருத்திர னுமெனவெகுளிகொண் டெழுந்தான். (70)

மூவராயினு நினையுடன்போதர முடியாத்
தேவதேவநீ சிறியரைச்செயிப்பது திறலோ
வேவலாளரைவிட் டவனுயிர்பரிப்பதன் னியற்கை
பாவலாயிதைத் தெளிவுறவிளங்கெனப் பணித்தான். (71)

அங்கமைச்சனை யுவந்தரியணையிருந் தருமைத்
தங்கைமாமுக நோக்கியித்தனிப்பிழை புரிந்தோ
ரெங்குளாரிதற் கேதுவும்யாதென விலங்கை
தங்குவார்க்கெலாம் வினையுறுவினையமாய்ச் சாற்றும். (72)

வேறு

அருமணிகொழிக் குயகோதா விரிநதிக்கருகேபஞ்ச
தருவடித்திரக்கன்னிற றம்பியோடிருந்தானுன்றன்
திருவடிபொடிக்கொள்வானைச் செப்புவாரிராமனென்றே
மருமலர்க்குழலாளன்னான் மனைவியாமடந்தைக்கையா. (73)

அலரியொன்றுதயஞ்செய்ய வடரிருளுடைநதென்றே
மலர்தலையுலகங்கூறும வசையிலான்மருகித்தேர்ந்து
பலபாலதவத்தின்பேறற் பகலிரவகலேனென்னக்
கலனுடுனானந்தாங்கிக் கார்குழலாயிறறன்றே. (74)

காதலவேவாடிநீண்டு கருங்கடற்பரப்பாமென்ன
வோதரும்விடமும்பாலு முறவுகொண்டுவமைபூண்ட
தாதவிழ்கடுக்கையான்மெய் தனிக்களம்வியப்புற்றோக
மாதருக்கரசிக்கென்றே மலரயன்வகுத்தகண்ணாள். (75)

தத்தையின்மொழியையாழின் றனியிசையோடுகூட்டிச
சுத்தமாந்தேனும்பாலுங் கனியுடன்கலந்துதோய்த்துப்
புததமுதோடுஞ்சேர்த்த பூங்கொடிவசனமென்றான்
முத்தையும்பழிக்குமூரன் முறுவலைமொழியலாமோ. (76)

இந்திரன்சிலையைமானு மெழிநுதற்செவிகள்காம
னுந்தியவூசலன்ன வுடைமுகங்காட்டுங்கனனுரு
செந்துவர்க்குமுதஞ்செவ்வாய் திருமுகங்கமலஞ்செய்ய
கந்தரங்கடைந்தசங்கங் கனமுலைக்கனகக்கும்பம். (77)

செப்பெனத்திரண்டகொங்கை சேயிழையிடைக்குநேரா
யொப்பதோவுலுத்தர்வாயி னுரையலாதில்லையாருஞ்
செப்பரும்வடிவினாள்பேர் சீதையாந்தேவரோடு
மிப்பெரும்புவியோர்போற்று மிசைக்கவலிசையாமண்ணே.

அன்னணகேளரம்பையென்ன வடித்தொடைமுழந்தாளம்பொ
வண்ணமாமலவனல்லான் மற்றதற்குவமையில்லை [ன்
வெண்ணருஞ்சினைவரசேலே யிருகணுக்காலாமென்ன
[illegible]ருப்புகழ்வாரையுரா விரலகள்வித்தகுமழன்றே. (79)

செந்திருமகளோநாகச் செல்வியோதெரியேனுற்
பைந்தொடிமடவாரந்தப் பைந்தொடிக்காசைகொண்டா
லிந்திரன்சசியுமன்றே னிணையடியழுக்கொவ்வாள்
சுந்தரப்புயத்தோயந்தத் தோகையைக்கொணர்வாயென்றாள்

பனிமொழிமடந்தைதன்னைப் பசுபதியிருக்கைதாங்குந்
தனிவரைப்புயத்தோயுன்றன் றகுதிக்கேதக்கதென்று
கனிவுடனெடுத்துவந்தேன் காவலனிளையோன்கண்டு
முனிவுறமுலையுங்காது மூக்கையும்போக்கிவிட்டான். (81

செப்பலுஞ்சினங்கொண்டெய்துந் திருசிரன்கரன்பின்னோனே
னொப்பிலாச்சேனையோடு மொருநொடிப்பொழுதிலேயா
துப்பறமடிந்தாரந்தத் தோகையைக்கொணர்வாயாகி
லப்பெரும்பழியுந்தீரு மறுந்தமூக்காகுமென்றாள். (82)

வேறு.

ஓங்குசெல்வமு மோதரும்போதமு
நீங்குகால்வரு நேரிழைமோகம்போற்
றீங்குவாசகங் கேட்டவன்செப்பலும்
பாங்கிருந்தவமைச்சன் பகருவான். (83)

கரனுநேசேனையு மாண்டதுகண்டுநீ
நரனென்றெண்ணிப் பகைப்பதுநன்றல
வரமுமவஞ்சக மாங்கலைமாமறைற்
சாதமாய்க்கொள றக்கதென்றோதினான். (84)

விதியைநோக்கிய வெவ்வினையின்வழி
மதியதாமென மந்திரிகூறலுந்
துதிசெய்தாங்கொரு தூதனைக்கூவிநீ
குதிகொண்டோடியென் மாமனைக்கொணர்கென்றான் ()

இந்தவாசக மேவலர்கூறலும்
வந்தமாமனை மன்னவனோக்கியே
கந்தநாறுங் கருங்குழற்சானகி
யந்தராமனுக் காவதென்னுண்மையே

என்னநீசெல் விரணியமானுமா
மன்னவன்பிரிவா னதுகண்டியான்
சன்னியாசத் தவவடிவாகியே
கன்னியைக்கவர்வேன் காவலென்றான். (87)

கொடியதாக விராவணன் கூறலும
படியில்வீழ்ந்து பதைத்தவனைப்பணி
நெடியமால ரக்குராமனை நேர்ந்துநா
குடிகெடும மதிகொண்டதெனக்கொரா மனா. (88)

முன்னமாமுனி யாகமுகப்பிலே
னன்னைகாய மழித்ததுமன்றியே
யென்னையோசர மெறறயிதெண்ணிடு
மின்னமுமுட லுணணடுக்கெய்துதே. (89)

ஆதலாலந்தவம்புயவல்லியை
யோதிடாதொழி யென்றலுமொப்பிலாப்
பாதகன்சினம பற்றியதாலவனை
மாதுலனென்றொரு மானவடிவாகினான். (90)

துய்யசெம்பொன் கடாமெனுமேனியாய்ச்
செய்யதாள்செவி செயமணிவண்ணமாய்த்
தையற்சானகி தன்னிடைநின்றனன்
மெய்யதாமென மெலலிமைகூறுவாள். (91)

புங்கவன்பதி பொன்னுழையாமிதே
யிங்குவந்ததெனக்கருளாயென
மங்கைகூறலு மன்னவனோக்கநங்கா
லங்குதம்பியீதையமென்றோதினான். (92)

வேறு.

மாயமானிதுவாமென்ன மறுத்திடுந்தம்பிக்கோதி
நாயகன்பிடிப்பேனென்ன நடந்தனனெடியதூரம்
போயபின்பிழையீதென்றே புடைத்தனனபொய்யான்வேடப்
பெய்யுஞ்சீதாவென்று பெருங்குரலாற்றிவீழ்ந்தான். (39)

கொழுந்தனைக்கூவியிந்தக் கூக்குரலறிவாயென்ன
வழிந்ததுமானேயல்லா லண்ணனுக்கிடையூறுண்டோ
செழுந்திருமாதேயென்னச் செப்பலுஞ்சினந்துகூற
வெழுந்தனன்முளரியாடன்னிணையடிதொழுதுபோனான்.(94)

அங்கவன்போயபிற்றை யரக்கனுந்தபசியாகித்
திங்களொன்முகத்தாடன்பாற் சேர்ந்தனன்றுறவனென்றே
பங்கயமலர்கைகூப்பி னின்றனள்பாதநோக்கி
மங்கையேநீயாரிந்த வனத்திருந்தாயேனென்றான். (95)

வந்தவன்மறையோனென்ன வணங்கியகரத்தினோடுஞ்
சந்தமாரயோத்திவேந்தாந் தசரதன்றனையன்ராமச்
சந்திரன்மனைவியாணித் தரணியோர்புகழுமென்றன்
றந்தையாஞ்சனகவேந்தன் சானகியென்பேரையா. (96)

பிறமனையுரைத்தவண்ணந் திருநகரினையோற்கீந்து
மறமொருந்தம்பியோடென் மணாளனும்யானுமாயிங்
குற்றனமுறைபடீனான்றோ ரொதுங்கினரொருத்தியாக
நிற்றனனிருவருங்கோர் நிமிடத்தில்வருவாரென்றாள் (97)

மதிநுதற்சொலக்கூற வஞ்சகனகைத்துமாதே
புதியபுத்தையுஞ்சங்கம புன்புனலடைந்ததென்றால்
விதிவழிவிளைந்ததேனும் வெறுப்பதுவிவேகமன்றே
நிதிதனிற்பரமன்றோழ னிகரிலாப்பெருமையுள்ளான். (98)

வானவர்கோமானானென் மலரடிதொழுவனென்றான்
மாநிலத்தரசராண்மை வகுப்பதோமறையோன்போ
ஞானவன்றனைநீசேர்ந்தா லரம்பையரேவல்செய்வா
ரினமுமிலையாமுன்ற னெழிலினுக்கெழிலாமென்றான். (99)

துடித்துடனடுங்கச்சீறித் துறவிநீபோபோவென்ன
முடித்தலையரக்கனாக நிற்றலுமுனிந்தீங்கென்பா
லடுத்துநீவருவாயாகி லாயிரஞ்சிதளாச்சென்னி
வெடித்திடக்கடவாயென்றே விடுத்தனள்கடுத்தசாபம். (100)

ணிதழுநீண்டவஞ்சிக் கருவியாலெடுப்பார்போலப்
பணிமலர்க்குழலினளைப் பாரொடும்பெயர்த்தானப்போ
வனிதையுங்குழைந்துகூவ வஞ்சகனிரதத்தேற்றித்
தனிகர்நோக்கிச்செல்லுந் தடத்தினிற்சடாயுகண்டான். ()

கொடியெனக்குழைந்துகூவுங் கோதையைவிடுதியென்றே
பொடியெனமுடிகள்சிந்தப் புடைத்தபொற்சடாயுதன்னைக்
கடிதொருவசியான்மோதிக் கிடத்தினனரக்கன்கார்போல்
வடிபுனற்கண்ணாளோடும் வஞ்சகனிலங்கைபுக்கான். (102)

காற்றுமேபுகுதாவந்தக் கடியபொழிலசோகந்தன்னிற்
கூற்றினுங்கொடியராமவ் வரக்கியாகூட்டத்துள்ளே [ன்
மாற்றமொன்றுரையாவண்ண மங்கையைசிறையில்வைத்தா
சாற்றருங்குணத்தோனை தம்பியையிராமன்கண்டான். (103)

வேறு.

தம்பிவரக்கண்டவுடன் றசரதியையாநீ
கொம்பனையைவிட்டுவந்த கோலமேதென்றுரைக்க
வெம்பிவிழுமானேசை வேற்றுமையான்மெய்ம்மயங்கி
யம்புயக்கண்மாதுமெனை யறிந்துவாவென்றுரைத்தாள் (104)

தேற்றமனந்தேறாது சேயிழையாள்செப்புமொழி
மாற்றமனமில்லாது வந்தேன்யானென்றுரைத்தா
ஞற்றிசையும்போற்றும்ரகு நாயகனுந்தம்பியுமாய்
வீற்றிருந்தசாலைதனின் மெல்லியலைக்காண்கிலரால். (105)

வாடினார்நெஞ்ச மருகினார்வாய்புலம்பித்
தேடினாரங்கோர் தேரின்றடங்கண்டார்
கூடினார்பேயரக்கர் கொள்ளைகொண்டாரென்றுகுறித்
தோடினார்சிந்தை யுலைவாய்மெழுகானார். (106)

தேரூர்தடத்தின்வழிச் சென்றார்கடெவ்வரக்கன்
போராரடையாளம் புனிதருணர்ந்தோடோடிச்
சீரார்சிறகிழந்த செம்மலைமேற்செல்லுறைந
சோர்ந்தசடாயுவின்மே லன்மொழிவிழுந்தழுதான். (107)

பொன்றுராயார் புலம்பவழிவந்ததுவு
மின்றுரும்பொறிகிரி வேந்தனிறந்ததுவு
மொன்றார்கள்சூழ்வனத்தி லுற்றதுவுமற்றதுவு
முன்றுலேயல்லோ மொழிந்திருந்தேனையாவே. (108)

செப்பியதோர்தம்பிநெறி செல்லாதுசிற்றறிவாற்
றப்புமான்பின்போனேன் றையற்பனையிழந்தே
றெப்பபவாயிராவணன்வா யூராழிப்பேறுறனு
மப்பாவுனைக்காண லாருமோவென்றழுதான. (109)

புண்டரிகக்கண்ணனீர் பொழிவான்முகநோக்கி
யண்டர்பிரான்வேதா யரியரனேயானாலும்
வண்டிறலசேருமவினையை மாறறுதற்குவல்லாரோ
மண்டலிகாவன்றன் மனம்வருந்துமாறேதோ. (110

அயனையசையாதையா வனுவசையாதானாலும்
புயவலியாமூக்கம பொருருநடைமைபுண்ணியனே
கயல்விழியைக்கொள்ளைகொண்ட காரரக்கர்போர்க்களத்திற்
சயமடைவாயென்றே சடாயுபராஞ்சார்ந்தனனல். (111

தந்தையுறவாயடைந்த சடாயுதனைத்தாசரதி
யந்தணமேமேலேற்றி யெரியடக்கஞ்செய்ததற்பின்
வெந்தனர்கள்செங்கதிரோன் மறைந்துமதிவந்திடவு
மந்தவிராவையா னடைந்துயாருரைப்பார். (11

வாடினன்றன்னை மனந்தேற்றித்தண்ணளிக்கா
யோடினனங்கே யயோமுகியென்றோரரக்கி
நாடினன்னுடைய நாசிகளைந்தண்ணனிடங்
கூடினன்பேயரக்கி கோலமெலாங்கூறலுற்றான். (11

தாங்கா துவகையொடுந் தம்பிதனைத்தாசரதி
பாங்குவாவென்றே பரிவாற்புறந்தழீஇ
யாங்கிருந்தாராதவனு மையாநின்னிசைபெறும்
பூங்கொடியைக்கண்டிலங்கே யென்பானைப்போ[illegible]

பொன்னனையாள்போனவழிப் போகும்போதிறகபந்தன்
றன்னிருகைக்குள்ளாகித் தாக்கினர்தாரலைபோன்
மன்னுவன்றோளிழந்து மாதவன்றுடண்டிடலுங்
தன்னுருவாய்நின்று தாசரதியைப்புகழ்வான். (115)

ஏற்றமுள்ளகந்தருவ னெண்கோணமாமுனியா
லாற்றலருஞ்சாபமதா லரக்கனுடலானேனைச்
சீற்றமகவான்புடைக்கச் சென்னியிழந்தென்வினையை
நாற்றிசையும்போற்றுமுன்றன் னுண்மலர்த்தாள்போக்கியதே

வேண்டுவொருன்பதத்தை வேண்டித்தவம்புரிவா
ரீண்டுசெய்யுமுன்றவத்துக் கெய்துங்கடவுளுண்டோ
நீண்டோனைசெந்திருவுன் னெஞ்சிலகலாதிருக்க
வாண்டவனைதேடியலைகுவதுங்கைதவமே. (117)

கருணைக்கெழுகடலே கமலாட்சிநாயகனே
யொருமனுயான்கூறுகிறே னுயர்சவரியாசரமத்துக்
கிருக்கிறியேபோங்கருமக் கினியசுவையிந்தனையைத்
அருவுநெறியாவுமவள் சொல்வாளென்றவன்போனான்.(118)

வேறு.

நள்ளிருளடைந்தபிற்றை நாயகனளினமாதை
யுள்ளிநெஞ்சுடைந்தான்றம்பி யுறுதிகொண்டவனைத்தேற்ற
வள்ளலுமிலங்கைமேவ வாம்பரித்தேரோடந்தக்
கள்வர்தம்மூரிற்செல்வே னென்னச்செங்கதிரோன்வந்தான்.

காலையாநியமமெல்லா முடித்தபின்கானந்தன்னிற்
பாலெனுமொழியாளாசை பற்றியமனமுங்கண்ணுங்
காலுமோர்வழியிற்செல்லா திளையவன்பின்னேகண்ட
கோலமாமரமும்புள்ளுங் குழைந்திடக்குரிசில்சென்றான். ()

அருந்தவப்பயனாலாக்கை யருங்கதியடையமுத்தி
தரும்பெருங்கடவுள்வந்தா னென்னவச்சவரியோடி
விருந்தினுக்கிசைவாயென்ன மெல்லடிதொழுதுநின்ற
முருந்துரன்மூரலாளை நோக்கியேமுகுந்தன்சொல்வான். ()

குசலமோவென்னனெஞ்சங் குளிர்தரக்குழைந்துபோற்றித்
தசரதவரசன்செய்த தவத்திருவடிவேயென்றன்
வசைபெறுமுடலோடுன்றன் மலர்ப்பதமடையவேண்டி
யிசைபெறுங்கவலையல்லா தில்லையென்றினையசொல்வாள். ()

துய்த்திடுங்கனிவாய்ப்பூலைந் துளையமிர்துனக்காமென்று
பத்திரமாகவைத்தேன் பார்த்திபாநுகர்வாயென்னா
வைத்தனள்வருக்கமெல்லா மகிழ்வுறவருந்தினன்பின்
முத்தியுங்கொடுத்தானந்த மொய்குழலிதனைச்சொல்வாள். ()

தெவ்வர்வாழிலங்கைக்கையா தனித்துநீசேறொணாது
பவ்வநீந்துவரென்றாலு மிதப்பைபோயலகைவேண்டு
மிவ்வகைப்பகையால்வாலிக் கிளையசுக்ரீவனென்பா
னவ்வகைச்சேனையோடு மதங்கனாச்ரமத்திலின்றான். (124)

மாருதியென்றுகூறும் வானரவீரனோடு
வாருதிகடக்கவல்லான் மாமலைபெடுக்கவல்லா
னிருமவ்வழியேசென்று னின்னடிக்கன்பனுவான்
சேருசுக்ரீவனாலே செயமுமக்கென்றுசொன்னாள். (125)

ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 429.

கிட்கிந்தாகாண்டம்.

மதிநுதற்சவரிசொன்ன வழிவனங்கடந்துபம்பா
நதியருகிருந்தராம னளினமாமலர்த்தாடன்னிற்
றுதிபெறுவாயுமைந்தன் றொழுதுபின்னங்கைகூப்பிக்
கதிர்மகன்பகையைத்தீர்க்குங் கடவுளேகருணைமூர்த்தி. (1)

இந்தமாநகர்கிட்கிந்தைக் கிறைவன்சுக்ரீவற்கண்ணன்
றொருந்தவாலியின்போர்க்கஞ்சித் துறவன்மாமலையிலுள்ளா
னுந்தனுக்கடிமையாக வுறுதிகொண்டனுப்பவந்தேன்
மந்தமாருதத்தோன்மைந்தன் மாருதியடியேனென்றான். (2)

பவனசேயுரைக்கக்கேட்டுப் பங்கயக்கண்ணிராமன்
புவனமூன்றுவந்ததம்பி புயவலிக்கிடபத்தோனு
நவவியாகரணியலலா ஞன்கிலுமவல்லோனென்று
னவனனுமானைநோக்கி யடைந்தவாறியம்பலுற்றான். (3)

பூத்தமாமலர்சேர்வாவி புடைபெறுமயோத்தியாளும்
பார்த்திபன்றசரதேந்த்ரன் பாலர்சனல்வர்தம்மின்
மூத்தவனிராமநாதன் மூவுலகளந்தானென்ன
வேத்துவாரெனையிலக்கு வன்னெனவியம்புவாரால். (4)

விதியுடைவலியின்கூறால் விளைந்ததென்விளம்பல்வேண்டும்
பதியரசாளத்தம்பி பரதனுக்களித்துப்பாரின்
முதுமறைக்கிழவோர்வேள்வி முடையற[illegible]டிக்கும்வண்ணம்
மதிநுதன்மனைவியோடு வடத்துறைவசிக்குங்காலை. (5)

மன்னுதீவினைமான்பின்னை மறைந்தனமலராளாமென்
னன்னையையெடுத்துச்சென்று னரக்கனவ்வழியிலாந்த
மின்னிடைச்சவரிகூற மேவினேம்[illegible]நீயுன்
மன்னனுக்குரைப்பாயென்ன மலரடிதொழுதுபோனான். (6)

மாருதிவிரைவினோடி மன்னவாமயங்கவேண்டாம்
பூருவந்தனிலிசெய்த புண்ணியப்பேற்றினாலே
காருரையரமைசேருங் கழனிசூழயோத்திவேந்தன்
பேருலகுய்யும்ராம னிலக்குவனிளையோன்போம். (7)

தம்பியுந்தானுமாகத் தனிவனங்கடந்துவந்த
நம்பியையடைந்தாயாயி னன்கையுமடைவாயென்னத்
தம்பதியிழந்தசுக்ரீ வன்றனித்தனத்தினோடு
மம்புயமலர்க்கண்ராம னடியிணைதொழுதுநின்றான். (8)

அடைந்தவர்க்குவந்தேயைய னபயமீகதருளநோக்கி
மடங்கலேறனையதம்பி மன்னவன்விருத்தியென்ன
வடங்கருமுகிழ்ச்சியோடு மன்னவல்பாலிருந்தனைப்போ
[illegible] சாற்றலுற்றான். (9)

மன்னியவயோத்திவேந்தன மைந்தர்யாமாகிலாசிற்
றன்னையினுரையாலெமக் கரசளித்திளையானோடு
பன்னியுமியானுமபருச வடிதனிற்பயிலுங்காலை
கன்னியைக்கொள்ளைகொண்டான் கரவினாலரக்கனையா. (10)

பொய்யுரையென்றதமபி புத்தியைமறுத்தியானு
மெய்யெனப்பிடிக்கசசென்றேன் விதிவசமிவனுமீண்டான்
றையலையெடுத்துசசென்ற தடத்தினிற்றடுத்தபோரிற்
கையறமுடித்தானென்றே ககபதியெனக்குசசொன்னான். (11)

வருமவழிதனிற்கபந்தன வாய்புகாவண்ணந்தோளை
யிருவருந்தடிந்தோமன்னா னெழில்பெறுமுருவம்பெற்றான்
மருமலாசசவரிக்கு றவந்தனன்யாட்டேனை
யரசிலாப்பெருமைகூறு மவமைகொண்டவனுஞ்சொன்னான். ()

வேறு.

முன்னமாகடல் குழப்பியவாலியென் மூத்தோன்
றன்னைநோந்தவா திறலரைபெறுவரந் தரித்தோன்
பின்னையின் [illegible] கிதைபிற்பிரிவிலா திருந்தோ
மன்னன் [illegible] யோ [illegible] சுரனுமவனைப்போர்க்கழைத்தான். (13)

பிலம்புகுந்தவா போபெருஞ்சோரியின் பெருக்கா
லலைந்தசிந்தையா லவ்வழியடைத்தியானகன்றேன்
மலைந்தமெய்த்துய ரோடவன்வருமவழி மறைத்த
சலம்பொருதெனைக் கொலைசெயத்துரத்தினன்றமியேன் (14)

மதங்கமாமுனி வெகுளிகொண்டவனிவண் வருமேற்
சதங்களாத்தலை சிதறிடச்சாபமுண் டதனு
லதங்கொளாவகை யானுமற்றிவர்களு மடைந்தன்
பதங்கள்கைதொழச செய்ததிப்பருப்பதப் பெருமை. (15)

பதியிழந்தனன் பாகமுமிழந்தனன்படைத்த
நிதியிழந்தன னேரிழையிழந்தன னெறியா
மதியிழந்தவன் பெருமபுகையொழிக்குமுன் [illegible]
[illegible]ழந்தவென் செல்வுமின்கருணையு [illegible] ([illegible])

இந்தவாறுசுக் ரீவனுமோதிட விவன்றன்
சிந்தைதேறிடச் செய்வதுதாமெனத் திருமா
லந்தவாலியை முடித்திடுமாண்மையை யறிதற்
குந்துமோர்கணை யான்மராமரமேழு மொழித்தான். (17)

அனையகாலையி லிளையவனுண்மையை யறிவா
னென்னவேவார்பெருந் துந்துபியெலும்பையு மடக்கா
றன்னிறுலெடுத் தெறிந்திடத்தம்பியைத் தழுவி
யுன்னரும்பகை வாலியுமொழிவனென் றுகந்தான். (18)

கரிந்ததாமரை மலரெனுந்திருமுகக் கண்ணீர்
சொரிந்தமாதினைத் தேர்மிசையாரொடுந் தூக்கி
வருந்தசானன னென்றனக்கனபுரை யழுங்கிப்
பொருந்தப்போம்பொழு தெறிந்தனனுடைமையைப் பூவை,

ஆதலாலிது வாமெனவரிமக னளித்தான்
ஞாதநாதனுந் தம்பியைப்பாரென நவின்றான்
மாதர்நாயகி சேவடிதெரியுமற் றறியேன்
பாததாமரை நூபுரமிதுவெனப் பணிந்தான். (20)

வேறு.

மன்னவன்ராமன்கொண்ட வருத்தமியாருரைக்கவல்லார்
துன்னியவனுமானையா தூர்த்தனைத் தொலைத்தேயென்ற
னன்னையைமீட்குங்காலை யன்றுநீபிரிந்தசீராய்
மின்னிடையாளைக்காண்பாய் விடுகவுன் றுயரமென்றான். (21)

வேறு

ஆதரவா யனுமானிவ் வாறுகூற
வையன்மன மகிழ்ந்துசுக்ரீ வனைக்கண்ணோக்கிப்
பாதகனும் வாலியிடை நீபோயுள்ள
பகைபெரும் வியாசத்தாற் பகையுண்டாக்கி
நீதனித் தவனுடனே போருடற்றி
நின்றழைக்கும் போதிலென்றன் சரத்தையெய்தி
யோதரிய வன்பகையை முடிப்பேனன்ப
மொழியென்று னிதுநல்ல வழியென்றானே. (22)

ஜயனுரை வாசகந்தன் றலைமேற்கொண்டே
    ஆசையுமுள் ளச்சமுமா யலைப்பச்சென்று
வெய்யவனோ டெண்ணேயென் பாதிநாட்டை
    விடுவாயேல் வினையில்லை வெறுப்பாயாகி
லையமற மறவியுல கடைவாயென்ன
    வடங்காத வெகுளியொடு மதற்கோவந்தாய்
மையவலைப் புடைப்பெனென் றங்கையோங்கி
    நாடுறு னிவனுமெழுந் தோடினானே. (23)

தூரத்திவந்தானை வாரானேன் மானைப்போலுந்
    தோகையர்தம் மனம்போலுந் துணிந்துகூவி
மரந்தருகில் வந்துநின்று மறபோரார்த்து
    வரிசைதலைப் பழகிநின் றன் மறலிபோலு
புரந்தவனும வந்திவனை பாய்ந்துதளரி
    யருபெனவே குத்திடக்கை யோங்குங்காலை
யாற்றினான் மூலமென்ற யானைபோலு
    மதுகண்டா னிராமனொரு கணைகொண்டானே. (24)

வாங்கிவிடுங் கணைவிரைவாற் றிகிரிபோல
    வாலிபெரு மலைவலியா மார்பிற்பாய
வோங்கியதோர் கையதனாற் பிடித்தானம்பு
    மூடுருவ மாட்டாதே யுழலுங்காலைத்
தாங்கியதார் செம்மையிலு விராமனுமந்
    தலைக்கண்டான் பிறகுமவன் றனையுங்கண்டா
னீங்கெனது முன்னில்லா தொளித்தாயென்றே
    யேசுவான் பின்னுமவன் பேசுவானே. (25)

கேடிலைகொல் குரங்கின்பே ரென்பார் பின்னுங்
    கிளையுறவு மனிதருக்கெங் களுக்குமுண்டோ
வாட்டமுற மனைவிதனை யாக்கன்கொண்ட
    வசைபோமோ வானரத்தை வதைத்தேனென்றும்

கோட்டியவில் லேவுடனென் றுன்னில்லாது
குழித்திடுப்போ ரெம்பியுடன் புரியுங்காலை
மாட்டிவிருந் தப்புவிட நீதியுண்டோ
மறமன்றோ உரமுண்டோ மதியில்லாதாய். (26)

நாயுமறு நாயும்வாய் பொருதுங்காலை
நடுவிட்டுப் பூசையுமே ஞாயந்தீர்க்க
லாயதுபோல் வந்தாயென் னெதிரேநின்று
யாகிலுனைக் காகபலி யாகச்செய்வேன்
பேயாவீ துன்மதியோ பிழைக்கலாற்றுப்
பேதையிவன் சூதுணர்ந்தோ பிழையென்றுன்று
சாயகமென் மேல்விடுத்தா யுயிரோடேநீ
தப்பியதுன் தலையெழுத்தின் றவப்பெருமால் (27)

மன்னவன்போ னின்றாய்போர் வீரர்க்காண்மை
வாயுரமுந் தோள்வலியு மறைந்துகூவி
என்னையுநீ வென்றாயே யுலகோரெல்லா
மிளைத்தவனென் றெனையுமுன்ற னிசையுஞ்சொல்வா
ரன்னதில்லான் றிலலாமன் மறைந்தேதானி
ரபராதி யானவெனை யழித்தாய்பாவி
யுன்னதமா முன்குலத்தோர் பெருமையெல்லா
மொருங்கழிக்கப் பிறந்தாயா லுருவாயென்றான். (28)

ஓதினோர் வாலிக்குத் தாஞ்சொல்லாம
லூற்றதுவா மென்றருட்கண் ணுகந்துநோக்கப்
போதமுள னுய்ப்பணிந்தான் புகழ்ந்தானையா
புன்மதியா லிழைத்தபிழை பொறுப்பாயென்றான்
காதலியைக் கவர்ந்தானென் [illegible]த்தாயாகிற்
கந்தகமீ னைக்கினையுங் கலைவேனென்றன்
சோதரன்போ லக்கதனைக் காப்பாயென்றன்
[illegible] பகையானை அடைப்பேனென்றான். (29)

மங்கரப்புயத்தான்கொண்ட மந்திரத்தடங்கிவிட்டான்
பூந்தொக்குழைந்தசங்கை முடிந்ததுமுனிவினேடு
மைந்தராதிரண்டுமேற்பாயுநு சியமபோலிளையசெல்வன்
வந்தனன்வியாபிங்குய்யும் வகையுண்டோவடிவேற்கண்ணாய். ()

ஆதலாலரசன்றன்னை யழைத்தியான்வருமுன்னேபோ
யோதருநகுணைந்தான்றன்னை யுபசரித்துவகையாக்கும்
போதியாமவருவோமென்னப் போயினனனுமானந்த
மாதுதாரையுமேலக்வன் வரும்வழிமுன்னேவந்தாள். (44)

இறுதிவாயடைத்தகல்லை யிடித்தவனைத்துங்காலை
கந்தமாமலர்க்கண்சோரக் கழுத்தைமுன்கலையால்நந்தி
வருசிபோய்வந்தாடன்னை வாரிபின்மனைவியென்றே
நெருந்சகங்குறையவன்னை மனெறிதலையிகழ்ந்துநின்றான். (45)

யுமனைவருகவெங்க ளாமடவன்சுகமோவந்த
மெய்யுனைப்பிரிந்துதங்க யிருந்ததுவருஷகாலம்
செய்யதாமுகமேவந்தன் செய்ததோகடிகைத்தாழ்வைத்
துய்யமேயொபொருத்தியென்னத் தோகைபாவியம்புங்காலை. ()

கொற்றவன்றன்னைவாலி குமரனேடனுமான்கூவி
அற்றவாக்கருமிராம னன்புரைமறந்துநின்றாய்
வெற்றிவேலிளையவீரன் விரைவுமாயவெகுளியோடு
முற்றனனினியிங்கெவா றுய்யுதற்குளமோவென்றான். (47)

கவிக்குலமடியனைந்தங் கலங்கியேயவரைநோக்கிப் [மை
புவிக்கிழுக்குளதாமோவஞ்சம் போக்கினேன்பொருந்தார்தம்
யவிக்குமம்படையையெல்லா மழைத்துடனனுப்புமென்றே
குவிக்கரத்தவர்களோடுங் குமரனைவந்துகண்டான். (48)

அடங்கருதுவகையோடு மையனைத்தழுவியெத்தி
மடங்கலேறனையான்றன்னை மாளிகைக்கழைத்துவந்தே
யிடங்கொளபேரணையின்மீதி லிருத்தியென்றுரைக்கநோக்கி
கடயகாசலத்தோள்வீரன் கண்புனலொழுகச்சொல்வான்.

அன்னையைச்சிறையில்வைத்த வரக்கன்வாழ்ந்திருக்கவென்ற
முன்னவனதனுற்றுரு மூலமீதிருக்கயானும் [ன
பொன்னணிப்பலகைமீது பொருந்துமோபுகலவர்த
தென்னனின்மதங்களைத் திருந்தவாறுணர்த்தற்கென்றான். ()

ஆவியுமுடலுமாங்கிங் காகினேனல்லாதில்லை
மேவியபடைகளெல்லாம் வெருதுலையடைந்தார்தம்மைத்
தாவியதூதர்சேர்க்கத் தாமதமையாவந்தக்
காவலனிடத்திற்செல்வோம் கடுகவேயெழுமினென்றான். (51

அங்கவன்சாம்பன்வாலி யாத்மசனனுமானந்தத்
துங்கனுமினையோன்றன்னைத் துதித்திருமருங்குமாகச்
சங்கையாம்வெள்ளமேழு தசமெனுந்தானையோடும
பங்கயமலர்க்கண்ராமன் பதந்தொழுதிருந்தாரன்றே. (52)

வேறு.

மாதுசீதையைத் தேடிடமந்திர மதியோ
யோதுகென்றலும் வானரபூபதி யுயர்வான்
பாதலம்புவி யேழினுந்துருவிடப் படருந்
தூதர்தங்களை விடுவனென்றுரைத்தடி தொழுதான். (53)

அன்னகாலையி லஞ்சனைபுதல்வனு மரசே
கன்னிசீதையைக் காண்பதுநொடியெனக் கருதா
தென்னயோசனை யானுமிப்படைகளு மெழுமேற்
சின்னபின்னமா யண்டமும்வெடிபடச் சிதறும். (54)

பண்டிராவணன் றேர்கொடுபோனதும் பணியுங்
கண்டதாலவ னிலங்கையைவேரொடுங் களைந்து
கொண்டுவாவெனிற் செய்குவமல்லெனிற் குறிப்பைத்
தொண்டனுமடி யேற்கருள்வாயெனத் தொழுதான். (55)

ஐயமாருதி நின்பெருந்திறலெவர்க் காகுங்
துய்யசீதையைக் கவர்ந்தவன்சிரம்விழத் துணிப்பேன்
மையறன்னிலை யறிந்துவந்துரையெனச் சாற்றிச்
செய்யமாமணி மோதிரமீந்திவை செப்பும். (56)

எழுதுசித்திர மனையவள்பணிதொறு மிழைத்த
முழுதும்ரத்தினச் சிலையெலாம்பெண்ணென முளைத்தாற்
பழுதுமெத்தவென் றகற்றியன்பொழுகவென் பதத்தைத்
தொழுதுபெற்றிடு முறுதியொன் றுணர்த்திடச் சொன்னான்.()

வள்ளல்வாசகஞ் சென்னியில்வைத்தனு மானு
முள்ளமாங்கடற் பெருக்கெனவுவகைகொண் டொழுக
வெள்ளமேடச வானரவீரரும் வேந்தன்
பிள்ளையங்கதன் பின்வரத்தென்றிசை பேர்ந்தான். (58)

மரங்கள்காடுகண் மாமலைப்பெருங்குகை வாவி
சுரங்கள்சோலைகள் பாதலமெங்கணுந் துருவி
தரங்கமோதும யேந்திரசாரலவந் தடைந்தே
யிருந்தமபோதுசம் பாதியுங்கேட்டிவை யிசைப்பான். (59)

தூயநீங்களு மெவரிவணடைந்தது மலத்தா
னையுநிலைதய ரானதுமுரையென நவின்ற
துய்யதாருசிற கிழந்தசம்பாதியைச் சூழ்ந்து
வையசசாம்பவன் ககபதிகேளெனப் பணித்தான் (60)

தாலம்போற்றிய தசரதபூபதி தனயன்
மாவிராகவன் மனையவள்சானகி யோடுஞ்
சீலனுமிளை யோனொடும்வடத்துறை சேர்ந்தான்
மூலமாதவர் வேள்வியுந்தடையற முடித்தார். (61)

மாயைபற்றின வரும்வினைமுற்றின மான்பின்
போயினானந்தப் பூவையைத்தசசிரன் புவிபோ
டேயதேர்மிசை வைத்தவனேகலு மெதிர்த்து
நேயதந்தையாஞ் சடாயுவும்போரிட் நேர்ந்தான். (62)

பரியழித்தனன் பாகனையொழித்தனன் பரித்தேர்
முரியக்கண்டவன் முனிந்தொருவாளினன் மோதப்
பெரியசெம்மலை போலவன்விழுந்திடப் பெயர்த்தே
யரிவையோடிலங் காபுரமடைந்தன னரக்கன்.

முன்னடந்திடு மூத்தவன் றன்னிட முடுகிப்
பின்னடந்தவ னடந்ததையுரைத்திடப் பிழையி
தென்னவந்தனர் சாலையிற்காண்கிலா தேங்கி
யன்னமென்னடை யாடனைத்தேடினா ரலைந்தார். (64)

புடைத்தயர்ந்த சடாயுவைக்காண்டலும் புகன்றார்
வடித்தகண்புன லொழுகிடமடந்தையை மண்ணோ
டெடுத்திராவணன் றேரொடுமிவண்வரு மெல்லைத்
தடுத்தவென்சிற கரிந்தவன்னிலங்கையைச சார்ந்தான். (65)

துங்கநின்றுய ராறுகவிலங்கையைத் தொலைத்து
மங்கைசீதையை யிட்டுளமகிழ்வொடு மதியோ
யுங்கண்மானகாக் கேகுமென் றுபசரித் தோதி
செங்கண்மாலடி யார்புகும்பதவியைச் சேர்ந்தான். (66)

தந்தையென்னுமோர் முறைகொடுசெய்தனர் தகன
மந்தமாசவ ரிக்கருள்புரிந்தபின் னனுப்ப
வந்தவெங்கள்சுக் கிரீவனுக்குதவியாய் வாலி
நந்தவோர்கணை விடுத்தனன் ரகுகுல நாதன். (67)

மங்கைசீதையைத் தேடிடக்காடுகண் மலைக
ளெங்கும்போயொரு குகைதனிற்புகுந்தன மிருளா
லங்கடைந்தவெந் துயரினுக்காற்றில ராகித்
துங்கனும்ரகு நாயகன்றாளிணை துதித்தோம். (68)

மின்னையன்னதா மெய்யொளிபரப்பிட விளங்குஞ்
சொன்னமென்சிலை சுயப்ரபைமடந்தையுந் தோன்றி
யென்னவிங்குநீ ரெய்தியதியமென வெல்லாஞ்
சொன்னபின்னவள் பெருமையுமுரைத்தெமைத் துதித்தாள்.

இங்கடைந்தது பிழையெனவியம்பியெம் மிருகண்
டங்குமென்றன ளிமைத்தலுமிவ்வுழிச் சார்ந்தோம்
மங்கைசீதையைக் காண்கிலோமென்பதின் மதிப்பா
மெங்களாவியை விடத்துணிந்திருந்தன மென்றான். (70)

படித்தசாம்பவன் வாசகங்கேட்டசம் பாதி
கடுத்தசிந்தையோ டரக்கனம்மடந்தையைக் கரவா
லெடுத்தகாலையிற் றடுத்தவென்றமயின் னுயிரை
மடித்துப்போயினு னென்றுரைத்தவனிவை வகுத்தான். (71

தாவவல்லவாக் கொருசதயோசனை தன்னிற்
பாவிராவணன்பதியெனுமிலங்கையிற் படர்ந்த
காவினீழலிற் கண்புனலொழுகிடக் கழிநா
ளோவியத்தினை யிருப்பதைப்பாருமென் றுரைத்தான். (72

ஆயகாலையி லவரவராண்மையு மாழி
தாயுமவ்வரு மசாற்றினரிலங்கையைத் தகர்ப்பான்
வாயுமைந்தனென் றோர்ந்தவன்றனைவர வழைத்துத்
தூயமந்திரித் தலைவனுஞ்சாம்பவன் சொல்வான். (73

வேறு.

கொந்தார் பூங்குழ லஞ்சனையாள்
குமாரா குழந்தை விளையாட்டின
முதலே கனியென் றனைகாட்டு
முன்னே பாய்ந்தாய் முளரியின்மேற்
சித்தா முலக மமரர்பிரான்
செங்கைக் குலிசந் திரணமெனி
லத்தா நின்போ லெவராவா
ரனிலாத் மசனே யனுமானே. (74

வாரு ரிரவி யுதயமுதன்
மறையும வரையின் வரையவன்பா
லுறு கலையும் பின்னடந்தே
நவவியா கரணங் கற்றவனே
தேனார் மொழியா ளுயகன்கைத்
திருவாழியு மீங் கிடப்பெற்று
யானு லெவர்க்குண் டதிகார
மனிலாத் மசனே யனுமானே.

முளைக்கும் பொழுதே யயனளித்த
முனிசேர் வலியாய் நீமுனிந்தால்
வளைக்குங் கடலுங் குழம்பாம்பொன்
மலையுந் தகர்ந்து மணலாமண்
விளைக்கும் புழுவா மிராவணனை
வேரோ டறுப்பான் விடைபெற்று
லளைக்குன் றரக்கர்க் கரியன்றோ
வனிலாத் மசனே யனுமானே. (76)

பேராப் பழியுஞ் சூனியமாம்
பிணியும் விடமும் பேய்பூதம்
தீரா திடரு மூழ்வினையுஞ்
சேர்ந்தோர் பூதி நினைந்தணிந்தாற்
சேரா தென்று லுனைநேரே
தெரிசித் தார்க்கோர் தீங்குண்டோ
வாரா வமுதே யுயிர்மருந்தே
யனிலாத் மசனே யனுமானே. (77)

தன்னே ரில்லாப் பெரும்பவனன்
றன்னு லுதித்த தனிநிதியே
பொன்னே மணியே நின்பெருமை
புகலற் கெளிதோ புவியின்ற
மின்னே ரிடையா ளையகன்பால்
வேலை துயில்வான் விசுவருப
மன்னே யெடுக்கும் பெருமானே
யனிலாத் மசனே யனுமானே. (78)

மேனு ளிடும்புல் விளையாட்டில்
வெள்ளிக் கிடராய் விளைத்தமையாற்
கானுர் முனிவோர் வெகுண்டிணர்க்கு
கரவா யுன்றன் கால்வலியு

வானு ருருவுஞ் சானகியால்
வருமென் றுரைக்க மகிழ்ந்தாய்நீ
யாரு லனுதா னிதுசமய
மனிலாத் மசனே யனுமானே.

வேறு.

மந்திரித்தலைவன்சாம்ப வானிலைவகூறராமச்
சந்திரன்பெருமைதன்னைச் சாற்றினுஞ்சாற்றொணாத
வந்தமாம்விசுவரூப மாயினனமரரெல்லாஞ்
சிந்துபூமாரியோடு மயேந்திரசென்னிநின்றான். (80)

கிட்கிந்தாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 509.

சுந்தரகாண்டம்.

உதைத்தெழும்விசையால்வானத் துடுக்களுமுதிரவண்டஞ்
சிதைத்தெழுப்ரசண்டவாதச் செருக்கொடுசென்றான்காரிற்
புதைத்தமைநாகம்வேண்டப் புகன்றுபின்சுரசையாவி
பதைத்திடவுடலங்கீறிப் பவனசேயிலங்கைபுக்கான். (1)

ஆசையுமிலங்கையூரு மதிர்ந்திடவடக்குக்கோட்டை
வாசலிற்குதித்தான்மையார் மலையெனத்தலைகணான்கும்
வீசுகையிருநான்கோடு மிலங்கணிவெகுளிபொங்கிப்
பூசையுஞ்சீறிவேங்கைப் புலியொடுமெதிர்ப்பதானாள். (2)

மத்தகக்கரியேறன்னான் மலர்க்கரமடக்கிமார்பிற்
குத்தினனரக்கியாக்கை குலைதலுங்கொண்டாள்ஞானங்
கர்த்தனேபிரமசாபங் கழித்தெனக்களித்தானுக்
கித்தலவரக்கரோவ்வா ரென்றடிதொழுதுபோனாள். (3)

இலங்கணிதனையிராம னிராவணவேட்டையாடு
நலம்பெறக்குமரிபூசை நடத்திப்பின்னிலங்கை[illegible]
றலைகளும்யாகசாலை தன்னிலுந்தவ[illegible]
யிலங்களுந்தேடிக்கோ[illegible] பெருந்தெருமலி[illegible]

கதைபழுனையோர்வேதங் கற்பவர்கானமைந்தர்
சுதைபெறுமரங்கந்தூய துறவினர்தொகையிலாத
புதையிருளனையகைம்மா புரவிகோவேறுகோகு
சினைபெறுதிருக்குஞ்சாலை யாவையுந்தேடிச்சென்றான். (5)

சுரர்க்கமைபதியைமானுஞ் சுடர்மணிக்குடுமிதோய்ந்த
வரக்குமாளிகையுஞ்செந்தீக் கவிமனையடிசில்வீடு
மருக்குழன்மடவார்தெய்வ மாதரினரங்கசாலை
திருக்கெயிற்றரக்கியோடு செய்யபந்தடிக்குஞ்சோலை. (6)

ஆங்கெலாந்துருவிக்காணா தரக்கனோடமளிதன்னிற்
றூங்கிடுமரக்கிதன்னைத் தோகையென்றயிர்த்துநோக்கி
வாங்குநெட்டுயிர்ப்புஞ்செவ்வாய் வழிபுனலொழுகனேக்கி
யீங்கிவளரக்கியென்றே யிகழ்ந்தவனெழுந்துபோனான். (7)

காதமுமெழுநூறான கடிநகரிலங்கைதன்னிற்
றீதரும்புகைபுகாத விடமெலாந்திரிந்துதேடிச்
சீதையைக்காணானாகிச் செங்கரங்குவித்திராம
நாதனைப்புகழ்ந்துபோற்றி நகர்கடந்தடவிகண்டான். (8)

அனிலமும்புகாதவந்த வசோகமாவனங்களெல்லாம்
புனிதனைமனுமான்றேடும் பொழுதொருமரத்துநீழ
னனிதவம்புரிவோர்முத்தி நாதனைக்கண்டாரென்னக்
கனிமொழியாளைக்கண்டான் களிப்பெனுங்கடலிலாழ்ந்தான்.

மந்தமாருதத்தோன்மைந்தன் மடவரலிருக்கைநோக்கிச்
சிந்தையன்பொழுகத்தாழ்ந்து திருமகளறியும்வண்ண
மெந்தவாறுரைப்பாமென்றோர் மரமிசையிருந்தானப்போ
செந்துவரணிவாய்ச்சீதை திருசடைக்குரைக்கலுற்றாள். (10)

வேறு.

மாதரஞ்சவல்வினையேன் மாளாதுவாழுமுயிர்க்
காதரவாமாறுதே யம்மாதிருசடையே
பாதகமான்வந்தென் பதியைப்பிரித்தபெருந்
தோதகத்தைச்சொன்னாற் றொலையுமோதோழியேகேள். (11)

திங்களொரீரைந்தாய்ச் சிறையிருத்துந்திப்பாவி
தங்குமிந்தலங்கைதனைத் தாசரதிகாண்பாரோ
செங்கதிரோன்வந்தாலுஞ் செப்புவானென்செயலை
யங்கவருக்காருரைப்பா ராயிழையேயென்றழுதாள். (12

மாயமான்பின்னேயென் மன்னவனைப்போகவிட்டேன்
றாயதுணையாங்கொழுந்தன் சொன்னமொழிகேளாமல்
வாயிடும்பாற்சொல்லி வனம்விடுத்தேனிக்காவி
ஞாயினடுமான்போனானுஞ்சிறையிருந்தேன். (13

கோதையேசொல்லுகயான் கொழுநன்றனைப்பிரிந்து
நீதியிலானாரிருந்தா னீணிலத்தாரேசாரோ
பாதகனாயெடுத்த பாண்டமெனநீக்காமற்
சோதரனுந்தானுமவர் தொன்னகரம்போயினரோ. (14

என்னசெய்வேன்மின்னரசே யெங்கிழப்பேனென்னுயிரைத்
தின்னுமிந்தப்பாவியாற் செத்தொழிந்துபோனாலு
மின்னுஞ்சனக னெழின்மகளாய்வந்துதித்தென்
மன்னனுக்குமாலையிட்டான் மனவருத்தந்தீருமம்மா. (15

மங்கைநல்லாய்மாதருக்குத் தெய்வமணவாள
னங்கவற்குவேண்டு மாரணங்கைவேட்டுவப்பார்
செங்கமலத்தாள்வலியாற் சிலையுடைமையைக்களைந்த
சங்கையறிந்தென்றனுக்குச் சாற்றினார்தாசரதி. (16

மடக்கொடியேநின்னையல்லான் மற்றுளதோர்மாதர்களென்
னுடற்பிறப்பாமென்றுருனைப் பிரியேனென்றுரைத்தார்
விடத்துணிந்துதங்கள்பதி மேவுவரோவெவ்வினையேன்
றிடப்படவுன்றேமொழியாற் செப்பென்றாள்சேயிழையாள்

வேறு.

வேடுவர்வலையுட்பட்டு வெந்துயரடைந்தமான்போல்
வாடியமுகத்தாள்சீதை வருத்தமாயுரைக்கக்கேட்டோ
யூடொருபெரியோராந்த வுழைப்பிணியழுத்தனென்னத்
தேடருங்குணத்தானான திரிசடைதென்னிச்சொல்வாள். (17

மங்கையர்க்கரசேயுன்றன் மனந்தளர்ந்துருகவேண்டா
மிகக்குவலராக்காதம்மை யெமபுரத்தனுப்பவிப்போ
செகதண்மாவிராமதூதன் ரெிசனங்காண்பாயானுங்
கங்குலிற்றுயிலக்கண்ட கனவிதுவென்னச்சொல்வாள். (19)

தாமரைக்கண்ணுள்வண்டோ தரிவெறுந்தலையைசரிவிக்
காமுறுதாலிநூலைக் கருவியாலறுக்கக்கண்டேன்
கோமகனரக்கனெண்ணெய் குஞ்சியாலவழியசெங்கேழத்
தாமமும்புனைந்துதெற்கே தனிவழிநடக்கக்கண்டேன். (20)

பூவெலாஙகரிகளாயும் புரமெலாம்வெண்ணீறாயு
மேவியகுருதியாற்றின் மிதந்திடுமரக்கர்தம்மைத்
தாவியநரியுநாயுந்தனித் தனியிழுக்கவோரி
கூவவுங்கண்டேனன்றிக் கொடிமரமுறியக்கண்டேன். (21)

இன்னமும்பலவாமென்ன வேந்திழைக்கியம்புமெல்லை
மின்னியமகுடம்பத்தும் விளக்கொளிவிரிப்பமாதர்
மன்னுசாமரைகள்போட வருமிராவணனுஞ்சீதை
பொன்னடியணிந்துகேட்டோர் பொறுக்கொணுவார்த்தை
சொனனுன். (22)

கரும்பெனமொழியும்வாயாற் கடுங்கனலுகுப்பச்சீறித்
திருமபினுண்முகம்பாராமற் றிரணமாய்நினைத்துச்செந்தீ
யரும்பியதழலைக்கீட மனுகுமோவவிலையப்புன்னாய்
விரும்பியவாறுசொன்னாய் வினையினுலழிவாயென்றாள். (23)

விக்கிப்பறகடித்துவிசை வெடவெடத்திடவாவேந்தித்
திக்குளார்நடுங்கவந்தான் றிருசடைமறுக்கநின்று
குக்குலானனத்தோர்மற்றக் குருவியர்தம்மைக்கூவி
சக்கரைக்கலையுநீங்கள் சரிசெயுமென்றுபோனான். (24)

இன்னவாறரக்கன்சொல்லி யிலங்கையிற்சேர்ந்தானங்கே
மின்னொளியெயிறுகாட்டி விரலுகிர்விரித்துவந்து
கன்னியையவளைத்தியாங்கள் கண்வளர்க்தெழும்புமுன்னே
மன்னனைச்சேரயாதின் மடித்துயிர்குடிப்பேமென்றார். (25)

சுந்தரகாண்டம்.

வேறு.

இந்தவண்ண மியம்பியயாவரும்
பிந்திவீயும் பிணமெனத் தூங்கினார்
முந்தரக்கன் மொழிந்ததையெண்ணியே
சிந்தைநொந்துயிர் தீர்வதென்றுறினாள்.

ஈங்கரக்கிய ரீர்ந்துநின்பாரதைத்
தாங்கொணாதென் றுயிர்விடத்தானையைப்
பாங்குசூழ விருக்கிப்பணையின்மேற்
றாயகுபின்னலைச் சுற்றிமுறுக்கினாள்.

அந்தவேளையி லஞ்சனைபாலக
னுந்துகானத் தொருவழிகாண்கிலார்
சிந்தைதேறச் செழுந்துணைசேர்ந்தபோல்
வந்திராம சயமென் றுவாழ்த்தினான்.

அன்புபற்றிய வாயிழைகேட்டலும்
வம்புசொற்றரும் வஞ்சகர்வார்த்தையாற்
றுன்பமுற்ற துளைசெவிக்காரமு
தின்பமுற்றது யாதெனவெண்ணினாள்.

திங்களொத்த செழுமணிக்குண்டல
மெங்கும்வெண்ணில வெய்திடவேந்திழை
பங்கயத்திருப் பாதம்பணிந்தெழுந்
தங்கைகூப்பிநின் றானனுமானரோ.

வெருண்டமானென வேவிழிநோக்கியே
மருண்டநெஞ்சினள் வாய்குளறுற்றிட
தெருண்டநாமங்கள் செப்பிச்சிறுவனா
யிருண்டகானக மெய்தினையாரென்றாள்.

வேறு.

செகதிருவாஞ் சானகியிவ் வாறுகூறக்
சீர்த்திபெறு மயோத்திநகர் தசரதேந்த்ரன்
மைந்தனென வந்துதித்த ராமச்சந்த்ரன்
வரவிடுத்த தூதன்யா னனுமானென்பேன்

தந்த்வடை யாளமொடு வந்தேனென்னச்
சாற்றலுமென் றாசாந்தி சுகமோவென்றாள்
சுந்தரியே நீபிரிந்த துயரினாலோங்
துகமல்லான் மற்றெலாஞ் சுகமேயென்றான். (32)

வாடியதோ ரிளங்கொடிக்கு மழைபோல்வந்த
மாருதியிவ் வாறுரைக்க மகிழ்ந்தாள்சீதை
வேடர்புகாக் கானகத்தி லொருபெண்வேண்ட
விண்ணுலகத் தாரமுதம் விளைந்தாற்போலுந்
தேடரிய பழம்பொருளே பரமென்றோதுஞ்
சிந்துரத்தைக் காக்கவந்த திகிரிபோலு
நீடொளிசேர் திருவாழி யதனைக்கண்டா
ணிலைகொண்டா டன்மனக்கவலை விண்டாளே. (33)

செங்கதிரோன் வரவுகண்ட கமலம்போலும்
செய்யமுக மலர்ந்துதிரு வாழிதன்னைச்
சங்கலமபு செங்கரத்தா லெந்திக்கண்ணந்
தடந்தோளுஞ் செவியூசற் றனித்தாலாட்டிக்
கங்குலுறை சென்னியின்மேல் வைத்தாள்காவிக்
கணகளிலே வைத்துமுத்தங் கனிவாயிட்டாள்
கொங்கையின்மேல் வைத்தணைத்தா ளுடலோடாவி
கூடினா ளனுமனைக்கொண் டாடினாளே. (34)

ஆவலொடு சீதைமன துருகிவாடி
யனுமானே யிவ்விலங்கை யரக்கர்பொல்லாப்
பாவியர்க டின்றுவிடு வார்கள்கண்டாற்
பாலகனே மறைந்துனது பதிபோவென்ன
பூவலனும் ரகுபதிதன் னருளாலிந்தப்
புரத்துள்ளாரை யெம்புரத்திற் புதைப்பேனென்று
தாவியதோர் விசுவரூபத்தைக் காட்டத்
தணியென்றாண் மங்கைநன் மணியென்றாளே. (35)

பழையபடி குறளுருவாய் நின்றாட்கண்டு
பத்துமுடி யிராவணனும் பற்றுமென்றே
தழையுறுதன் மனத்துறுதி யுடையாளாகிச்
சஞ்சீவி நீயுஞ்சிரஞ் சீவியாக
மழையுவரி நாளளவும் வாழ்வாயென்ன
வரங்கொடுத்து மகனேயுன் மதியான்மாய
வுழைபிறகே யனுப்பியதோர் கோபந்தீர
வோதென்றாள் சொன்னபிழை யீதென்றாளே. (36)

பேதையரா மென்றுலகோர்பேச்சும் பொய்யோ
பேதையரிற பேதையெனின் பிறாவேறுண்டோ
வாதலினான் மான்பிறகே போகச்செய்தே
னகந்தையுரைத் திளையவனை யனுப்பினேனிப்
பாதகன்கைக்ககப்பட்டேன் சிறையுட் பட்டேன்
பஞ்சபடாப் பாடனைத்தும்பட்டே னென்றன்
சீதரனுக் கிழைத்தபிழை யிதுதான்றீரச்
செப்பென்றாள் செந்திருவை யொப்பென்றாளே. (37)

வேறு.

மாதுரைத்தது மாருதிவாய்புதைத்
தோதுமோதத் தெழுந்தவொலித்திரை
மோதுமிந்நகர் முன்னுளதலலதிப்
போதுண்டான தெனப்புடைப்பேனென்றான். (38)

வெள்ளமேழுபத் தென்னிலும்வீரக
ளுள்ளசேனைத் தலைவரையோதரும்
வளளலேயிவ் வஞ்சகன்வாழுமூர்
தெள்ளுபூழித் திடலெனச்செய்வரால். (39)

இத்திறத்தின வென்றலுமேந்திழை
னைத்தசிந்தை நடுக்கமுநீங்கியே
சித்தனென்னச் செழுமணியீந்தவற்
குத்தரமிது வோதென்றுணர்த்தினள். (40)

காகமானசயந் தனைக்காத்ததும்
பாகுமூலம்பரிக்க விராதன்வின்
ணைகளுங்கிளிக் கென்சிறுதாயர்பே
ராகுமென்ன வழைத்ததுமோதுவாய். (41)

வள்ளல் பாலொரு மாதமதற்குமே
லெள்ளென்றுரு மிராறனைதேர்ந்திழை
வெள்ளெலும்பைப் பெண்ணுருவிழைப்பதற்
குள்ளவிஞ்சை புணர்த்தியென்றோதுவாய். (42)

இன்னுமொன்றுள தென்றனைமீட்காமற்
பொன்னகர்க்கவர் போயினும்போவைநீ
பன்னிகன்மப் பழிகழிப்பாயென்றே
துன்னுகங்கைக் கரைதனிற்சொல்லுவாய். (43)

ஈதலாது மயோத்தியிலெய்திய
போதென்மாமியர் பொன்னடிநோக்கியே
சீதைவந்தனஞ் செய்திறந்தாளென
வோதுவாயெனி யாதுரைப்பாயென்றாள். (44)

வேறு.

மாதரசிகூறுதலு மாருதியுரைப்பா
னாதனடர்சேனையொடு நாலுமிருநான்கா
யோதுபகலிங்குவரு வோமுடனிலங்கைப்
பாதகர்படுந்துயர மார்படுவர்பாராய். (45)

பிற்றையவைநிற்கசிறு பேதையொருதூத
னுற்றனனெளித்துலவி போடினனெனுமல்
விற்றொழிலரக்கருடன் மெல்லவிளையாடி
பொற்றொடியேபோய்வருவ னென்றவனும்போனான். (46)

வடக்குமுகம்நோக்கியுயர் வான்முகடுசென்னி
படத்திசைபரப்பியெழு பசிளையனக்கோதா
னெடுத்தவுருவென்னவெழுந் தெய்வமலையிற்படர்ந்து
நடத்தலுவசோகவனந் [illegible] (47)

குதித்தவனெழுந்தவிசை கொண்டபெருங்காலாற்
பதித்தநிலைவேரொடு பறித்துவிண்பறந்த
மதித்தவுயர்வானமிசை வஞ்சகனையையன்
சதித்தகளமீதிலெழு புள்ளெனத்தருக்கள். (48)

தேமலரசோகவனக் காவலர்திரண்டு
தூமமிடுதீயினனி சூழ்ந்தவரையெல்லா
மேமனுலகேற்றின னிருந்தசிலரோடி
கோமகன்பதந்தொழுது கூசியிவைசொல்வார். (49)

ஆதவனெனுங்குழன தாண்மையில்வளர்ந்த
பூதலம்விழுங்குமொரு பூதவடிவானோன்
யாதினியுரைப்பதவை யாவையுஞ்செதுக்கி
யோதமிசையீசவு மொழிந்தவனமென்றார். (50)

அழிந்ததுவசோகவன மென்னுமரக்கன்
பொழிந்ததுவிழிக்கனல் பொடிப்பெழவுயிர்த்து
வழிந்ததுவுயிர்ப்பினொடு வாய்பகருமுன்னே
மெழுந்ததுபடைக்கடலு மிறுதியிதுவென்ன. (51)

அப்பெரும்படைக் கதிரனுகியவகம்ப
னொப்பரியதம்பமிசை யுற்றவனுமானைக்
கைப்பிடியதாய்ப்பிடியுங் கடிதுகடிதென்றே
செப்பியெதிர்வந்தவனைச் சேவகனுங்கண்டான். (52)

தாண்டினனரக்கனிரு தாளையும்பிடித்து
நீண்டநிலமோதலு நிணஞ்சிதறியாவி
மாண்டிடலுமற்றவரை மத்தெனக்குழப்பக்
காண்டரியகாலனுல கந்தனையடைந்தார். (53)

வேறு.

சம்புமாலியுந் தானையுஞ்சார்ந்தபின்
னம்பிதூதனைக் கி[illegible]
லம்புவாளொடு பஞ்சசே[illegible]
வெம்பிவீய வெறுங்களமாக்கின[illegible] (5

அக்கணத்தினி லட்சயனும்படை
திக்கும்வானுஞ் செறிந்திடச்சென்றனன்
கக்கிரத்தங் கடலெழக்காலினாற்
செக்கெள்ளென்னத் திருநுதற்பூசினான். (55)

மைந்தனட்சயன் மாண்டதிராவணன்
செந்தழற்கொழுந் தென்னச்செவிபுகச்
சிந்தைநொந்து சினத்தோடெழுந்தபோ
திந்த்ரசித்த னிருங்களமேறினான். (56)

தொந்தமிட்டிடுஞ் சேனைதொலைந்தபின்
வந்தவிந்திர சித்தன்வில்வாங்கியே
தந்தைசாபந் தனைவிடமாருதி
முந்தைசாப முடிவெனத்தாங்கினான். (57)

வேதன்பாசம் விசித்தபிணிப்பொடும்
வாதசேயனை வஞ்சகன்மாநகர்
வீதிதோறும விடுத்தவனேகக்கண்
டேதநெஞ்சோ டரக்கியரேசுவார். (58)

தாவிவந்தனை தந்தையைமாமனை
யாவிகொண்டனை யந்தகனும்பெரும்
பாவியந்தப் பழிதந்துபோவெனக்
கூவியோடி யரக்கியர்கூறுவார். (59)

தொழுதுவாழும் துணைவரைத்தோன்றலைக்
கொழுநனைக்கொன்ற கூற்றக்குரங்குனைக்
கழுகுதின்றபின் காதுவந்தாலியென்
றழுதகண்ணோ டரக்கியர்சொல்லுவார். (60)

பாசங்கட்டில தாலிந்தப்பாதகன்
நேசகுன்றின தில்லையித்தீயனை
வீசிடாது விடுத்திடிலிங்ககர்
நாசமாக்குவ னென்றுநவிலுவார். (61)

ஓங்குவாருமற் றோர்கையிற்பாசங்கொண்
டாங்குமுன்விடுத் தஞ்சனைபாலனை
யேங்குதந்தைக் கெதிரேநிறுத்தினான்
வீங்குதோளன் வெதுப்புறநோக்கினான். (62)

காவழித்தினை காவலர்வீய்ந்திடத்
தாவுமட்சயன் றன்னையுங்கொன்றனை
மூவராருசுமென் முன்னமிருந்தனை
பாவிநீயு மெவன்பகர்வாயென்றான். (63)

ந்தரக்க னியம்பலுமானவ
னுந்தரத்தோ டவன்முகநோக்கியே
மந்தலந்தினா மெய்யபகைககருசியே
ந்தராவா யபமென செப்பினார். (64)

பன்னருந்திருப் பாற்கடற்பள்ளியான்
சொன்னவண்ணமித் தொல்லுலகமுய்கழ
தென்னயோத்தித் தசரதன்சேயனா
யிந்நிலத்தவ ருய்யவந்தெய்தினான்.

முனிவரமாமக முற்றவுந்தாடகை
யெனுமரக்கியை யீர்ந்ததின்பின்வரு
நனிசுவாகுவின் னுசமுஞ்சொல்லெனத்
தனிமாரீசன் றனையிங்கனுப்பினான்.

படியாமொரு பாதகிகாசியு
மொட்டக்காது மொழிந்தவளேவலாய்த்
துட்டராங்கர தூடணர்சேனையும்
பட்டதெங்கும் பரவியதல்லவா.

மாயமானென வந்தவரக்கனுந்
தூயவன்கணை யாற்றுணிபட்டந்தப்
பேயன்வீழ்ந்த பெருங்குழிதன்றரை
யாயதிலலையிப் போதகைக்காணலாம்.

இப்பெரும்புக ழெய்தினன்யாரெனின்
செப்பருந்திருச் சீதைமணாளனு
மொப்பிலாரகு நாயகனுன்றன்மே
லப்பாவன்போ டனுப்பியதூதன்யான். (69)

வாதசேயனு மானென்பரென்னையா
னோதவந்தது மொன்றுண்டியாதெனின்
சீதையைவிடு சேவடிக்கண்பு
ணீதுனக்கு மிசையெனச்செப்பினான். (70)

அந்தவாசகங் கேட்டவரக்கனும்
வெந்தசெம்பென வெகிறித்திங்கிவன்
கந்தரங்களை யென்னக்கனிட்டனும்
வந்துபாதம் வணங்கிநின்றோதுவான். (71)

தூதுவந்தவன் சென்னிதுணிப்பது
நீதியன்று நிருபருக்கென்னவிப்
போதுவாலிற் புடவையைச்சுற்றித்தீ
மோதவிட்டு முடுக்கெனமூட்டினார். (72)

வாயுமைந்த னிலவன்வரவோர்ந்திலாய்த்
தேயுவேயென்னச் சீதையிரங்கினா
டாயிலங்கை தகிப்பவன்றமரை
வீயிதாமென வாலில்விளங்கினான். (73)

மநு

தந்தசாபத் தகனனுந்தாவிய
விந்தைவீடணன் மேவுமனைவிடுத்
தந்தமாநக ரெங்குமளாவினான். (74)

மைந்தனிங்ஙன வாஞ்சையும
தந்தைதோழன் றனைப்பிரியேனென
வந்தமாருதம் வாய்விடமாநக
ரந்திவானத் தடக்கெனலாயிற்றே. (75)

மாடம்வெந்திட மைந்தரைவிட்டவர்
வாடி நின்றனர் வார்குழற்றீப்பட
ஆடைதன்னை யவிழ்த்தெறிந்தங்கையா
லோடியோடினர் மொய்குழலெண்ணிலார். (76)

பாழரக்கர் பரவையின்பாணியாற்
சூழச்செய்யத் தகாதோவென்றோதிடச்
சூழுந்தீங்கந்தந் தோகையுண்ணைந்தநீ
யாழியேயெழினி னுமவியாதென்றார். (77

நற்கனமிருந் தாலந்தநாயகி
மங்கைநொந்ததிக் கியதிர்சேருமென்
றங்கவாவிடந் தந்ததற்காயிரம்
வந்தனமென் றரக்கியர்வாழ்த்துவார். (78

எரியெழுந்த விலங்கைநகரமு
மருவொழிந்த வனமுமழிந்ததைக்
கரிபிறைவழி வாளெனக்கண்புனற்
சொரியவாடி யரக்கியர்சோம்புவார். (79

வேறு.

மறைபுரு சிஷைனிராமன் மலரடிக்கன்புபூண்டார்க்
கிறையுறுங்கெடுதியுண்டோ வனலவித்தெழும்பிவந்தான்
றறைதருமபடம்போற்கண்டு வானரத்தலைவர்தாவக்
குறைமயிருசுடர்போல்வச்சக் குதித்தனன்குன்றமீது. (80

வந்ததோரனுமான்றனை வாலிசேய்மகிழ்ந்துநோக்கி
யந்தமாநகரந்தன்னி லன்னையுஞ்சுகமோவென்றான்
மந்தாப்புயத்தோய்லங்கை வளங்களும்வனத்தின்சீரும்
பிந்துறவுரைப்பேனென்று பெருமணிகாட்டிச்சொல்வான்

இலங்கையென்றுரைக்குமல்லூ ரெழுநூறுகாதமுள்ளை
யிலங்களுந்தேடிக்காணே [illegible]
விலங்கினமனையாரான [illegible]
கலங்கியமான்போற்சீதை கமலதாமலர்த்[illegible]

நவமிகுராமமந்த்ரந் தனையுருச்சபித்தேனன்னார்
ஈவமெனவுறங்கிவிட்டார் தசரதராமன்றாதன்
பவனசேயனுமானென்பேர் பங்கயத்தயனோடிந்த
வவனியையீன்றதாயே யஞ்சலென்றடியிற்றாழ்ந்தேன். (83)

ஐயமுந்தெளிவுந்தேறா வம்புயமடைந்தைக்குள்ளங்
கையினன்கனிபோலாழி காட்டினேன்கமலக்கண்ணாண்
மெய்யெனத்தெளிந்துவாங்கி வெந்துயரொழிந்தாளன்னை
செய்யமாமணியையீந்து சீபதிக்குரைப்பாயென்றாள். (84)

சீதையைத்தேடிவந்தான் செய்ததென்றிலங்கைபுரா
ரோதுதற்குளதாயானுஞ் சிலவினையுஞற்றிவந்தேன்
சூதறவுரைப்பேனந்நாள் சொன்னசுக்ரீவன்றானா [னான்
னாதலால்வழியிற்சொல்வே னெழுங்கவென்றனுமான்சொன்

கதிபெறநடப்போர்சொல்லுங் காதைபோற்கனமீதே
யெதிருறுவரக்கியாவி யிழந்ததுமுதலாயிலங்கைப்
பதியெரிமுடிந்ததீறாய்ப் பகர்ந்தனனுவகையோடு
மதிகடலமுதமுண்ட வானவர்க்குவமையானார். (86)

இமைப்பினில்விரைவினேகு மேகுமென்றினிதுபேசி
யமைப்பெருநகர்கிட்கிந்தை யருகிலவ்வரசனிட்ட [பாலர்.
சுமைப்பெறுங்கனிவாய்ச்செந்தேன் சொரிபொழிற்றுவார
தமைக்கடந்துவகையோடு மதுவனந்தன்னிற்புக்கார். (87)

தடைபடாதிடபம்பைங்கூடணிறபுகுநதனையராகி
யிடைபடாதிவர்கண்முன்னே மேகினனுமான்றென்பாற்
படைவலர்வரவுகாணப் பார்த்திபனிரங்குமெல்லை
விடைவலானனையவீரன் மெல்லடிபணிந்துசொல்வான் (88)

வேறு.

கண்டேன்சநகன்குலமாலைக் கடுவாயரவங்கலைமதியை
யுண்டாலனையுமுகத்தானை புணவுன்னுணர்வாயுடையாளை
வண்டார்பொழில்சூழிலங்கைநகர் வனத்தோர்மரத்தின்வடமுகமாய்த்
தண்டாமரையாளுலகேழுந் தந்தாயுய்த்தாய்த்தவநிலைமை. ( )

முடித்தா ரரக்கன் றிருமகடன்
மூளரித் தாளின் முடிசூட்டிப்
படித்தா னவனைத் துரும்பாகப்
பழித்தாள் போனன் பாவியுயிர்
விடத்தான் றுணிந்தோர் பூஞ்செடிக்கீழ்
மேவு மளவுன் விரலாழி
கொடுத்தேன் வாங்கிக் கண்களித்தாள்
குறைதீர்ந் தவகை கொண்டாளே. (90)

மருமாமலராளொருமாதம்
வரைநீவருகாயெனின்மறுநாட்
பொருகாதென்றன்னுடல்வாழ்க்கை
புகல்வாயென்றேபுவிமாது
தருமாமணியீதெனவீந்தான்
சனகன்மடந்தைதளிர்க்கரம்போற்
பெருமான்வாங்கியுடல்குளிர்ந்தான்
பின்னேனுகந்தானனுமானை. (91

வள்ளலிளையோன்கிட்கிந்தை மன்னற்குரைக்கவந்தபடை
வெள்ளமெழுபததனடவில் வீரனனுமான்மெய்த்தோளிற்
கொள்ளவிளையோனங்கதன்மேற் கொண்டார்ப்பரித்துக்கூடியவே
தள்ளுங்கடல்வாய்வடகரையிற் றளத்தோடிருந்தான்றசரதி

வேறு.

பரிதியின்புதல்வன்சேனை பத்தெழுவெள்ளஞ்சூழத்
திருந்தியவிளையானோடுந் திருமகனிருக்கைநோக்கிற்
கருமுகில்வண்ணன்கீரக் கடற்றுயின்றனையதொக்கும்
பெருமையையமயேந்த்ரச்சாரல் பெற்றதுசுராலம்மா.

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 602.

யுத்தகாண்டம்.

அண்ண லும்படைக் கடலொடுங் கடற்கரை யமர்ந்தான்
விண்ண ளந்ததோ ரிலங்கையு மழிந்தமை விளம்ப
மண்ணு ளார்பொதுத் தந்தையி னுரைகொடு மயனார்
பண்ணு மாநகர் முன்னினும் வியப்புறப் பார்த்தான் (1)

அந்த மாநக ரார்தொழ வரியணை யமர்ந்து
நொந்த சிந்தையுந் தெளிந்துமுன் னோர்களை நோக்கி
மைந்த னெம்பியு மந்திரித் தலைவரு மல்லால்
வந்த யாவரும் வளவினிற் கெழுமென வகுத்தான். (3)

தனித்து மந்திரித் தலைவரை நோக்கியென் றருக்க
ளனைத்து நீறுகக் குரங்குவந் திலங்கையை யழித்தாற்
செனித்த நாண்முத லிதுவரை யடைந்தவென் செருக்கே
யெனைச்ச திக்கும்வா ளரமது வாமென யிசைத்தான். (3)

மறக்க ருத்தின னுரைத்தலு மமைசசர்தம் மனமும்
பொறுத்த குந்ததும் பேசினர் தவப்பயன் பெறுக்கா
லுறக்க மூற்றவ னன்மையுந் தீமையு முரைத்தா
னறத்தின் மிக்கவ னண்ணனைத் தொழுதிவை யறைவான்.(4)

அண்ண கேளவன் மானிட னென்றவ மதிப்பா
லெண்ணிச் சீதையைக் கவர்ந்தனை யீசனு மாலும்
விண்ணு ளார்பகை யொழிப்பதற் கோருரு வெடுத்த
வண்ண லாமவன் றன்பகை யடைந்தவ ரழிவார். (5)

ஆத லாலவன் மலரடி பணிந்தவற் காளாய்ச்
சீதை யைக்கொ[illegible]பெருஞ் சிறப்பாம்
பூத லத்தனி னற்குலப் பெருமையைப் புகழ்வா
ரேர்து மாநக ரரசழி யாதென வுரைத்தான். (6)

தம்பி கூறிய வாசகஞ் செவிபுகுந் தழலார்
செம்பு பாய்ந்தெனத் துடித்தவ னெரியெழச் சினந்தே
யும்பர் தந்தொழும் யானவற் கிளைப்பனென் றுரைத்தாய்
வம்பு நீயவன் முன்விடு போவென மறுத்தான். (7)

வேறு.

போத நம்பியை நீக்கி நிசாசரன்
கோயி லிருபுகக் கோதில் குலத்தினா
ராயுஞ் சிந்தையோ டந்தகர் நெஞ்சிசெய்
வாயி ராம னிருக்கையை மன்னினான். (8)

அந்த வீடண னண்ணலி ராமனை
நந்தமர் காத் தாவென்று நம்பியே
சிந்தை தேர்ந்த திருவடி தாழ்ந்தெழுந்
தெந்தையே யெனைக் காவென் றியம்பினான். (9)

மூல மென்ன முறையிட்ட யானைமுன்
வால மாமலை போனின்ற நேமியாய்
பாலன் கூவப் படமுடைப் பாம்பின்வா
யால முமழு தாக்கிய வையனே. (10)

தஞ்சந் தந்திரந் செந்தாமரைக் கண்ணனே
யஞ்ச லஞ்ச லென் றென்பனை யாருவாய்
கஞ்ச மாமல ரானைக் கவர்ந்தயா
வஞ்ச னோடு பிறந்தவென் வல்வினை. (11)

போக்கு வாயுன்றன் பொன்னடிக் கன்பரோ
டாக்கு வாயென்னை யாதரிப் பாயென்ற
வாக்கு நற்செவி கொள்ளலுங் கொற்றவன்
காக்கு மன்போ டபயக்கை காட்டினான். (12)

வேறு.

வந்தவீடணனுக்கையன் மலர்க்கரமமைப்புக்கண்டு
சிந்தையிலயிர்க்கைகொண்டே சேனைகாவலரைநோக்கி
யந்தராவணற்குத்தம்பி யரக்கனென்றகற்றவெண்ணி
யிந்தயாறிவன்றியென்றே யிசைபடக்கடக்கான்சொல்வான்

திருசடையென்னும்பெண்ணாற் சீதையினுயிரைக்காத்தான்
றருமநன்னெறிவிபீஷணனு சற்குணமுடையான்வீட்டில்
வரும்பொழுதறிந்தேனையா மங்கலச்சகுனமல்லாற்
பெருமையென்னிவனானும்பிழைத்திவணடைந்ததென்றான்

மந்திரித்தலைவன்சொல்லு மாருதிமொழியுங்கேட்டு
சந்தணிகரத்தானான நாயகனவரைநோக்கிக்
கந்தனைப்பயந்தகோமார்க் கண்டனையளித்தான்கைம்மா
சிந்துவினழுந்தாவண்ணஞ் செந்திருமார்பன்காத்தான். (15)

மற்றவைநிற்கவென்றன் மரபிலோர்சிபியென்பானுஞ்
சிற்றுடற்பறவைக்காகத் தேகமேதத்தஞ்செய்தான்
பெற்றியையுரைக்குமின்னும் பேருலகியற்கைவாழ்க்கைக்
குற்றதுவுடைந்தாரோம்ப லுறுதியெம்முடையார்க்கன்றோ.

ஈதலாதிவனுமென்பா லெய்தியவெளிமைநோக்கிற்
சீதநாண்மலராளான சீதையைத்திருடுங்கீராப்
பாதகன்பகையால்வந்தா னென்பதுபகரல்வேண்டு
மாதலாலிவனையிங்கே யழைப்பதென்னாண்மையென்றான். ( )

திரைகடற்கருணைவள்ளல் செப்பியமொழிகேட்டன்னா
ரைகழலவேந்தர்க்கெல்லா மரசனையருள்வாயென்ன
வரைதடப்புயசுக்ரீவ மன்னனையழைத்துவாவென்
றுரைத்திடவவனுங்கெய்தி யுன்றனையழைத்தானென்றான். ( )

உருகினானுள்ளமெல்லா முதறியென்றொழுகுகண்ணீர்
பெருகிடப்பணிந்தானையா பின்னையைப்பிரித்தபாவி
வருங்குலமொழிந்தேனுன்றன் மலரடிக்கடிமைபூண்டேன்
கருமுகில்வண்ணாவென்னைக் காப்பதுன்கடமையென்றான். ( )

கலங்கினான்முகத்தைநோக்கிக் கருணையாம்புனலாலாட்டிப்
புலங்கெடாவுடலின்வாழ்க்கை பொன்றிடாவரமுமீந்து
நலங்கனிசேதுவோடு சாகரமுளநாண்மட்டு
மிலங்கையையாளத்தந்தே னென்றனனெளியோர்க்கீசன்(20)

பரிவுறத்தலைவரோடும் பந்தியிலிருத்தியுன்றன்
திருநகரிலங்கைமூதூர் திதிகளுமரக்கன்செய்யுந்
தருமமுநெறியுஞ்சேனைத் தலைவரோடமைச்சர்தங்கள்
பெருமையுமுரைப்பாயென்ன வீடணன்பேசலுற்றான். (21)

வேறு.

வேலெனுமெயிற்றரா வேந்தனும்விசை
காலெனுங்கடவுளும் பகைத்தகாலையிற்
கோலியபொன்மலைக் குடுமிமூன்றினை
சாலவுந்தென்கடற் றன்னிற்சாய்த்தவே. (22)

நூதனமாயெழு நூறுயோசனை
காதமுமாயதைக் கற்பித்ததன்பெய
ரோதருமிலங்கையென் றுகந்தவென்றன்மூ
தாதையரிருந்துபா தாளஞ்சேர்ந்தபின் (23)

மந்திரியதனிடை வைகுங்காலையிற்
பைந்தொடி ஜனகியைப் பிரித்தபாதகன்
றெந்தமிட்டவன்றனைத் துரத்திக்கொண்டதைச்
சந்ததம்வியப்புறச் சமைக்கலாயினான். (24)

அலைகடலகழிவா னளாவுமிஞ்சியின்
றலைமிசைத்தினந்தினந் தவிழுமன்றியு
மெலைவரும்வழிமறித் திழைத்தவெண்மணிச்
சிலைசதமதியெனத் திகழுமையனே. (25)

எழுசுற்றதனிடை யிலங்குமாளிகை
சூழகமுறைமுறை துலங்குவீதியு
நாழிகொண்டளக்கரை நயந்தளக்கினும்
பாழியானகர்வளம் பகரற்பாலதோ. (26)

இலக்கணத்துயர்ந்ததென் றியம்புபொன்னகர்
கலக்கமற்றவன்மனைக் கடையிற்க[illegible]
குலக்கதிர்மணிச்சுவர்க் கூடங்கோ[illegible]
சலக்கரைக்கினையெனச் சாற்றலொ[illegible]. (27)

புன்மொழிற்புலவரும் பொதியர்தோய்ந்திடும்
தென்றலத்தலைவனுஞ் செய்யமாமதி
யன்றலர்மலர்த்தொடை யாரஞ்சாத்திட
வென்றிசெய்யரியணை மேவுமாண்மையான். (28)

எழுதிசைத்தலைவரோ டெதிர்த்துப்போரிடத்
தொழுதவர்திறையொடுந் துதிக்குபகீர்த்தியான்
மழுவணிகரத்திறன் வரையைப்பேர்த்திடும்
பொழுதவன்மகிழ்ந்தருள் கலப்பெற்றான். (29)

நீதியுமறமுநன் னெறியுநீக்கியோ
யோதியகுணமெலா மொருங்குகொண்டவ
னாதியிற்பெறுவர மழியக்கோடிய
பாதியாமாயுளைப் பகரப்பற்றினன். (30)

கருமலைபயில்வன காணுமாக்கையான்
பெருமலைமருமகன் குலப்பெற்றியான்
ஒருயுகமிரவென வுறக்கமுற்றவன்
றருமமென்முன்னவன் றம்பியென்னுளான் (31)

இந்திரசித்தலோ டியம்புமைந்தரு
மந்திரிதனிலுயர் மகோதரன்புகை
சிந்தியகண்ணன்வச் சிரத்தெயிற்றனுந்
தந்தியின்வயப்பரித் தலைவர்கோடியாம். (32)

எண்ணருஞ்சேனையுண் டிதனையல்லது
வண்ணமுமுருவமும் வேறுவாய்த்ததாய்
மண்ணுளமறமெலாந் திரட்டிமான்மகன்
பண்ணினன்பகரரு மூலமாப்படை. (33)

சொன்னவனகர்க் கிணையில்லைசோரனு
மன்னவன்றனக்கொரு பகையுமற்றிலை
யுன்னதுபெருங்கணை யொழிக்குமென்றுகொண்
டின்னவைவுதியா லெண்ணந்தேறினேன். (34)

அந்தகன்கண்புகா திலங்கைக்கையரின்
சந்தெனவந்தவன் றனியனாய்ப்பெருந்
தொந்தமிட்டரக்கரைத் தொலைத்தவாண்மையை
மந்தரப்புயாசலா வழுத்தற்பாலதோ. (35)

கடியமறலியைக் கொணர்ந்துகோட்டையின்
வாசலைக்காத்திடும் வலியிலங்கணி
புசிடவனுயி ரூட்டியப்புகுந்
தாசையைத்தீர்த்திட வமருண்டாக்கினான். (36

காவிலைவேலைவிராதிங் களைந்துவீசினான்
மேவியகாவலர் வீயவீசினான்
நாவியாகமயலைத் தனத்தினின்னாட
மேவவிறன்மறவியூர்க் கெவருமேகினார். (37

சதுர்விதத்தானைத்தொடு சம்புமாலியு
மதிகடன்புமுக்கென வந்தவன்றனை
குதிபெருங்காலினைற் றுமப்பக்கண்டவர்
கதிபெறப்புல்லையுங் கவ்வியோடினார். (38

பஞ்சசேனாபதியன் படையினோடவன்
வெஞ்சினத்தொடமர் விளைத்தகாலையிற்
றுஞ்சிடச்செய்தெம தூதன்மாநகர்க்
கஞ்சவிற்சுமைசுமை பிடித்தனுப்பினான். (39

கொக்கரித்தரக்கரைக் கூவினானவன்
மக்களிலக்ஷயன் வந்தம்பேவினான்
செக்கினிலெள்ளெனத் திரிக்கமாய்ந்தவர்
கக்கியவுதிரத்தாற் கடல்சிவந்ததே (40

இந்திரசித்தனு மிமைப்பினெய்தியே
தந்தையின்பாசத்தாற் றடுத்திராவணன்
பாந்தியில்விடுத்திடப் பவனசேயனுஞ்
சிந்தையினுரத்தொடுஞ் செப்பினாரோ. (4

ஆதியிற்றாடகை யழிந்ததாதியரப்
பாதகக்கரனுயிர் பறித்ததீறதா
யோதினானெனதுள முணர்ந்துதேவர்கோ
னாதனுநீயென நடுக்கமெய்தினேன் (42)

அஞ்சனைகுமரனு மவனைநோக்கியே
பஞ்சினுமெல்லடிப் பாவைசீதையை
யஞ்சனவண்ணன்பா லனுப்பியாங்கவன்
றஞ்சமும்பெறுவையேற் றப்புவாயென்றான். (43)

வந்தியென்றுரைத்தவாய் கிழித்துவாளினாற்
கந்தரங்களைவனென் றெழுந்தகாலையிற்
சந்தெனவந்தவன் றன்னைக்கொல்வது
நிந்தையாதாமண்ணே நீக்குவாயென்றேன். (44)

அடங்கியசினத்தொடு மருகுநின்றிடுங்
கடங்கடர்தம்மொடு கழறினானவர்
தடம்பெறுவாளினிற் றையலார்கடம்
புடவையைப்புனைந்தெரி பொருத்திமூட்டினார். (45)

தன்னையேசுடுந் தன்வினையென்பபோ
லென்னகமொழியமற் றெவையுநீறெழப்
பன்னருமிலங்கையைப் பாழதாக்கவே
நின்னிடைவந்திடு நிலையைத்தேறினேன். (46)

பின்னையுமமைச்சர்கள் பேசுங்காலையிற்
கன்னியைவிடுவதென் கருத்தென்றோதினே
னென்னையுமிகழ்ந்துநீ யிலங்கைவிட்டவன்
றன்னிடம்போவெனத் தாக்கித்தள்ளினான். (47)

தாதையுமன்னையுந் தமருந்தெய்வமு
மோதருஞ்செல்வமு முயர்ந்தகீர்த்தியும்
பூதலமளந்ததைப் புகழுங்கெட்டிலா
பாதமாமலரெனப் பணிந்துகூறினான். (48)

வேறு.

அந்த விடணா னுரைத்திட ராகவ னடங்காச்
சிந்தை யன்பொடு மனுமனைத் தழுவியின் றிறலுக்
கிந்த ராவணன் போலிரு நாறுளா ரெனினு
நந்து வாரெனி லொருவனே நிகரென நவின்றான். (49)

வெய்ய னுமவன் றலைவிழக் கொய்வதும் விரைசேர்
செய்ய தாமரைச் சனகியை மீட்பதுந் திரணை
மைய மில்லையென் றனுனக் காவது மழியா
துய்யு மாக்கையு மாயுளு மீந்தெனென் றுரைத்தான். (50)

வேறு.

இனங்கொண்டதளத்தோடைய னிலங்கையூர்க்கெய்தும்வண்ணம்
வனங்கொண்டவுவரிவேந்தன் வழிதரவரவேயேழு
தினங்கொண்டசயனம்புன்மேற் செய்தனனவனைக்காணச்
சினங்கொண்டானதைத்தானிட்ட திரிபுரத்தீயுந்தீய. (51)

கடுஞ்சிலைகுனித்துமுத்தீக் கடவுண்மந்திரத்தையேத்தி
விடுங்கணையொன்றுலந்த வேலைநீரொழிந்ததந்நாட்
கடந்தருமுனிவனுண்ட காலையிற்ககனமூடப்
படும்புகையொலிதானுண்டோ பாதலந்தெரிந்ததல்லால். (52)

மற்றொருகணையையயன் வரிசிலைதொடுத்துவிஞ்சைப்
பெற்றியுச்சரித்துவாங்கி விடுதன்முன்பெருநீர்க்கெல்லாங்
கொற்றவன்குலைந்துகூவி கோவிந்தாகோந்தேனென்னை
முற்றினுங்காப்பாயென்றே முளரித்தாள்வீழ்ந்துசொல்வான்

ஐயனேயறிந்தேனில்லை யவமதித்திருந்தேனாகில்
வெய்யதாநரகத்தாழ்வேன் மேலெனவுரைத்தல்வேண்டும்
பையராவணையாயுன்றன் படையெலாநடத்தப்பாலஞ்
செய்யவென்றதுகுதந்தேன் செய்வனசெய்வாயென்றான். (

வேறு.

நீலமாங்கட லின்மலைகெட்டிபோகத்
ப்பூகளல்பூணி
ரமொழிந்தது
வனைவைக்கவ

பத்துயோசனை யாம்பரப்பைந்திரு
பத்துயோசனை நீளமுமாய்ப்பக
ரத்திமலணை செய்தனமையாவென்
றுத்தமனிடத் தங்கதனோதினான். (56)

கந்தமாமலர்க் கண்ணனுந்தம்பியு
மந்தவாறனை காண்டலுமாம்பல்வாய்
மந்தகாசம் விளைந்தவர்மாண்பினு
மிந்தவண்ணமியம்பினனெம்பிரான். (57)

வேறு.

தென்னகரிலங்கையைச் செய்தகோலமுந்
துன்னலைகடறனிற் றொடுத்தபாலமு
மன்னநின்படைபெரு வலியின்மாட்சியைப்
பன்னகத்தலைவனும் பகரலாகுமோ. (58)

மந்தரப்புயத்தசுக் ரீவமன்னவா
வந்தரத்தவர்வியப் படையவாக்கிய
சிந்துவினணைமிசைச் செலுத்திச்சேனையைப்
பந்திசெய்திலங்கையிற் பரப்புவாயென்றான். (59)

நாயகனுரைத்தலு நடந்தசேனையுந்
தூயவனங்கதன் ஸ்ரீராகவன்
வாயுவின்மகன்புய மலியயாவரும்
போயினர்சுவேலையாம் பொருப்புவைகினார். (60)

உளவரிந்திடவவ னுப்பவூடதாய்த்
தளமிசைத்திரிந்தனன் சாரணன்சுகன்
விளைவருமாயையா ரென்றுவெம்பகைக்
கிளையவனுரைத்திட விராமன்கூறுவான். (61)

சீதையைத்திருடின திருடனும்பெரும்
பாதகன்றலையினைப் பனையின்காயெனப்
பூதலத்துருண்டிடப் புடைப்பனென்றவர்க்
கோதுவீரென்றுரைத் தோட்டுமென்றனன். (62)

வேறு.

சேயவனுரைத்தவண்ணந் தூரத்தினோரோடிவந்த
நையாருரைப்பக்கேட்டு மரியவானுமையா
யெனுநதோளினுளை விடுதியேல்வாழ்வாயென்னப் [னான்.
மூனுநகைத்துக்கோட்டைப் பெருங்கதவடைக்கசசொன்
சுடர்பெறுமௌலியோடுந் தோள்வளைமணியுமின்னற்
கொடியெனத்திகழக்கங்குற் கொழுந்தினுமிருண்டகொண்மூ
படிமிசைநடந்தாலென்னப் பட்டுகருடனேகோட்டை
வடமுகச்சிகரிமீது வந்தனனரக்கர்கோமான். (64)

தங்கியமலைமீதையன் றளங்களையமைச்சர்தம்மை
யிங்கிவரின்றேன்று சாரணரினிதுகாட்டப்
பொங்கியவரக்கனேக்கும் பொழுதவற்கிளையோன்கண்டு
சிங்கவேறனையாய்காண்டி சீதையைக்கவர்ந்தானென்றான். ()

கண்டனன்காமற்காய்ந்த கறைமிடற்றமலன்காட்சி [றுவி
கொண்டனன்வெகுளிசெந்தீக் கொழுந்துகக்குணில்போற்
மண்டபங்குலுங்கத்திக்கு வாரணந்திகைக்கவாறோர்
கண்டகவரக்கன்மீது குதித்தனன்கதிரோன்மைந்தன், (66)

மலையொடுமலைநேர்ந்தன்ன மல்லமர்பொருதகாலை
நிலமிசைச்சகடம்போலு முருட்டினனிருதன்பூண்ட
சிலைமணிபபணிகளெல்லாஞ் சிதறிடச்செங்கைபற்றி
யலைகடற்கடைந்தாலென்னக் கடைந்தனனருக்கன்மைந்தன்.

சினமுடனெழுந்தநார சிங்கனும்பொன்னனும்போ
லெனவவர்போர்செய்காலை யரக்கனையிவனேமாற்றி
வனைமணிபதித்தபத்து மகுடமோடெழுந்துவள்ளல்
கனைகழன்முன்னம்வைத்தான் கருணையாலையன்சொல்வான்,

நம்பியவெலையுநீங்கி நவிலுமுன்னரக்கன்றன்மே
லம்புபோற்பாய்ந்தாயல்லச் தவன்முடிகொள்ளைகொள்ள
யெம்பிசுக்ரீவவென்ன விசம்பினனரக்கனுஞ்சே
கொம்பொழிபகடுபோலக் குலைந்தவன்கோயில்புக்கான். (69)

வேறு.

படர்ந்த சேனையு மதிற்புறம வளைந்தேயார்ப் பரித்தா
ருடைந்த சிந்தையோ டரக்கனு மிலங்கையுள் ளிருந்தா
னொடர்ந்து போர்தரத் துணிவதுந் தொல்வினை தொ
மடந்தை சீதையை விடுவது மறிவதென் மாட்சி.

இன்ன தாகவி ரகுபதி யிளைஞனை நோக்கி
யன்ன வன்னினை வறிந்திடத் தூதனை யனுப்ப
முன்ன மேவிய மாருதி போமெனின் முனைவே
லன்ன வீரர்கள் வேறிலை யாமென வெண்ணும். (71)

ஆத லாலிவ னவனவ னிவனென வறியா
மேதை யுந்திறல வீரமு முடையவன் விறலோ
ரோது வாலியின் மைந்தனங் கதனெனு மொருவன்
றாது போய்வரச செய்வதே துறையெனச சொன்னான். (72)

கருணை நாயக னுரைத்திடக் களிட்டனங கதனை
வருக வென்றலும் வந்தவ னடியிணை வணங்காப்
பெருமை வாலியின் மைந்தவிப் பொழுதுள பெரும்போர்க்
கொருத யாளமுண் டதுவொரு நெறியென வுரைப்பான். ()

கன்னி சீதையைக் கவர்ந்தது பிழையெனக் கருத்தி
லுன்னி யென்னுற வுடையவ னுவதற் குளனே
துன்னி வெஞ்சமர் புரிந்திடத் துணிவனே துலங்க
வென்ன வன்னினை வறிந்துவா வென்றன னெம்மான். (74)

மதித்த வன்னிலை யுரைத்திட வங்கதன் மகிழ்ந்து
துதித்த னன்றிருத் தாளிணை தொழுதனன் றுவர்வாய்ப்
பதித்த கையொடு பின்கொடா தகன்றுபிற் பாய்ந்து
குதித்த னன்வட கோபுரக் கொடுமுடி குலுங்க. (75)

முன்ன நின்றவ ரிரிந்திட விசைகொடு முடுகி
யந்ந கர்த்தெரு வீதியிற் செல்லமுன் னெழுந்தோ
னின்னம் வந்தன னென்றவர் கணவரோ டேங்கப்
பொன்ன ரித்தவி சிருந்தவன் கொலுவிடை புக்கான். (76)

கண்ட னன்னவ னேனென வரக்கனுங் கனன்று
துண்ட மேல்விரல் வைத்தனற் சொரிந்திட நோக்கிச்
சண்ட னும்புகு தாதிவ்வி லங்கையென் சபையிற்
றண்ட மன்றியு நின்றவன் றலைதனைத் தகர்ப்பேன். (77)

முன்னம் வந்தவன் வாலெரிந் திடக்கனன் மூட்டிச்
சின்ன பின்னஞ்செய் தோட்டினேஞ் செயவனை செய்யா
தென்ன வந்தநீ யெவன்வர வெனவுரை யி[illegible]க
மன்ன னென்றெமை யறிகிலை மதியிலா யென்றான். (78)

தூது வந்தவ ரெமைத்தொழு துரைப்பது சொல்லு
நீதி யென்றறி யாதநீ யிருந்தவன் னினைவை
போது கண்டபி னுன்னுயி ரொழிப்பதற் குடையே
னோத லாலுரை கடிதெனத் தொடையிற்கை யறைந்தான்.(79)

வேறு.

சசிபெருங்குடையாய்க்கொண்டோன் றந்தையேமுதலதாய
வசிதமாங்கடவுளென்னு மூவருமொருவனாக
நிசிசரர்விளைவுநீக்க நீணிலத்தயோத்திவந்த
தசரதராமனுன்மேற் றயவினால்விடுத்த தூதன். (80)

இன்னமுங்கேளாய்முன்னே யிராவணனென்பானந்நாள்
பொன்னணிமகுடமின்னச் சுந்தரப்புயங்கைகூப்பி
யுன்னியென்னிடைகூத்தாட வுளமகிழ்ந்துவகைமூட்டு
மன்னவன்வாலிமைந்த னங்கதனென்பேரென்றான். (81)

அங்கதாவாலியென்ற னருயிர்த்துணைவனை
சிங்கமோர்மனிதனம்பாற் செத்ததென் றுருகுநெஞ்ச
மிங்கிவன்றனையான்கொன்றே யெழில்பெறவுனக்குநானே
துங்கமாமகுடஞ்சூட்டித் தொல்பழியொழிப்பேனென்றான்.

அங்கதனவனைநோக்கி யரக்கநீயுரைத்ததெல்லாந்
துங்கமாமிராமமந்த்ரந் தூர்த்தவென்செவியிற்கொள்ளு
சிங்கமென்றுரைத்தாயந்தச் சீயத்தின்குழவிக்கேற்றந்
தங்கிடக்கொடுப்பேனென்ற சம்புவைப்போலுமென்றான்.()

மானரனென்றபேயா மனேவியையிழந்துதேடுங்
கானரனவனுக்கான கவிப்படைத்தலைவனியும்
வானரனதனுலந்த மணிதனைவியப்பாய்ச்சொன்னுய
பானறவருந்தாநிம்பப் பழநுகர்பவர்போலென்றுன். (84)

பாவியாமரக்கானின்பாற் பகருவதிரண்டுமாற்றங்
காவியங்கண்ணுளான கமலையென்றுரைக்குஞ்சீதா
தேவியைவிடுதியோவத் தேவருக்கிடுக்கண்செய்யு
மாவியைவிடுதியோவீ தல்லமற்றில்லையென்றுன். (85)

அரக்கனும்வெகுண்டுசீறி யருகுநின்றவரைநோக்கிக்
குரக்கினைவதையுமென்றுன் கொல்லெனக்குவிந்தசேனைப்
பெருக்கமுமிலங்கைவீதிப் பிணமலைகுவியப்போந்து
வருக்கவானரங்களோடு மால்பதம்வணங்கிச்சொல்வான். ()

தருமநின்னருளாலந்தத் தசமுகனிருக்கைசென்று
மருமலர்க்குழலாடன்னை விடுதியேல்வாழ்வாயென்றேன்
பொருமியசினத்தோடென்மேற் புசலைவிளைத்தானென்றுற்
கருமுகில்வண்ணனுவன்றன் கருணையைக்கொளற்பாலாரே.

வேறு.

செவிக்கு மங்கத னுரைத்திடச் சினமெழுந் திருமால்
குவிக்குந் தாமரை மலரெனத் திருமுகக் குறிப்பாற்
கவிக்கு நாயகன் கைபுடைத் தெழுந்தனன் கடைநா
ளவிக்கும் பாற்கட லாமென வடர்ந்தவப் படைகள். (88)

ஒல்லை வாருமென் றுருமின ரொருவரை யொருவர்
கல்லை நீரெடுந் தாருவை யாமெனக் கவிந்தா
ரெல்லுந் தாவரு மிஞ்சியை யிடித்தன ரெறிந்து
செல்லு நீர்கொளு மகழியைத் தூர்த்தனர் திடலாய். (89)

கூவி வானர ரரக்கரை யழைத்திடுங் கூச்சற்
றூவித் தென்றிசை வேந்தனைத் தளத்தொடுந் தரியாப்
பாவியா மிவர் மானுவ ராருயிர் பருக
வாவிப் போதுனக் காக்குவம் விருந்தெனன் மாறும். (90)

ஆன காலையி லரக்கனுஞ் சினந்தெயி றதுக்கிச்
சேனை காவலர் வெதுப்புற நோக்கலு மறியோ
ரனா நோயின ரொழிந்திட நால்வகை யுளதா
ரன ரானவி ராக்கதர் கடலென வெழுந்தார். (91)

செய்ய மாமணித் திரளிழை மகுடமுஞ் செவியா
ளைய நாலுகுண் டலங்களுந் தோளணி நகைநீர்
பெய்யு மாமுகின் மின்னொடு பெயர்ந்தெனப் பெருங்கால்
வைய மேறியி ராவணன போர்க்களம் வந்தான். (92)

கீர வாரியுங் கருங்கடற் பெருக்குமாய்க் கிளர்ந்தே
யார வாரமிட் டார்த்தன ரண்டமு மதிர்ந்து
தாரை சிந்தின தாரணி பிளந்தது தகர்ந்து
மேரு மந்தரம் குலுங்கின நாகரும வெருண்டார். (93)

எண்டி சாமுகங் குலுங்கிடப் பல்லிய மிடித்துத்
தண்டு வாளயில வில்லொடு சாயகந் தாக்கி
மண்டு பேரமர் விளைத்தலு மகபதி வானோர்
புண்ட ரீகவே தாவுறை புரந்தனிற் புக்கார் (94)

வேறு.

கரிபரிகோடிகோடி காற்படையரக்கர்வெள்ள
மிருவிருநூற்றிரட்டி யீரிரண்டணியதாக்கி
வரும்பெருவசரமுட்டி வாலியினிளையோன்கையாற்
குருதியாறுவரிபாயக் கூற்றனுருலகங்கொண்டான். (95)

போர்க்குவந்தெழுந்தசேனை பொங்கியவாரிபோலக்
காக்குமேல்வாயில்வந்த விருநூறுவெள்ளங்கண்ணு
னோக்கினனுமான்கையா னொய்யெனச்சிதறவாரித்
தாக்கினன்சிதறுகாய்போற் றுன்முகன்றரையில்வீழ்ந்தான்.

தாயமூவைந்துவெள்ள நீலனுஞ்சுடரோன்றோன்றும்
வாயிலிலிருந்தான்றன்னை வளைத்தவாளரக்கர்மாண்டு
போயினரிரண்டுநூறு வெள்ளத்தின்பிறகேபோனு
னாயிரம்வெள்ளஞ்சேனைக் கதிபதிப்ரகத்தனையா. (97)

கலங்கமில்லாவிராமன் கருணையையடையாதிந்த
விலங்கைவாழரக்கரேரும் வெருவழிக்கிசைந்தவாசற்
சலங்கொள்வானரர்கோனங்க தன்பெருஞ்சமருக்காற்று
மலங்கவன்சேனைபின்சு மாரிசன்மரணமானான். (98)

ஓதரும்படையுந்தோலா விரருமொழிந்தாரென்னத்
தூதுவருரைப்பக்கேட்டுத் துடித்தநாலைந்துதோளின்
றுதுகுதும்பைமாலைச் சருகெனவுதிரத்தாளாச்
சூதனும்பதரச்செந்தீச் சுடர்விழிசொரியச்சொல்வான். (99)

சனகியையிழந்தபேதை தம்பியோடவனையொன்றன்
குனிசிலைப்பகழிகீண்ட குருதியக்கொடியார்கொன்ற
வனைசிலைகழற்கால்வீரர் மனைவியர்நுதலிற்காண்பே
னெனவிவனவனைநோக்கி யேவுவாமபரித்தேரான்றன். (100)

அந்தரமதிரத்தேர்மே லாலமொருருவாமென்ன
வந்தவவ்வரக்கன்றன்னை மாருதிவலக்கையோங்கித்
தந்தமுன்னெறித்தமார்பா தாங்குதியென்னத்தாக்கச் [தான்.
சிந்தினகரிக்கோடன்னான் செருக்கொழிந்துணங்கித்தேர்ந்

திகைத்தவாளரக்கன்செங்கை சிலையொருபதினுஞ்சேர்த்து
துகைத்தகாவம்புமாரி சொரிந்தெனச்சொரிந்தான்றோலா
பகைத்தவானரங்களோடப் படுகளத்துழக்கயாவே
நகைத்தவாறெனவிராம னழற்பொறிசிதறநக்கான். (102)

இளையவன்வணங்கியானே யிராவணன்றலையீரைந்துங
களைதரவருள்வாயென்னக் கருணையானவனைநோக்கி
யுளமகிழ்ந்தொருநாட்போரி லுரமழிந்துடைந்துநெஞ்சந்
தளர்வனேற்றெளிந்துமீள விடுவையோதனியாத்தம்பி. (103

துணைவலிவேண்டாத்தீரா வரக்கரைத்தொலைப்பாயானா
லிணையருப்படையுமன்னா ராடல்வெஞ்சிலையுமாண்மைக்
கணைதரும்விரைவும்விஞ்சைக் காட்சியுங்காண்பேனாக
னிணையிலாவிராமனை யெதிர்ப்பதுங்கிசைவாயென்றன். ( )

செயயவில்வளைத்துநாணின் சிரொலிசிறிதுகாட்ட
வையகங்கலங்கிற்றென்றான் மற்றதென்வகுக்கல்வேண்டுந்
துய்யபாற்கடலிலன்னான் றுயிலெழுந்திருப்பதொப்பா
யுய்யுமாருதிதன்றோண்மே லெழுந்தன னுலகமீன்றான். (105)

வானரவேந்தன்வாலி மைந்தன்மற்றவருங்கூடிச்
சோனைமாமுகிலாமென்னச சொரிந்தனர்மரமுங்கல்லு
மானவாளரக்கனம்பா லகற்றியாங்கவரையெல்லாங்
கானகந்தீப்பட்டாறபோற் கனற்கணைபொழியக்கண்டான்.

வேறு.

கண்டனன்றிருமகன் காதினேர்தரக்
குண்டலமெனசசிலை குனித்துக்கூர்கணை
விண்டலமதிர்தர விடுத்துமேலவர்
கண்டகவரக்கன்மெய்க் கவசம்போக்கினான். (107)

அரககனுஞ்சிலைவளைத் திமைப்புக்காயிர
மிரககமுமறவனென வேவவையேவினா
னரக்கெனுநிறந்துடை யலரிபூத்தெனக்
குரக்கினத்தவருடற் குருதியாக்கினான். (108)

தூயவனொருசரந் தொடவிராவண
னாயிரம்பரியொடும் பாகனாவியும்
போயினதுபயலம் பொருந்துறவகை
தீயினுயகொடுங்கணை விடுத்துத்தேக்கினான். (109)

மதித்தவன்விடுமுனை வாளிமாமணி
பொதித்தபொன்முடியொடு நாணும்போக்கினன்
விதிர்த்தகையிருபதும் விழுதுபோல்விழக்
குதித்தனனிலத்திடைக் கூனிநின்றனன். (110)

வேறு.

கருணைநாயகன் காண்டலுஞ்செப்புவா
னொருவனாய்ந்தில மூன்றினைக்காண்டிபம்
வெருவிடாதிரு வென்சரம்விட்டிடே
னிருமைவாழ்கைக் கிதுவிழுக்கென்பரால். (111)

ஏறிவந்த விரதமுஞ்சேனையைந்
நூறுவெள்ளமும போனபின்னேஞுங்கிலங்
கீறிநின்றனை கேட்பதற்குத்தரங்
கூறுகென்னக் குவிதலைமீட்டிலாய். (112)

பத்துவாயும் படைத்தனைபாவியா
பத்துவாயிற் பகருதற்கொன்றிலை
யத்தவாழ்வு மறந்துறந்தாலவர்
செத்தபோதி னுயிர்த்துணைசேருமோ. (113)

காளைவீரருஞ் சேனையுங்காற்றினாற்
பூளைபோல்விழப் போட்டனைவீரமு
மாளும்வேந்தர்க் கறந்துணையல்லது
வாளும்வேலும் வரமுமென்வெல்லுமோ. (114)

வேதமாயிரங் கற்றனைமேம்படு
சாதிதன்னிற் சனித்தனைதன்குல
மாதையன்றி மறுமனையாசைமா
பாதகமென் றறிந்திலைபாமரா. (115)

முன்புநாக மெடுத்ததென்முக்கணு
னன்பிலாது முனிந்தவனுமெனி
லுன்புதல்வர்செய் யுத்துருமைக்குமி
யென்புகாண்ப தரிதெனவெண்ணிலாய். (116)

இன்னமுமொன் றியம்புவன்யாதெனிற்
பொன்னிலங்கை புரக்கவிபீடணன்
சொன்னவேவற் றொழில்செய்துமும்பருக்
கின்னல்செய்யுமுன் னெண்ணமுநீக்குவாய். (117)

கன்னிசீதையைக் காவற்சிறைவிடுத்
தென்னைத்தாழ்ந்திவ ரேவலுங்கேட்பையேன்
மன்னிப்பேனென்றன் வார்த்தைமறுத்தியே
லுன்னைத்தென்புலத் தோர்கண்வைப்பரால். (118)

தோளை நோக்கிய துன்மதிவிட்டெதி
ராளைநோக்கியென் றுண்மையுநோக்குவாய்
மாளாவென்றன் மனமிருந்தாலும்போய்
நாளைவாவென் றியம்பினனாயகன். (119)

வேறு.

கோலமணி முடியிழந்து மார்பெட்டானைக்
கொடியிழந்து குடையிழந்து கொண்மூவார்ப்பாரு
சாலநெடு முரசிழந்து படையிழந்து
தாவுபரித் தேரிழந்து தள்ளமாடி
நீலநிற மேனியெல்லாங் குருதிபோர்ப்ப
நெடுங்கடத்திற சுவடொழுகு நிலையாங்களிக்க
வோலமிடு மரக்கியர்மார் புடைப்பச்சென்றான்
வையாகயிலை வரையெடுத்த வரங்கொடோளான். (120)

பங்கயனுந் தனிக்கோயிற் புறத்தைச்சேர்ந்தான்
பொற்கொடியார முட்டியழப் பெண்கள்கூவ
மக்கண்மரு மக்களழ வமைச்சசோங்க
மாளியவான் முகமறைந்து வாய்விட்டார்ப்பத்
துக்கமுன் னிராட்டித் தவிசிட்டேற்றிச்
சமுரூத்த புண்ணுறைத் தைலஞ்சாத்தி
விக்கிநெடு மூச்செறிந்து பாட்டனோடே
யிளைத்ததுவு மிளைத்ததுவும் விளம்பலுற்றான். (121)

அழிபாடிலங்கைதனைத் திருநோக்கி
யரக்கரையும் படுபாதி யவித்துப்போன
பழிகாரன் றேர்பொலிய வந்தான்றன்னைப்
பரமபதத் தலைவனெனப் பகராவண்ண
மிழிவாக மானிடனென் றுரைத்தபாவ
மிதுவல்லா திமையவரு மிசைநாட்டாருந்
தொழுவாழவுங் கொடியரசு மிழந்தேனுன்றன்
சொற்கேளாத் தோடமெனத் தொடுத்துச்சொல்வான்.

அனற்படையு மழைக்கணையு முகாந்தகாலத்
  தனிலமுமாஞ் சரம்விடுத்தே னற்றதோடிக்
கனமுதிரக் கடல்குதர வுடுக்கடையக்
  ககனமும்வெண் புகைபடரக் கலங்கவானோர்
வனநாரும் வெருவிவிழுந் தலறியோட
  மானிடரு நிலையதற மலைந்தேனென்றான்
மனவலியுந் துணைவலியு மென்றாரீசன்
  மாட்சியரு ளாட்சியில்லா மனிதர்க்கையா. (123)

போரான வாலிதனைப் புடைத்தானுண்மை
  பேசுவதோ வவனருளாற் பிழைத்துவந்தேன்
காராருஞ் சரவலியா னிளையோனென்பான்
  கவிப்படையிற் சியம்போற் களத்திலென்ற
னோராக நின்றானை நினைத்தாலின்னு
  நெடுமூச்சு மெய்பதைப்பு நீங்காதென்றான்
போராகி லெமபுரத்திற் புகுவேனேதோ
  பொருதாது விட்டதுமென் பூசைக்கென்றான். (124)

உலகெலா மொருங்கழிக்கு மொருவன்ராம
  னுற்றசண்டைக் குடைந்ததிரு னுருகேனென்ற
னல்குபெறும் புருடாங்கங் குலையப்பற்றி
  யலைகடலின் மந்தரம்போ லலைத்தானன்றிப்
பலபலவாம் பரிபவம்வா னரங்கள்செய்யப்
  பார்த்திருந்தார் வானவரென் பாட்டாமென்றே
கலகமெனக் கண்களினீ ரருவியோடக்
  கன்றிழந்த பசுப்போலக் கதறிச்சொல்வான். (125)

வேறு.

இதரிய குணத்தானு மிளையவனும் பஞ்சவடி யுயர்கா வைகும்" [ண்ணஞ்
போதவரைக் காண்கிலிந்தப் பொல்லாங்கும் புகழழிவும் பொருந்துமவ
சீதைதனைக் கொண்டுவரச் சிந்திக்கே னங்கவர்தந் திறலே செப்பு
மாதுலனை நிந்தித்த புன்மதியா லிந்தவினை வளர்ந்ததென்றான். (126)

வேறு.

புந்தினைந்து புலம்பியபேரனைத்
தந்திவண்ணத் தடங்கையிற்றாங்கியே
யிந்தவாழ்வு மிசையுங்கெடாதர
விந்தமாதவன் பால்விடுவாயென்றான். (127)

அந்தவேளை யரக்கரையாணற
வந்துமூழ்வினை யுற்றதுபோல்பவன்
மந்திரத்தலை யானமகோதர
னிந்தவண்ண மிராவணற்கோதுவான். (128)

தாழிலாப்பிர தாபலங்கேச்வரா
வூழின்வாறு நடப்பதுவுள்ளதாஞ்
சூழுமொன்றைத் தொடர்ந்தவர்தோற்பரே
லேழொடேழு தலைமுறைக்கேச்சன்றே. (129)

எடுத்தகாய மிழப்பதுவெங்கணுந்
தொடுத்தவாசகங் கேட்டிலைசூரரும்
பிடித்ததொன்றை விடாரெனுமப்பெற்றிதான்
மடித்தபோதவர் மாட்சியுமாளுமோ. (130)

தெங்குமானிடர் சேனையைத்தேய்த்துயிர்
வாங்குவேனொரு வாய்க்குபயத்தாதென்றே
தூங்குமுன்றன் றுணைவனைத் தூண்டிநீ
யேங்கிடாதெழுப் பாயென்றியம்பினான். (131)

காலமோரு மதியெனக்கட்டுரை
யாலரக்க னபீட்டமடைந்தவர்
போலமைச்சன் புகழைப்புகழ்ந்தனு
கூலத்தம்பி துயிலெழக்கூறினான். (132)

வேறு.

தூங்கியதோர் கும்பகன்னன் றன்னைமுன்னே
தொலைப்பதறகி ராவணனுந் தூதரோடே
யீங்கெனது தம்பிதனை யெழுப்புமென்று
னமதாக ரிவனுரு மின்றைக்கென்றே

பாங்குவந்தாற் போலவருங் கையாற்றட்டிப்
பதினெட்டுக் கருவியுமார்ப் பரித்தாராவி
நீங்கியவ ருடல்வரும்போ லசைந்துமெல்ல
நெடுங்கண்ணை விழித்தெழுந்தா னிகரில்லாதான் (133)

வேறு.

இந்தவிதம் வருத்தத்தாற் றுயிலெழுந்த கும்பகன்ன
னிரைந் நூறு
வந்தசகடத்தூணு மதுக்குடங்க ளாயிரமும்
வைத்தார் வாங்கிச்
சிந்தைகளித் துண்டபிற கண்ணனுனை செவிபுகலுஞ்
சீதை யென்னும்
பைந்தொடியா ளிந்தநகர் பாழாமென் றயன்விதித்த
படியி தையா. (134)

கேடுவரும் வழிநோக்கி மதியெதிரிசென் றழைத்துவரும்
கெடுதல் போலக்
காடுறையும் பெண்பழியைக் கொண்டுவந்தாய் நம்பியுரை
கடிந்து சொன்னாய்
நீடுபகை நெருங்கியபோ திவையுரைப்ப தழகன்று
நீயே யுன்றன்
பாடறிவா யல்லாதுன் பரிதாபம் யான்பாரேன்
பணிநீ யென்றான். (135)

ஆங்கவனைத் தொழுதெழுந்தா னாயிரம்பேய் பூண்டுநில
மதிரத் தேர்மேற்
றங்கியகைச் சூலமொடும் வந்தவனைத் தாசரதி
தனித்து நோக்கி
யோங்கலுரு வற்றானை யுரைத்தியென வீடணனு
முலக மீன்ற
பூங்கொடியைப் பிரித்தானுக் கிளையவனென் முன்னவனும்
புகழின் மிக்கான். (136)

உம்பருல கங்கலங்கு முலையாத மலைகுலங்கு
முறங்கா வாழித்
தம்பமுறு மிதுவெல்லாஞ் சதுர்முகனை யளித்தவரந்
தனையல் லாது
சம்புவிரு காலனைக்கித் தவம்புரிந்து பெருஞ்சூலந்
தாங்கப் பெற்ற
கும்பகன்ன னிவனென்றான் கொற்றவர்க்குக் கொற்றவனுங்
கூற லுற்றான். (137)

பருப்பதம்போ லுறுப்படைக்கத் தரிப்பேனு னீயிரங்கிப்
பதறு வண்ணந்
திருப்புவனங் கேளானைத் தெரிந்துவா வென்றுரைப்பத்
திசையா னோடி
விருப்பமொடு மரக்கர்படைக் கடல்கடந்து விழ்ந்தானை
வியந்து நோக்கி
மருமொலியுந் தாரானை யெவிழந்தாய் தம்பியென்ன
மதியீ தென்றான். (138)

வேறு.

அன்பொழுகக் கும்பகன்ன னுரைப்பக்கேட்டா
னருவியெனக் கண்களினீ ரரும்பவண்ணே
முன்புசொலிப் பகையாளி யானுனென்ற
மொழிக்கொருவன் யான்பிறந்தேன் முகிறேய்வண்ண
வன்பழியைச் சுமப்பதுநம் மரபுக்கொவ்வா
மாதரசைச் சிறைவிடுத்து வாழ்வாயென்ற
வென்பிழையா லிலங்கைநக ரிழந்தேனுன்ற
னிணையடியே தஞ்சமென விரங்கிசொல்வான். (139)

நீயறியா ஞானநெறி யறிந்தேனில்லை
ரகுபதியோ நெடுமோலா நிகரில்லாத
யகமுந் தவம்புரிந்த தாக்கராவி
தனைப்பருகப் பெறுவரத்தாற் சமைத்தண்ணே

தூயவனைச் சேர்ந்தவருக் கிகத்தின்வாழ்வுந்
துறக்கநில மூந்தருவான் றனையைநீங்கித்
தீயவனோ டிறப்பதினா லுண்டோவுன்றன்
திருவுளத்துக் கறியாதோ சிறியேன்செப்பல் (140)

மானபிரா னுனையறிந்த பொழுதேயுன்றன்
மனமறிவா யென்றனுப்ப வந்தேனீமா
ஞானபிரா னவனடியை வணங்காயிந்த
நன்னிலத்தை நீயாள நசையேயல்லால்
வானபிரா னிகழாது முன்போலுன்றன்
மலரடிக்கே யாட்படுவார் வாவாவென்ற
கானபிரான் முகநோக்கிக் கும்பகன்னன்
கனிந்தொழுகு சிந்தையொடுங் கழறலுற்றான். (141)

வேறு.

நீயிவையுரைத்ததெல்லா நிச்சயநெறியாம்ஞான
மாயதுவானாலப்ராத்ரு துரோகமாமதனின்மிக்க
நேயமாயிருந்தானுண்டு நெருங்கியபகையைச்சேர்ந்தா
னுயகத்ரோகந்திர்க்கும் ரவரவநரகமன்றோ. (142)

வள்ளலிராமனுதன் வடிக்கணைக்கொருவன்றப்பி
விள்ளருமிலங்கைதன்னில் வீய்ந்தவர்க்கெல்லாநீய
யென்னாநீரிறைப்பாயென்றே யிறப்பது துணிந்தேயென்ற
னுள்ளமுங்குளிர்ந்தேனுன்னை யொருப்பனோவுணராத்தம்பி.

சஞ்சலமனதில்வேண்டாஞ் சாகரம்பொங்கினாலுந்
தஞ்சமென்றவரைக்காப்பான் றன்னைநீபிரியாதையா
பஞ்சையாங்குரங்கையெல்லாம் படுகளத்தவித்திராமன்
கஞ்சமாமலர்த்தாள்சேர்வேன் கற்பனையிதுதானென்றான். ()

தம்பியைத்தழுவித்தேற்றித் தசரதராமநாத
னம்புயமலர்த்தாள்சேவைக் கடைதியென்றனுப்பவன்றா
னம்பியைத்தொழுதானங்கே நடந்ததுமுரைத்தானையன்
வெம்பியவீரரோடுஞ் சண்டையைவிளைப்பேனென்றான். (145)

வேறு.

குதித்தெ ழுந்தனர் வானர வீரர்கள் கூடிப்
பதித்த கல்லொடு மரங்களும் வீசியார்ப் பரித்தார்
மதித்த கும்பகன் னன்படை வீரர்கண் மலரோன்
விதித்த நாளென விருசத வெள்ளமும் வீய்ந்தார். (146)

கும்ப கன்னன்மெய் குலைந்திடச் சரமழை பொழிந்த
தம்பி மேற்கதை யவன்விட வங்கதன் றாவி
யெம்பி ரான்சிலை யொடித்தென வொடித்துமுன் னெறிந்தான்
வெம்பி வானர வேந்தனை யரக்கனும் விசித்தான். (147)

அந்த வேலையி லங்கத னீலன்மற் றவரும்
சிந்து கல்லினு லரக்கன்மெய் மறந்துகை திகைத்தான்
றந்த மங்கையா னாசியுஞ் செவியுங்கத் தரித்து
வந்தி ராகவ னடிகளெதிர் வைத்திட மகிழ்ந்தான். (148)

துண்ட மூந்துளைச் செவிகளும் பழுதுறத் துணித்த
வண்ட ரேறுடைவன் படைகளு மிமைப்பினின் மரணங்
கண்ட தேவரும் வியப்புறும் பெரும்புகழ் காதும்
விண்ட நாசியு மாமென வரக்கனும் விளித்தான். (149)

திங்கள் சூடினு னருமரிய சூலங்கை சேர்த்து
சிங்க நாதமிட டெறிந்தனன் றேவருந் திகைப்ப
மங்கு லங்குள மறுகிட வான்முக டளவா
யெங்கும வெண்புகை படர்ந்திடப் பார்கொதிப் பெடுப்ப ()

அலகு மூவிலை காருக பத்திய மாதி
நிலைகொ ளுஞ்சுடர்க் கொழுந்தக வந்தது நிலையா
துலையு நெஞ்சொடு வானர ரோடின ரொருவன்
மலைவில் லானென நின்றனன் மனுகுல மகிபன். (151)

வந்த மாப்படை நாயக னெமென வணங்கி
நந்து சேர்விர சாநதி தோய்ந்துமன் னுகத்
தெநகை பாலது போயது யாவரு மெழுந்தா
ரிந்து வாமென சிலையிழுத் தொருகணை யெறிந்தான்.

தொடுத்த சாயக மரக்கனைத் தோளொடுந் துணித்து
விடுத்த கையையோர் கையினா லெடுத்தவன் வெகுண்டே
யடித்த கையையு மறுத்தன னங்கவ னகிர
விடுத்த கால்களை வீழ்த்தினா லெருகளைக் கிரையாய். (153)

கண்ட மாமுடன் மந்தரக் குழவிபோற் களத்தி
லுண்டு ருண்டவன் வானரப் படைகளை யுழப்பக்
கண்ட நாயகன வியப்படைந் தொருகணை கடவி
முண்ட முமசை யாவகை யறைந்தனன் முளைபோல். (154)

இந்த வாறசை யாவகை யிருத்தலு மெழில்லை
குந்த வாசலைக் காவல்கொண் டிடப்பெறு முணர்வு
வந்த தாலொரு வாரணம் போலிவன் வாய்விட்
டெந்தனாயக விணையடிக் கபயமென் றிசைத்தான். (155)

வேறு.

நோக்கிமையாதுநோக்கி நுகர்வொழித்துளத்திற்கேற்ப
தாக்கியபுலன்களோடு மனந்தனைவ் வாயகன்றாற்
பார்க்குமாதவருக்கெட்டாப் பரம்பரமானவுன்னைத்
தூக்கமுமுணவுநீங்காத் துணைவனேவுணரவல்லேன். (156)

உந்தன்மூதாதையன்றே வுடலையோர்பறவைக்காக
வந்தவேடுவனுக்கீந்தான் மரபினைவார்க்குமன்று
விந்தவீடணனைக்காப்பா யென்முகத்திழுக்கைவானோர்
நிந்தியாவண்ணஞ்செய்வாய் நெடியவாசரணமென்றான் (157)

அன்பினாலுருகிச்சிந்தை யருவியென்றொழுகுகண்ணா
னின்பமாயுரைப்பக்கேட்டே யினிதுளமகிழ்ந்துநோக்கி
யென்பெரும்பதவிதந்தே னெனத்திருத்தேர்மீது .
தென்புலத்தவர்கைகூப்பச் சென்றுதன்னிலைமைசேர்ந்தான்.

துண்டமாய்க்கிடந்ததான்சென்னி துணித்தொருகணையாழ
யண்டருங்கடலில்வீழ்த்தா னையனுமரக்கனிங்கே [றாக்கி
முண்டகக்கரத்தாளோடு மொழிந்திடமுனிந்தாடன்பாற்
கண்டகமருத்தன்றன்னை சனகனாய்க்காட்டக்கண்டான். ( )

சாலமென்றறியாள்வஞ்சி தந்தையென்றிரங்குங்காலை
சேலமர்விழியாளான திருசடைதெளியச்செய்தான்
காலனூரடைந்தான்கும்ப கன்னனென்றுரைக்கச்சாய்ந்து
தாலமாமரம்போலவீழ்ந்து தயங்கினனிலங்கைவேந்தன். ( )

ஓடினன்களத்திலன்று னுருப்பறிந்தொழிந்ததெல்லாந்
தேடினன்கண்டான்றம்பி திருமுகமதனைக்காணான்
வாடினன்கண்ணீர்சோர மலையின்மேன்மலைபோல்வீழ்ந்து
மூடினனெழுந்தான்செந்தீக் கடன்முறைமுடியச்செய்தான். ( )

தொல்லைவாசகம்பொய்யாமோ தொடர்வினைதோன்றுமென்
வல்லலையழைப்பசென்ற காலையிலடைந்தேனந்தோ [று
வல்லவன்கும்பகன்னன் மாண்டபின்வாழ்க்கைவேண்டே
னில்லறந்துறப்பேனென்ன வெழுந்தனனிலங்கைக்கீசன். ( )

வேறு.

உடைந்தசிந்தை யரக்கனுக்குற்றதாய்
திடஞ்சொல்லாக மகோதரன்செப்பினன்
விடந்தலைக்கொளும் வெம்படையோடவ
னிடஞ்சென்றிந்திர சித்தனியம்புவான். (163)

அரியதந்தையைச் செற்றவனுருவி
யொருநொடிப்பி னூரகக்கணைக்கிரை
பருகசெய்தப் பகைமுடித்தையயான்
வருவன்காண்டிநீ யென்றுவணங்கினான். (164)

மைந்தனிம்மொழி கூறலுமானவ
னைந்தசிந்தை நடுக்கமுநீங்கினன்
றந்[illegible]தேர்பரி தானைகள்சூழ்தர
வந்தவானதி காயன்வணங்கினான். [illegible]

ஆயகின்று யுதார்த்துகவாங்கவ
ருய்யுமா[illegible]
[illegible]
[illegible]

இந்தவாறதி காயனியம்பலுஞ்
சிந்தைதேறித் தசமுகன்செப்பினான்
றந்தைதாளிணை தாழ்ந்துதளத்தொடு
மந்தயீதென் றமர்க்களமேறினான். (167)

எண்ணிலாககரி யோடவனெய்தலு
மண்ணினின்மோதி மடித்தனன்மாருதி
யண்ணறம்பி யரக்கனைப்போக்கினான்
விண்ணுளாருமுய்ந் தோமெனவேவினார். (168)

மைந்தனுமதி காயன்மடிந்ததை
வந்துதூதர் வழங்கிடமாரிபோற்
சிந்திவாய்விட் டழுதனன்சேயனைத்
தந்ததானிய மாலைதயங்கினாள். (169)

வேறு.

இந்திரசித்தனென்பா னிருநூறுவெள்ளந்தன்னை
யுந்தினனுகாந்தகாலத் துவரியென்றுரைப்பவந்தார்
மந்தரப்புயத்தான்வாலி மைந்தனோடெழுந்தசேனை
சிந்துரக்கிரியுநாகச சிலம்பும்போற்செறிந்ததன்றே. (170)

தருமமுமறமுமென்னச் சாகரமிரண்டாமென்ன
விருதிறப்படையுநேர்ந்தா ரெறிந்தனர்சிலையும்வாளுங்
கருமுகில்பொழிந்தாலென்னக் ககனமுங்கடலுந்தூர்ப்ப
வொருவரோடொருவர்மற்போ ருதிரநீரொழுகச்செய்தார். ()

அங்கவர்படையிற்பாதி யழித்தனனனிலமைந்தன்
செங்கதிருதயமென்னச் சேமத்தேர்பலவுஞ்சூழச்
சிங்கமாயிரங்கள்பூண்ட தேரின்மேலரக்கன்சேயாம்
வெங்கணனிந்த்ரசித்தன் வெஞ்சமர்க்களத்தில்வந்தான்.(172)

கண்டனன்வாயுமைந்தன் கடவுதேரிருத்தியந்த
வண்டரைமிரட்டுமூன்ற னுண்மையையறிவேன்முட்டி
கொண்டனன்றாக்குகென்னக் கொடியவன்வெகுண்டுகோடி
திண்டிறற்கணையவிட்டா னிறைத்தனன்றிசையாவீரன் ()

கணைதெறிந்தெழுந்தான்றன்மேற்கார்முகில்வண்ணனம்பிக்
கிளையவனெழுந்தான்சேனை யெழுபதுவெள்ளத்தோடும்
வளைந்தனன்கடலைமற்றோர் வாரிபோலரக்கன்றன்னைக்
களங்கறையுடையானென்னக் கனலுகநகைத்துக்கண்டான்.

விசையுடனனுமான்றாவ மேலவர்தொழுதார்மெல்ல
வசையுறாதிருந்தகாலை யாவருமறியமாட்டார் [ன்
திசைதொறுந்திகிரியென்னத் திரிந்தனன்றிலத்தைச்செக்கா
பிசைவபோலரக்கர்தம்மைப் பெருங்களத்தரைத்தான்பின்னோன். (175)

அரக்கனும்வெகுண்டுசீறி யங்கியாத்திரத்தைவிட்டான்
திரைகடல்வடவைச்செந்தீத் திரளெனவளைப்பக்கண்டு
குரக்கினத்தலைவரஞ்சக் குடதிசைக்குரியவேந்தன்
சரக்கணைமாரிபெய்தான் சாகரமடைத்தான்றம்பி. (176)

இந்திரன்கணையைவிட்டா னிளையவனதனைமாற்றிச்
சந்திரமுகநாராசஞ் சதம்விடத்தருக்காற்பாவி
பந்தியாய்நூறுநூறு பகழியாற்றடுத்தான்வாயு
மைந்தனாலரக்கன்சேனை மண்ணுறமடிந்ததன்றே. (177)

கொதித்தவன்சிலையிற்கோடி கோர்த்தனன்குரக்குவெள்ளம்
விதித்தநாளிதுவாமென்ன வீழ்ந்தனர்வெகுண்டுதம்பி
மதித்தவாத்திரங்களாலே மழையெனப்பொழிந்தான்கண்டு
துதித்தவல்லரக்கனீயே சுந்தரவில்லியென்றான். (178)

பெருமழைபொழிந்தாலென்ன விளையவன்பெய்யுமம்பா
னிருதருஞ்சேமத்தேரு மொழிந்தவந்நிலத்திற்றாவிக்
கரவுடைமனத்தோனுநிக் காணிலங்கீறிநின்றான்
பரிதியுங்கடலிலாழ்ந்தான் படர்ந்ததுகங்குலம்மா. (179)

நிசனுந்தெளிந்துகொண்டு நிலத்திடைமறைந்துநாக
பாசமாங்கணையைவிட்டான் படர்ந்ததுவிடத்தீசிந்த
மாசிலாதிளவலோடு வானரப்படைகளெல்லாந்
தேசிலாராகிவீழ்ந்தார் செயமுரசார்ப்பச்சென்றான். (180)

உன்னருந் [illegible] தாழ்ந்த விடணனுடைந்தசிந்தை
தன்னொடு [illegible] பியோடித் தசரதிதாளில்வீழ்ந்தே
யுன்னுடைத்துணைவனோடுங் கவிப்படையொருங்குவீழப்
பன்னகக்கணையைவிட்டான் பாவிபாழரக்கனென்றான். (181)

அண்ணலுந்திடுக்கிட்டேங்கி யங்கியாத்திரத்தையேந்திப்
பண்ணமர்களத்தில்வந்தான் சேனையின்படுக்கைகண்டா
னெண்ணருங்குணத்தோனான விளையவன்றன்னைத்தாங்கி
விண்ணருமருகிசசோரப் புலம்பினான்விதியையின்றான் (182)

வேறு.

அண்டர் நாயக னாரண நாயக னருள்சேர்
தொண்டர் நாயகன் றுணைவனுக் கிரங்கிடுந் துறையிற்
புண்ட ரீகனு மிவனெனப் பூணிருள் பொடிபடச
சண்ட மாருதக் காலெனத் தாணிதத் தளிப்ப. (183)

அந்த நாளையி லருளிய தினமென வறிந்த
சிந்தை யாலவன் றரிசனத் துறையொடுரு சிறகா
லுந்து காற்பட வுரகமு நிலைகெட வோடி
வந்தி ராகவன் சேவடி வணங்கினான் வயினன். (184)

அயிலெ ழுமமெயிற் றரவமாம் பெருமபகை யகன்று
வெயிலவி ருங்கலை மதியெனத் திருமுகம் விளங்கத்
துயிலெ ழுந்தவ ராயினர் வானவா துதித்தார்
வயினன் தேயனை நோக்கினான் ரகுகுல மகிபன். (185)

முன்னம் வாரணங் கூவவென் றோண்மிசை மூளரி
தன்னை யொத்தது தணிகிலாத் தனிப்பதத் தரசே
பன்னும் வானவர்க் காயினும் படிபொடிப் படிய
வென்ன யான்பிழை செய்தன னிசைத்தியென் றிசைத்தான்.

உவணன் கூறலு முபசரித் தனுப்பின னாரவோன்
[illegible] செபொருதம் வானர சார்க்கவப் புதியோ
[illegible] கேட்டவன் மகனொடு மியம்ப
[illegible] கணையின லழிப்புமென் றனன்றான். ()

வேறு.

முருகுதாமங் கருகிடமுன்னதா
யருகிருந்த வமைசசரைநோக்கியே
யிருவராமானிட ரீசற்குரங்குயிர்
பருகவல்லவ ரில்லையிப்பந்தியில். (18

அஞ்சும்வானவர்க் காண்மையின்மிக்கரா
யெருசெவிக்கினி தாகவியமபியே
வஞ்சகத்துயிர் வாழ்க்கையரல்லது
வெஞ்சமர்க்கெழு வீரர்களோவென்றான். (18

மாய்ந்த சிந்தை யரக்கன்சொல் வாசக
மாய்ந்த சிந்தை யமைச்சர் செவிக்கெலாங்
காயந்த செமபு கருவிடைப் புக்கெனத்
தீய்ந்த சிந்தையோ டின்னன செப்புவார். (19

இன்றி ராம னிலக்குவ னெண்ணருங்
குன்ற மன்ன குரங்கையுங் கொன்றுபோர்
வென்று நின்னிடை மேவுவ மல்லது
பொன்றி னும் புகழெனப் போயினர். (19

வேறு.

பின்னவரிலங்கைமூதூர் பிரிந்ததென்றெழுந்தசேனை
தன்னொடுமமைசசர்வெமபோர் தருமபெருங்களத்தின்வந்
துன்னருமரக்கர்தம்மை யொருகணைக்கிரையாய்ச்செய்வே
னென்னவன்றம்பியோடுங் கவிப்படையெழுந்ததன்றே. (19

கல்லொடுமரமும்வீசிக் கவிப்படையரக்கர்தம்மைச்
சிலலெனச்சிதைத்தாரன்னார் திரண்டுவில்வளைத்[illegible]
பலலுங்குரங்குமந்தி மார்பிடைப்பரப்புமவாளி
சல்லடைக்கண்களாக்கிச் சாகரங்குளித்ததன்றே. (1[illegible]

அக்கினிகேதுவென்னு மமைச்சனும் [illegible]
றக்கதோர்வச்ரதந்த னிடபனும் [illegible]
கக்கியவுதிரத்தோடு மாவியும் [illegible]
புக்கன [illegible]

சூரியகேதுதன்னைச் சூரியன்புதல்வன்கொன்றான்
மாருதிகையாற்றூமக் கண்ணனும்வாலிசேயாற்
போரினில்வீரனென்னும் புகழ்பெறும்பக்கன்போனா
னரியனாறுவெள்ள மரக்கரையவித்தானன்றே. (195)

தெள்ளியமதிவல்லோருஞ் சேனைகளிரண்டுநூறு
வெள்ளமும்போயிற்றென்ன மிஞ்சினாரோடிவெந்த [றம்
கொள்ளிபோலரக்கன்காதிற் குரைத்தனர்கொடியோன்மாற்
விள்ளனுஞ்சேனையைந்து வெள்ளமோடவனும்வந்தான். ( )

வந்தவன்றம்பியென்னுங் கரன்மகன்மகராக்கன்றன்
றந்தையைத்தலைமூன்றனைத் தூடணன்றனையுங்கொன்ற
விந்தமானிடர்கடமமை யிப்பொழுதென்கைவாளாற்
கந்தரங்களைந்துன்பாத கமலத்திலவைப்பேனென்றான். (197)

ஆங்கவன்மகிழ்ந்துசேனை யையிருகோடிதன்னைப்
போகவென்றனுப்பவன்னார் புடைதரவிலங்கைப்பூமி
நீங்கியதென்னவந்தார் நெடுங்கடல்வளைந்தாலன்ன
வோங்கியவாளினோடு முருமெனநகைத்துநின்றான். (198)

செந்திருமடந்தைநாதன் சினத்தொடுமனுமான்மீது
வந்தனனிளையகோமான் வானரவேந்தனுத்
தொந்தவானரங்களெல்லாஞ் சொரிந்தகன்மாரியென்னச்
சிந்தினாரரக்கன்சேனை செயலறமடிந்ததன்றே. (199)

படைக்கதிபதிரத்தாக்கன் னளன்கையாற்பாரில்வீழ்ந்தான்
முடுக்கினில்வந்தசிங்க முகன்றனைப்பனசன்கொன்றான்
வடுக்கனுள்களைவனம்பான் மாண்டனன்மகரக்கண்ணன்
றிடுக்கிடவரக்கன்காதிற் செப்பினார்தப்பிவந்தோர். (200)

வேறு.

வீய்ந்த வாறத சேடர் விளம்பலுந்
தீய்ந்த நெஞ்சொடுஞ் சேயனுக் கொதினு
னாய்ந்த வேதத் தயனபடை யாலவர்
மாய்ந்த வாசகங் கேட்டு மகிழ்வையால். (201)

என்ன விந்திர சித்த னியம்பலு
மன்ன வன்றுய ரப்பொழு தாறினான்
றன்னுஞ் சேனைத் துணைவலித் தேரொடு
மன்னும் போர்க்களம் வந்தனன் வஞ்சகன். (202)

சிங்க மாயிரம் பூட்டிய தேரின்மேற்
புங்க வன்பகை யானவன் போதலுந்
தங்கும் வாளனு மானெதிர் தாவியே
யிங்கு நில்லுநீ நில்லென வேசினான். (203)

நீய னிந்திர சித்தன் சிரித்திமைக்
காயி ரங்கணை யாக விடுத்தனன்
வாயு சேயன் மலைத்திட வானர
நாய கன்றனைத் தோடெதிர் நண்ணினான். (204)

ஆங்கி லக்குவ னங்கத றாண்மையால்
வீங்கு தோளின்மேன் மேவினான் வெற்பொடு
மோங்க வோர்ந்தன வுற்றன ரும்பரு
மேங்கி ராம செயவிஞ்சை யேத்தினார். (205)

மலைகள் வெந்தன வார்கடல் வற்றின
வெலைம யங்கின வெண்டிசை வாழிப
முலையு நெஞ்சொடு மும்பர்க ளுந்தியார்
மலரின் வந்தவன் மாநகர் மன்னினார். (206)

வந்த பானு மறையும் வரையினுந்
தந்த போர்வலி சாற்றுதற் பாலதோ
நொந்த ரக்க னிலங்கையை நோக்கியே
பிந்தி வியப் பிழைத்தேனென் றோடினான். (207)

புக்கி யேபணிந் தையநின் புத்திர
னுக்க மானிடர் சண்டைவிட் டோடினார்
லெக்கி னுன்றனை யெட்டில ராய்மனம்
னெக்கி னாரவர் வீரர்க ளோடென்றார். (208)

வேறு.

ஆதவனளக்கர்புக்க னரக்கனுமிலங்கைபுக்கான்
பூதலமுழுதுங்கங்குல் புதைந்ததுபுவனம்போற்று
மாதவன்கவசநீக்கி மகிழ்வுடனிருந்தான்மற்றோ
ரோதருமுவகையோடு மூலாவினுருவந்துநின்றார். (209)

அலமுறுமனத்தனாகி யமைசசரோடுரைத்தானன்று
கலகஞ்செய்திளைக்கசசெய்வேன் காண்மினென்றெழுந்துபோ
பலவகைச்சேனையோடும் படுகளத்தகம்பன்வந்தான் [ஞன்
மலைவலிபுயத்திதானை மாருதியவனைக்கண்டான். (210)

முன்னமோர்கும்பகன்னன் முடிந்தபோதெரிந்ததண்டந்
தன்னையோர்கையாலேந்தித் தாக்கினான்சிதறுகாய்போற்
பன்னரும்படையின்பின்னே யகம்பனுமபரமாநந்த
மன்னியவனுமான்கையான் மறலிமாநகரம்புக்கான். (211)

மலக்குரம்பையினோர்தொந்தி மகோதரன்மகவான்போலக்
கொலைக்களத்ததனில்வந்தான் குரங்குகள்வெருவியோட
கலக்கமுற்றனுமானுதி கரந்தனர்காமனென்ன
மலக்கமுற்றிளையோனின்றான் வஞ்சகனிலங்கைபுக்கான். ( )

நஞ்செனும்படரையெல்லாம் படைத்தவன்னடுவொன்றில்லா
வஞ்சகனிந்த்ரசிதன் வான்முகின்மறைந்துநோக்கிச
செஞ்சிலைவளைத்துப்பிர்ம தேவனத்திரத்தையன்றான்
விஞ்சையுச்சரித்துவிட்டான் விண்ணருமறுகிசசோர்ந்தார்.

அண்டமுலகமீன்ற விரணியகருப்புன்சாபம்
பண்டமொருவனீங்கப் பற்றியபகுவாயென்னத்
தண்டிமுரய்மெனவியாதி யாவருந்தரையில்வீழ்ந்தார்
[illegible]இந்த்ரசித்தன் களிப்பொடுமிலங்கைசென்றான் (214)

அப்பனைப்புனிதேயுன்ற னரும்பகையொழித்தேனென்னச்
[illegible] செயமுரசார்ப்பச்சொன்னு
[illegible]
[illegible] புகழைக்கொட்டுமென்றான். (215)

கண்டனள் கமலமென்னும் கண்கணீ ரருவிபாய
முண்டகக் கரங்களேவ முகத்தறைந் துருகிவாடும்
வண்டமர் குழலாடன்னைத் திருசடைமாது தேற்றக்
கண்டகவரக்கிசூழுங் கடுஞ்சிறைக்காவற்புக்காள். (216)

அயன்படை மறுக்கலாற்று தனைவருமகத்திலாவி
செயலறக்கிடந்தாராவாத சேயனுந் திடுக்கமெய்தி
துயில்வர்போற் கிடந்தான்வேறு துணையில்லாத் துயரிலாழ்ந்த
தயிரற்கிளையோன்றேடி யனுமனைத் தடவிக்கண்டான்.(217)

அவைவருமாற்றலானு மரக்கர்கோமானையைய
னியாயவனிருக்கையாதென் றியம்பலுமிசைவல்லானுங்
கவிமிசைத் துருவுநாலைக் கவிப்படைக்களத்திலூடே
மௌவருமரவங்கேட்டுச் சாம்பவன்வினவலுற்றான். (218)

இந்நவா விவரையாரென் றியம்பலுமிலங்கைநீங்கி
வந்தவனொன்றுனையா மாருதிநுகமோவென்ன
வெந்தைதையிளையோன்றன்னை யெண்ணிடாதியம்புநல்ல [ன்
விந்தைசாம்பவனேயென்றான் மேல்வரும்வினயஞ்சொல்வா

அஞ்சனைகுமரனிப்போ தரக்கருமிறந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சஞ்சிவிமருந்தாலாவி தருவனென்றுரைத்தான்றந்தை
பருசகமறிந்தான்சோகம் பரிகரித்தையாவந்த
விஞ்சையையுரைப்பாயென்னச் சாம்பவன்விளம்பலுற்றான்.

உம்பருக்கரிதாமந்த வோடதிநான்கிலேயொன்
றம்பிஞலழிந்தகாய மாற்றுமற்றதிலிரண்டு
நம்பமூனுதிரமாதி நரம்புமாமற்றதொன்று
வெம்பியவாவிசேர்க்கும் வீய்ந்தவரெழுவாரையா (221)

வாடைசேரிடங்களுள்ள மரங்களுமரணமாகா
வாடகவரைக்குமப்பா லரன்பதிக்கருகேசென்றாற்
றுளமலையாமந்தப் புதுமையாருரைக்கவல்லா
ராடியதிரிகூழமதற்கடையாளமையா. (222)

இற்றையபொழுதுபோமுன் னரியமபியகாலனி நான்கும்
பெறுமேலிறப்பாரில்லை பெரும்பகைக்கிளைபபோமில்லை
யுறறவாறுனக்கம்போதி யுருவளவாகுமொன்பான்
கற்றவாவனிலமைந்தா காப்பதுன்கடனமயென்றான். (223)

வேறு.

வாய்ந்த சாம்பவ னுரைத்திட வடதிசைக் கனுமான்
பாய்ந்த கால்விசை யாரொடுத் தரைபபவர் பருவாய்
தோய்ந்த பல்லுடைப் பணிபபகை திகிரியூழ சொரிகா
லாய்ந்த சிநதையின் விசைவினும விரைவென வறைவார். ()
சென்னி தாழ்ந்திடச் சிறகெனக் கரங்கள்செப் படைப்ப
வுன்னி நின்றுதைத் தெழுந்தனன் கால்விசைக் குலைந்து
பன்ன கங்களு மரங்களும வறிவிடும பரிசாய்ப்
பொன்ன காபெருங் கேசரி யாரெடும போனான். (225)
என்ன வொன்பதி னாயிரம் யோசனை யிமயந்
தன்னை யுநவச கத்திரத் தெமரு நாவடி.
யன்ன தாமரை வாகிய நிடதமு மகன்று
பொன்னு மாலவரை கடநதன னிமைபபெனும பொழுதில்
வெள்ளி யங்கிரி தொழுதன னுமைக்கவன் விளம்ப
வள்ளன் மாதவன் பதியிது வாவென வணங்கித்
தெள்ளு நிலமால வரைகடந் தலரியாற றிசைத்தா
னுள்ள தாமிது வுதயமாம கிரியென வுவந்தான். (227)
பெரிய சக்கரஞ் சுழன்றது போனதின் பின்னை
யரும ருந்தினைத் துருவினு னறிநதிலா னுகி
யெருவ அமபொரு தரிபெயாத் தெனவிசித் தெழுந்தான்
பெர்குவில் வாவியு மரககனும போனறநப் பொருப்பே. (228)

தக்க மாக்தர்கைக் கனியெனத் தடவரை தாங்கி
யக்கித் தென்றிசை வரவரக் கரணியி லெழுங்கால்
புக்க கல்லவர்க் தெய்விய திகருபோற் பூமன்
[illegible] சாபக்தொ லைக்திட யாவரும் விழித்தார். (229)

வேறு.

விழுந்தவானரங்களாவி வீய்ந்திடாதுறக்கநீங்கி
யெழுந்தவாறெழுந்தாரைய னிவையென்புதுமையென்றான்
வழிந்தபோரன்பினோடு சாம்பவனவகுத்தானப்போ
செழுந்தருமலையைவாயு சேயனுங்களத்தில்வைத்தான். (230)

மட்டிலாதுவகையோடும வந்தமாருதியைவாழ்த்தித்
துட்டராமரக்கர்காமேற் றோப்பதோதுறவோர்கூறப்
பட்டதோர்காரணநான்கும பதனமிட்டதனைமுன்போ
விட்டிவாவென்றனேமிறா டேடியுமெதிரியில்லான். (231)

கண்ணுறுதெழுந்தசேனை யிலங்கையி னகலமிட்டார
புண்ணறுமகனைக்கூவி பொன்றிறைந்தாரென்றான்.
யிண்ணருமருங்குமவனை விஞைரயான்மாயாசீதைப் [றான்.
பெண்ணெனைப்படைத்துவீசிடபு ருமபகையொழிப்பேனென்

தீர்த்தனிங்குரைத்தவண்ணந் திருமலையாதனாலவாலா
கோரத்தனைக்கூழறிவீசிக் குணிலெனவெறிந்தான்முனைம்
போதத்தவாறடைந்துபிறதைய பெருங்காமவருவான்முன்னந்
தூரதனுமயாசீதை சுரிகுழலபிடித்துவந்தான். (233)

கஞ்சமென்முகங்களவாடக் கண்கணீரருவியோட
வஞ்சியாமிடைதளாட மலரக்கரபிணியபினோடுங்
தஞ்சமென்றடியிற றழத் தருகிடாதிழுத்துவந்தா
னஞ்சனைகுமரன்கண்டா னவனிடைநிறுத்திச்சொல்வான். ( )

சனகியைவிடுவாயென்றுந் றலைகொய்வனிலங்கைவேந்தன்
மனைவியையிழந்திராமன மாநகர்க்கடையாணிந்த
வினையினெலலீயோரெல்லாம வீய்ந்துயிரிழக்கநன்றோர்
நினைவறவினைகொணர்று னெயியிதனிலலையென்றான். (235)

வணங்கியகரத்தினோடு மாருதியவனைவாழ்த்தி
யணங்குடைப்பழிபெல்லாதே யழியுமேயரசாண்மை
மணங்கமழ்குழலைடன்னே விடுதியேல்வாய்மைகாண்டி
கணமுனை தாரிக்கைவேகை காப்பதுன்கடமையென்றான்

அரக்கனுநகைத்திலங்கைக் கதிபன்றன்னுண்மைக்கஞ்சி
சுரர்க்கிடம்புவியாதாளந் தனிலெவர்தொழுதிடாதா
ரிரக்கமுற்றினிவிட்டாலு மெங்ஙனேயிருந்துவாழ்வான்
குரக்கினமதனுலென்றன் குறிப்பறியாதுசொன்னாய். (237)

விதிமகன்றவத்தில்வந்த விசுவசின்புதல்வன்விண்டோய்
மதிதவழிலங்கைவேந்தன் மற்றிவண்மரணங்கேட்டுக்
கொதிதருமுனியுமுன்னீ ராமனைக்கொடுபோயன்னான்
பதிதனிலொளிப்பாயாகி லுன்றுணைப்பயனீதென்றான். ()

வாதசேயினிதுகூற மறுத்தவன்மாயையென்னுஞ்
சீதையையிருத்திலங்கைச செல்வமுஞ்சிருநீங்கிப்
போதியோராமனுசை போனதோவென்னவாளான்
மோதினன்சென்னிவேறாய் முறிந்துடல்விழுந்ததன்றே. ()

பாதகனவனைநோக்கிப் பதியரசுரிமைநீக்கித்
தீதரும்வனத்திலோட்டுந் திருடனையொருங்குகொல்வேன்
பேதையாமிராமன்றன்னைப் பெரும்பதிபுரக்கச்சொல்வா
யீதலாதுதவியுண்டோ வேறுமென்றெழுந்துபோனான். (240)

வேறு.

மாயாவியிந்த்ரசித்தன் வஞ்சகமென்றேராமற்
றூயாகுஞ்சீதையென்றே தயங்கியேமாருதியுங்
காயாம்புவண்ணன் களிப்படையக்கண்டுரைத்த
வாயாலேசொல்வேன் மாதாவேயென்றழுதான். (241)

ஆடினனுருயிர்க்கா மருமருந்தென்றுவனுடன்
றேடினனற்றுவிழுஞ் சென்னியுடல்காணுமல
வாடினனேயோ மறைத்துவிட்டானென்றவன்பா
லோடினன்காற்றே றுண்டமரம்போல்வீழ்ந்தான். (242,

பாரில்விழுந்த பவனகுமார னெழுந்தே
யாரியனே யென்னசொல்வே னேயோவெனக் கதறி
யரியெனக் கண்ணீர் வழிந்தொழுக மாதரசை
[illegible] னென் றிழுத்துக் கொண்டுவந்தா னிந்த்ரசித்தன். ()

பிணியார்கைப் பட்டலறும் பெண்மான்போற் பேதையுமுன்
றோலமிட நாயடியே னுரைக்குமொழி கேளாமற்
சேலமருங் கண்ணளைச் சென்னிதுணித் தேமறைந்தக் [வே
கோலமறுத் தம்பியர்மேற் கொதித்தெழுந்தான் கொற்றவ

இந்தவா றென்ன வியம்பினன் மாருதியு
மந்தமா விராம னடைந்துய ராருரைப்பார்
விந்தை யெனத்தம்பி வெகுண்டெழுந்தான் வீடணனுஞ்
சிந்தை தெளிந்தாருத சிபதிக்குச் செப்பலுற்றான். (245

செந்தழலாஞ் சானகியைத் தீண்டுவரோ தீண்டினகை
வெந்திடா துண்டோ வேதமொழி பொய்யாமோ
வந்தநாண் மாணுருவா லறிந்திலையோ வையாநீ
மந்திரத்தா லிந்த்ரசித்தன் மாயையிது வாகுமென்றான். (246

தொண்டனிவ் வாறோதத் துயரொழிந்தான் மாருதியும்
வண்டிருவா யோடி மாதரசை நோக்கிவந்தா
னண்டர்பிரான் செம்பொ னடிபணிந்தே னன்னைதனைக்
கண்டேன் வனசிறையிற் கார்காலத் தம்புயம்போல். (247)

பந்தபட ரோவியம்போற் பார்த்துவந்தே னென்னவையன்
சஞ்சலங்க டீர்ந்தான் சமர்க்குரிய செய்யுமென்றான்
றஞ்சமென வந்தடைந்தோன் றசாதி தாடொழுது
வஞ்சகத்தா லிந்த்ரசித்தன் மகம்புரியு மாறுரைப்பான். (248

வேறு.

ஒப்பில் வேதகோ தண்டமும் வாளியு முடையாய்
செப்பும் யாதொரு வினையமும் யாதெனிற் செய்யுந்
தப்பி லாமகக் கலைவழி நிகும்பலை சமைத்தா
லப்பு வண்ணன்முக் கண்ணனும் போர்தர வஞ்சும். (249)

நிம்ப மாதியாய்த் தயிலமும் லாஜமா னெய்யுஞ்
சம்பு சூடிய தாதியா யெண்ணிரு சமூத்துங்
கொம்பு மேதியுக் தகருங்கோக் குலங்களுங் குவித்து
வெம்பி யாவரும் விளைத்திட விழைத்தன விதனால். (250)

செய்யு மாமக முடிவினி லாரழற் றேவன்
வையமுந்தனி வில்லொடு படைகளும் வழங்கி
ஐய கொண்டவர்க் கெவர்பொர வல்லவ ரந்தத்
துய்ய யாகமுந் துலக்கினா னிராவணன் றோன்றல். (251)

என்னவீடண னுரைத்திடக் கேட்டலு மிளையோன்
றன்னை நோக்கியன் றகத்தியன் றனிவரத் தளித்த
பன்னரும்படைத் தூணியும் வில்லையும் பரிவா
யன்ன வன்கொடுத் துறுதியும் விளம்பிட வகன்றான். (252)

பொங்கு பாற்கட லாமெனச் சேனையும் புரமூன்
றங்கெ ரித்தவ னிவனெனத் தம்பியு மனுமான்
பங்க மிற்குண வீடணன் பின்செலப் பருவாய்ச்
சிங்க நாதமிட் டவன்மகச் சாலையிற் சேர்ந்தான். (253)

இளைய தந்தையைக் காண்டலுஞ் சினந்தவ னெழுந்து
கிளையொ டெங்குல மொழித்திடப் பிறந்தனை கெடுவா
யுளவி யம்பியுன் னுயிர்கொடு திரிவதி லொருசா
ணளவி டுகயி றில்லையோ பாவியென் றறைந்தான். (254)

கொடிய விந்திர சித்தனை வீடணன் கூவி
யடிமை கொண்டவன் மூவரி லொருவனென் றறியாய்
கடிம லர்த்திருச் சனகியைச் சிறையிடுங் கடுந்தீ
கடுவ தற்கவ னருளெனுந் துணையலா துளதோ. (255)

எட்டி வந்திடும் பகைதனக் கொதுங்குவ ரெவருங்
கிட்டி வந்தபின் னாவது கேட்பது கிரியை
மூட்டி யுங்குணி யாதபுன் மதிகொளு மூடன்
[illegible] மக்களைப் பெற்றவன் குலமெலாங் கலங்கும். (256)

[illegible] றரக்கனை மாருதி பழித்தான்
[illegible] வரக்கன் [illegible] கசித்தான்
[illegible]
[illegible] வீடண னென்றான், (257)

பகரும் யாகமும் பாதியி லதிலெழும் பரித்தேர்
சிகர முங்கெட யாவரும் பெய்தனர் சிறுநீர்
தகரு மேதியுந் தரிகெட குண்டமுந் தகர
நிகரில் லாதவில் விளையவ னோடவ னேர்ந்தான். (258

எடுத்த காலையி லொன்றதில் விஞ்சையை யியற்றித்
தொடுத்த காலையி னைந்துள தாமதைத் தொடுத்து
விடுத்த காலையி லாயிரத் தாயிரம் விளைப்போர்க்
கடுத்த காலையிற் கோடியாங் கணைகள்விட் டறுத்தான். (359

இந்த வாறிளை யோன்விடும் பகழியா லிளைத்து
நொந்த தாலரக் கன்னிலங் காபுரி நுழைந்தான்
றந்தை பாவினிச் சீதையை விடுவது தடுத்தா
னந்து மென்னுயிர் வார்கணைக் கிரையென நவின்றான். (260)

சினந்தி ராவணன் கண்பொறி சிதறிடச் சிரித்தே
யனந்த னைவிடு வாயெனச் சொன்னநாக் கறுப்பே
னினங்கள் போயென விலங்கையு மழிந்தபின் பெறும்யான்
வனங்கொண் டாலென மாண்டபின் னதுவென வருத்தான்.

அனந்த காலமு நெருங்கின துனக்கினி யானு
லுனக்கி யான்செயு முத்தர கிரியையொன் றுளதை
யெனக்கு நீயிடு வாயென வெறுத்தவ னேகிக்
குனித்த வில்லினிற் சரமழை யம்மெனக் கொழித்தான். (262)

ககன மூடின கானகந் தீய்ந்தன கதிரோன்
றிகைம ருண்டனன் கடலெலாம் வரண்டன தேவ
ருகமு டிந்ததா ளிதுவென வுடைந்தன ருடுக்க
டகைபொ ருதுலைந் துதிர்ந்தன விலங்கிடுஞ் சரத்தால் (263

கொண்டல் வண்ணனுக் கிளையவ னெ[illegible]
வெண்டி சாமுகக் குலுங்கிடப் பகழியை [illegible]
கண்ட யாவருங் கலங்கிடக் கணைகப் பொழி[illegible]
னண்ட [illegible]

மந்த ரத்தொடு மந்தர மலையென மலைந்தார்
தந்த மத்தமுஞ் சலித்திட விருவருந் தளர்ந்தார்
சிந்து வைப்பெருங் கதிரவன் சேர்ந்திடுந் தருணம்
வந்து மொய்த்தன னாழ்வினைப் பயனெனும் வலியோன். (

வன்னி வாளியை யெடுத்தனன் விஞ்சையை மறந்தா
னென்னி ராகவ னறநெறி யுள்ளவ னென்னின்
கன்னி சானகி கமலையே யென்னினிக் கணத்தி
னுன்னி ராவணன் மகன்றலை யொழிக்கவென் றுதிர்ந்தான்.

வினைகொண் டோடின வேளைபின் னேவின விப்போன்
முனையிற் றுவினன் முரண்படை யிராவணன் மூத்த
தனய னைத்தலை விழும்படி யறுத்தது நனித்தே
வனைம ரர்ப்பெரு மழையெனப் பொழிந்தனர் நாகர். (267

வேறு.

இளவரசிந்திரசித்த னிலக்குவன் கணையேறுண்டு
களமிசைமடிந்தானென்னக் கேட்டலுங்காய்ந்தபாண்டத்
துளநவநீதமென்ன வுருகினன் மறுகிநெஞ்ச
மளவருந்துயரத்தோடு மரற்றினரக்கர்கோமான். (268

அப்பனேமகனேயென்ற வருயிர்க்குயிரேநீதான்
செப்பியமறுத்தேனென்றோ சிறுவனுன்மரணங்கொண்டா
யிப்புவியாளவல்லோரெவரினியிலங்கைவாழ்வுஞ்
சொப்பனமாயிற்றந்தோ துணைவலிவேண்டாத்தோன்றல்.

தந்தையேபோலுமுன்றன் மனைவியர்தயங்கிச்சோரப்
புத்திரவாஞ்சைதன்னைப் பொறுக்கிலாள்புலம்பவாவி
வைத்திருந்தேனேலென்னை மாநிலம்பழிப்பதன்றிப்
பித்தனையிகழ்வார்போலப் பேதையரெவருஞ்சொல்வார். (

கயிலையுகருவதல்லாற் கண்முகிழ்த்தகலப்போகும்
வெயிலவன்றேரிலங்கை வீதியில்விடுவான்விண்ணோர்
பயிலும்போதெல்லாங்கூவிப் பலிபலமுறைப்பாரிவ்வூர்க்
கயல்விழிமடவார்நீட்டுங் காலையுமடக்காரையா. (271

செய்யநாறு கமழுந்தோளுஞ் செருக்குறுமொழியும்வாயும்
சிய்யவேறனையாயுன்றன் செவ்வியுமென்றுகாண்பேன்
வையகம்புகழிலங்கை வாழ்க்கையைவேண்டேனின்றே
யடையவேனாங்கேதன்வந்தெனென் றரற்றினனரக்கர்கோமான்.

மாகருக்கரசிவண்டோ தரிமகன்மரணங்கேட்டுப்
பாதலமதிரப்பார்மேல் வீழ்ந்துயிர்பதைக்குமெல்லைத்
தாதியரெடுத்துத்தேற்றத் தாமரைக்கரங்களாலவ
ணோதினள்மார்பினைய முறைமுறையுலம்பலுற்றாள். (273)

மனைவியர்மருங்கிற்சோர மன்னவன்மருண்டுயிர்ப்பப்
பனைக்கையாக்கடலிலாழ்ந்த தியங்கையைப்போவிளையாயிரா
புனைமணிமெளலிருட்டிப் பொன்னனைகராளவல்லா
ருனையலாதொருவரன்றோ வுனையெலியாதுமாண்டாய்.

வஞ்சிறுமொழுங்கமோரூடு யிராவணையாடியில்வீழ்ந்தா
டாங்கொவருத்தத்தோடு நசீரையோநோக்கி
மாங்குயிலனையாள் நன் மருமகன்மனைத்தேற
வாங்கவன்போனுமுன்னோ யாக்குவன்றலைக்கொன்றான். (275)

இந்தவாறரக்கன்கூற வெந்திறமுழமையிப்புக்கா
னந்தமாநகரயகாப்போர்க் காண்படைத்துணையில்லாது
தந்துவின்மடவாராக்கந் தென்பிசைத்தருமன்விட்ட
சந்தெனவமைச்சர்க்கெல்லாந் தலைமகோதரனுமவந்தான். ()

வியந்தவரொழியமற்றோர் விதனையுருறவோரெல்லா
மாய்ந்தவன்றுயரமாற்ற மன்னனையடைந்தாரப்போ
வாய்ந்தவன்படையும்வாழ்வு மொருங்குறமாயும்வண்ணந்
தீய்ந்தநெஞ்சரக்கன்றன்னை மகோதரன்றெளியச்சொல்வான்

தலைக்குமேலெழுந்தவெள்ளஞ் சாணென்றுமுழமானாலென்
னிலக்கணக்குமரன்மாண்ட பிறகெவற்றுன்றனைசை
மலக்கமேன்கொண்டாயந்த மருவலர்மரணநாளைக்
கொலைக்களங்காண்பாயாகிற் றீருமிச்சோர்வையென்றான்.

சண்டனைத்துகைக்குமாற்றற் றாகையளவிட்டாலு
மெண்டராதிகளையோன்மூல பலமெனவியம்புமந்தத்
தண்டினைப்பொருதவிட்டாற் சதிசெய்வாரடியிற்றாழ்ந்த
வண்டருந்துதிப்பாரென்று னவனதையழையுமென்றான். (

அத்தகையாம்புற்றீச லளவுமாயரிமாசெந்நாய்
கத்தவழுகமுஞ்செங்கேழ்க் கனலெழச்சிவந்தகண்ணு
ரத்தியையடுக்கித்தட்டி யடையெனவீக்குந்தோளரா
கத்தியமுகிலைத்தண்ணீர்க் கருவியென்றெறிக்குங்கையார்.

செஞ்சுடர்க்கொழுந்தாங்குஞ்சி திருக்குடையெயிற்றின்மின்
மஞ்செனக்கருத்தமெய்யர் வாள்பரிசெடுத்தகையார் [ன
கொஞ்சமுமிரக்கமில்லார் கொடுமையிற்கொடுமைகொண்ட
நஞ்செனத்திரண்டுவெம்போர் நாடியக்காத்தில்வந்தார்.

வாடினார்குரங்குவீரர் வார்கடல்கடந்துபோரு
ரோடினன்வாலிமைந்த னுபசரித்தழைத்துவந்தா
னுடல்வெஞ்சிலையிராம னுசுகமழையாய்ப்பெய்து
மூடினன்பிதிராவண்ண மோகனாத்திரத்தைத்தொட்டான்.

அவரவர்கண்ணுக்கெல்லா மம்புயமலர்க்கண்ராம
னிவனவனென்னமோதி யிறந்தனரெம்மானெய்யு
நவமிகுங்கணையான்மூன்று நாளினுமுடியாதன்னார்க்
குவமையாரவர்கள்கையா லொழிந்தனர்முகூர்த்தந்தன்னில்

வேறு.

இந்தவித மூலபல முடிந்த போதே
யினியரக்கன் மறுநாளி லிறப்பா னென்னச்
சந்ததமு மகிழ்ந்துபல முனிவோ ரெல்லாந்
தவத்துறையு மகத்தழலுந் தவிரா தென்றார்
பைந்தொடியோ டிந்திரனும் வானோர் சூழப்
பல்லியங்க ளிசைபரப்பப் பவனி வந்தான்
றந்தையருளாலவன்றே ரோட்டுஞ் சூதன்
றனைராமன் சந்நிதிபோய்ச் சாரவா யென்றான். (2

மன்னவனைந் சுக்ரீவ னிளையோன் சாம்பன்
வாயுசுத னங்கதனோ டவனும் வந்தா
னென்னவிதன் வரலாறென் றெவருங்கேட்க
வீரமில்லா திவர்களும்பா தலத்தோ ரென்றன்
[illegible]ன்னவனை கும்பகன்னன் படையில் ஆழி
முடிந்தாலு முடியாதார் முடிந்தா ரென்று
[illegible]ன்னிய படிகளத்தின் [illegible]ரை யெல்லாம்
[illegible]ரென் [illegible] வி[illegible] னனும் [illegible]கரு வானே. (285)

வேறு.

[illegible]தர்பெரு[illegible]ரொக்கில்லானை[illegible] சென்னியையேற்றிச்செத்த
[illegible]ரும்பசைதன்னைப் பிங்கிப்புல்லறுகாய்ப்பெய்து
வாரிபெருமருடலைக்காமமாய் வளைத்ததையிழுத்துத்தெங்கின்
சுடர்பெருங்கவந்தமோதுங் கூட்டிப்பேயாடல்பாரீர். (286)

அங்கிகாருந்துமைபாரு மறுபடுமிபத்தின்சென்னி
தவியாகர்க்கரண்டு தலையுமாய்த்தரித்தமுண்டங்
தொங்கரியநாம[illegible]ர்விம்பித் துடித்ததன்றேளிற்றுவ
[illegible]ந்துவாய்த்தலையில்லாத [illegible]கனைப்போலுமையா. (287)

கயந்தவிமயானையெல்லாங் கைக்கிசைத்தாளமாக்கிப்
[illegible]யத்தவர்குடலைவெண்பூப் புனைபெருந்தாமம்பூண்டு
ஜயத்தசரதியிராமா சயஞ்சயமென்றுகொட்டி
வியப்புறவலகையாடும் விந்தையைப்பாருமென்றான். (288)

பற்பலவினிதுபேசிப் படுகளமதனைநீங்கித்
தற்பரனுமிராமன் சந்நிதியிருந்தாரங்கே
யற்பாராந்தூதரோடி யரக்கனைவணங்கியையா
முற்பலமானமூல பலமெலாமுடிந்ததென்றார். (289)

முக்கணன்வரமுநானே முற்றுமூவுலகுக்கெல்லா
மிக்கனுமிராமனென்றே விளங்குவதென்னலன்றித்
தக்கவர்பெரியோர்மற்றோர் சாற்றியபோதுமென்பே
ரொக்கவுமுரைப்பாரென்ன வுவகையோடெழுந்துபோனான்.

புனிதநீராடிச்செய்ய பூந்துகி லுடுக்கிப்பூதி
யினையுடன் மறையச்சாத்தி வெண்டியகடுக்கைபூண்டு
பனிமதிச்சடையான்செம்பொற் பதமலரருச்சித்தேத்தி
யெனையினியாள்வாயென்ன வெழுந்தவன்கோயில்புக்கான்

தருசுவையோடுமுண்டு தமர்களோடிருந்தபின்பர்
பரிமளந்திமிர்ந்துசெம்பொற் பணியரைதிறந்துபாகு
கருகியவுடலமூடுங் கவசமுமணியும்பூட்டிப்
பரிதியீரைந்தாமென்னப் பதிமணிமகுடம்வைத்தான். (2

இடைக்கசைவரைந்துமேதைக் கிடுதுளைபொருந்திக்கைவாள்
புடைக்கிசைசொருகிப்போதார் நாந்தகம்புரத்திற் பூக
வடிக்கணையடைத்ததூணி வாட்படைமோதுமவண்ணம்
பிடித்திடும்பரிசுமல்லர் பிணித்தனர்பெரியதோண்மேல். (2

சத்தமாதொழித்தொருக்கி கவிர்ப்பம்பொரியுந்தும்பைக்
கொத்தையும்புட்டிக்கூடுங் கோதையும்விரவிற்கோர்த்து
தத்தியகபங்கயிரத் தன்னையுந்தாளிற்பூட்டி
முத்தனைத்தொழுதோன்றன்னை முனிந்தவன்போலும்வந்த

வெஞ்சமர்க்கெழுந்தானென்னத் தூதுவர்விரைவிலோடி
யஞ்சுறொலித்தார்நோய ரபாரைத்திரட்டியையா
அஞ்சினொழிந்தவெள்ள மிருநூறுதொகையாசென்றார்
நெஞ்சினுள்ளடங்காணுகிச் சிரித்தனனிருதர்கோமான். (2

பத்தியாயிரண்டைந்நூறு பரிபுனைபவளத்தேரைச்
சுத்திசெய்தூபமாதி சோடசந்துலக்கச்சுற்றி
முத்தியாத்திரைக்குவேண்டு மூவகைத்தானஞ்செய்து
மத்தனைப்புகழ்ந்துதேர்மேல் வைகினான்மறலியோடும். (29

மனைவியரழுதுபின்னே வழிவிடக்கழுகுமுன்னே
யினமொடுகிரியுநாயு மிருபுறமிறங்கிச்செல்லக்
கனமதுகுருதிபோலுங் கன்மழைபொழியக்கால
னினையதுச்சகுனத்தோடு மமர்க்களத்தரக்கன்வந்தான். (29

புடைத்தனர் பேரிமேளம் புகலமதிரக்காலக்
கடைக்கடன் முறைக்கமன்னக களத்திடைமுழங்கவேலை
யடைத்தவானரங்களார்த்தா ரமரர்கோனனுப்பவந்த
படைக்கலனிரத்தந்தோடும் பாகனையிராமன்கண்டான். ([illegible]

கோதையுமபுட்டிற்கூடும் கோர்த்தனன் விரல்கடோறும
போதுறைமடந்தைவைகு மார்பினிற்கவசம்பூட்டித்
தாதுகுதும்பைமாலைத் தனிப்பெரும்பொலங்கச்சாத்திப்
பூதலமளந்தகாலிற் பூட்டினனீரத்தண்டை. (299

வாற்கையுடைவிசித்து வைரவாளணிந்துவானோர்
பொற்கவிகைத்தோளி லம்பறாத்தூணிபூட்டி
விற்கையுயர்த்துவன்னாம வெம்படைக்குசிதகண்ட
முனைகளையுகாந்தகால வுருத்திரனுருவங்கொண்டான். (300

இந்திரனிரதந்தன்னோ யிதயங்கொண்டருசிதத்தேத்திச்
சுந்தரப்பாதம்வைத்தான் றதிக்கனைத்தொழுதுவிண்ணோர்
துந்துபிமுழக்குஞ்செய்யத் தூவவாகனங்கூட
வந்தனன்களத்திலேயு மையமுண்டுமிழ்ந்தவாயான். (301)

வேறு.

மதித்த வானகந் தழுவிய விரதமோடிரத
மெதிர்த்த காலையின் மந்தர மிமயமென் றிலங்கக்
கொதித்த சிந்தைமகோதரன் கொடுஞ்சிலை குனித்துப்
பதித்த வம்பொடு மரக்கனைப் பணிந்திவை பகர்வான் (302)

உனக்கு முன்னெழி யாதுயிர் பிழைக்குலுன் கூத்தி
தனக்கு மைந்தனென் றழையென வுரைப்பவா தரமபோ
லெனக்கு முன்னுனை மானிடர் கணைக்கிடா தென்போர்
முனைப்ப யன்றனை யறிந்தபின் முடுகென மூண்டான். (303)

மடித்த வாயொடு மரக்கனு கெடுஞ்சிலை வளைத்து
விடுத்த சாயகம் பெருமழை யாமென விளைத்தான்
றடுத்த வானரர் கல்லொடு மரங்களுந் தாக்கி
யுடைத்தனர்பரித் தேரொடு பாகனு மொழிந்தான். (304)

அன்ன வன்மறு தேர்மிசை மேவியார்ப் பரித்துத்
துன்னும வானரப் படைகளை நிலைகெடத் துணித்தான்
கன்னல் வெஞ்சிலை யான்றிருத் தாதையின் கணையான்
முன்னம் வேந்தனுக் கிடமைப் பாமினை முடிந்தான். (305)

வேறு.

ஓதருமகிழ்க்கலை மகோதரனொழிந்த
போதெனதிலங்கைக்க மாள்வதுபொருந்தெகன்
சூதனுடன்முற்றுறக் குவித்தவர்க்குண்டோ
பாதகர்கொலைப்படரும பார்ப்பதிலையென்றான். (306)

மத்திரிணிவைகேட்டுமகிழ்ந்துபரிமாகை
கைத்தலமெடுத்துடை கலைத்தொலிகவிப்ப
சந்துருவசத்தியுள தாமெனத்தனித்தே
ரத்தனிரதத்தைவல மாக்கியதுகண்டான். (307)

உச்சிரவமச்சமுற வுருபரித்தேனை
யெசசமறவசுவகதி மந்திரயிபுற்ற
யச்சுதன்மகிழ்ந்தருள மாதலியுமாகவே
துச்சனிரதத்தையிடஞ் சூழ்தரவிடுத்தான். (308)

விண்ணுயரமேலுயரும் வேலனையகண்ணார்
வண்ணமணியம்மனை வழங்குவதைமானு
மண்ணினெடுவெண்டிசை மதிக்குமொருமத்தாய்க்
கண்ணொளிமழுங்கசுழற் காலடியுமொக்கும். (309)

கஞ்சமுககண்ணனொரு கார்முகம்வளைத்தே
யெஞ்சலில்வடிக்கணை யெறிந்திடவரக்கர்
துஞ்சினதுகண்டவன் றொடுத்தகணைமுட
வஞ்சினகவிப்படைக ளாழ்கடற்கடந்தார். (310)

மாருதிசினந்தொரு மரத்தடியெடுத்துத்
தேரினொடுபாய்பரிபன் னூற்றையுஞ்சிதைத்தா
னாருமறுதேரிலவ னேறியொருகோடி
மாரியொடுகோல்படரும் வண்ணமாய்விடுத்தான். (311)

வல்லியையொத்ததிறன் மாருதியிளங்கஞ்
சல்லியையொத்துட றவிப்புறுதலானான்
பல்லரிகுலத்திறைவ னங்கதன் பகைத்துப்
புல்லவரக்கனொடு போர்பொருதுமெல்லை. (312)

முண்டகவரக்கன்சிலை மூன்றினுடனேநுங்
குண்டலமெனத்தலை குவிந்திடவளைத்துக்
கொண்டலொருகோடியொரு காலையிற்குவிந்து
மண்டுபெருமாரியென வார்கணைபொழிந்தான். (313)

அட்டதிசைநாகரு மதிர்ந்திடவரக்கன்
விட்டகணையாவையு மெலிந்தனர்களென்றே
துட்டனிவனென்றவன் றனுறுக்கிடவிலங்கை
கட்டவன்புயத்திளைய துங்கனுமெதிர்த்தான். (314)

மந்திரமொழிந்துதிரு வன்னிமுகவாளி
சிந்தினனரக்கனது திப்பொயிதெரிப்ப
வந்ததையறிந்திளைய வள்ளன்மழைவாளி
யுந்தினனெருங்குபொழி யூழிமழையொப்ப. (315)

மன்னுமிளையோனை மதிக்கணைவிடுத்தே
யுன்னியொடுவையமொரு நூற்றையுமொழித்தா
னன்னவன்வெகுண்டுதொடை மீதினிலறைந்து
சின்னவனெனப்பொருத றிங்கெனநகைத்தான். (316)

ஆயிரம்பகிர்பிரிவ தாயிரமரக்கன்
றீயினுங்கொடுங்கணை தெரித்தனனிமைப்பி
னாயகன்றனக்கிளைய நம்பியொருகோடி
சாயகம்விடுத்தவை தடுத்தவன்கண்டான். (317)

வேறு.

வண்டனுமிவனுமற்றோர் வகையினான்மாளானென்னச்
சண்டனையுலைத்தோன்சூலந் தனையெடுத்தருச்சித்தேத்தக்
கண்டனனிளையானோடுங் கான்மகனகலப்போனான்
கொண்டலைநிகர்த்தமேனிக் கொற்றவனதற்குநேர்ந்தான். ()

சண்டமாருதமாமென்னச் சரமழைபொழிந்தானில
கண்டனூர்படையையேந்திக் கடிதிராவணனுமவிட்டா
னண்டருமவெடிப்பச்சீறி யனலெனவருமப்போதல
ருண்டவன்பாணவாகம முச்சரித்தவனும்பின்றான். (319)

வந்ததோர்குலமன்றன் மலரடிவணங்கியேதி
யந்தரம்பொலியப்போன தந்தனனரக்கனுந்த
தந்தையுமானுமானு மிவனெனச்சாற்றுந்தம்பி
புந்தியைப்புகழ்ந்தானையன் பொன்னடிக்கன்புபூண்டான். ()

வாங்கியசிலையிலையன் மதிக்கணைவிடுத்துத்தாங்
தூங்கியக்குலைக்காயென்னத் துணித்திடக்கிடாத்தலெல்லா
மாங்குகத்தரிக்கச்சென்னி யமாக்களமிலங்கையாறிப்
பாங்கெலாங்கிடந்திராமன் பதத்தினுக்கபயங்கூறும். (321)

கண்டனன்சுவர்க்கவாசக் காவலனைகுஞானங்
கொண்டனனரக்கனிங்கே குரைகடலுறுதகும்ப
முண்டனனுடைந்தாலன்றி யொழிந்திடானென்னுமுண்மை
விண்டனனிராமனோடு வீடணனென்னும்வேந்தன். (322)

முன்னவனுரைத்தவண்ண முடித்திடுங்கருணைமூர்த்தி
தன்னிகரில்லாப்பிரம சாயகமவிடுத்தான்யாரு
முன்னருமார்பிற்றுக்க வுடைந்ததுகலசமன்று
ன்னகரிலங்கைநீக்கி வைகுந்தநாடுபுக்கான். (323)

வரிசிலைநிமிர்த்துக்கோதை வாட்படைக்கூடுநீக்கித்
திருமகனிருந்தான்றிட்டி சிலைகற்பூரதீபம்
வருகவிக்கரசன்காட்டி மலரடிவணங்கவானோர்
மருமலர்பொழிந்தார்சங்க மாதலிமுழக்கஞ்செய்தான். (324)

அண்டரும்புகழ்ந்தாராசி யருந்தவர்மொழிந்தாரன்போ
டெண்டிசைத்தலைவரெல்லா மேத்தினார்பொன்பூமா
மண்டுதோற்கருவியெல்லா மறைத்திடமகிழ்ச்சிதன்னை
[illegible] திருச்சடைமொழிந்தாளன்றே. (325

வேறு.

[illegible] கோமான் மடிந்தானெனத் தூதர்
[illegible] ன்பாராகிழியத் தோகைமயில்போல்விழுந்தா
[illegible] யேங்கிளுளோத் துமைந்து
[illegible] யென்றுயங்கப்படையாள். (326)

[illegible] கைவிரிக்க கோதிமயில்போதிமயபோற
[illegible] மேல்விழுந்து
[illegible] பகைப்புலம்புக்கொப்பளிப்ப
[illegible] யென் றழுதாள். (327)

கோத்திர [illegible] ருழந்தகுர
[illegible] துணையைப்போகக்கடித்தாய
[illegible] போலாக்கரு
[illegible] யோ. (328)

[illegible] மறுமுன்ளபோகமாயுங
[illegible] கொண்ட [illegible] கூப்பிட்டாறகொற்றவனே
[illegible] னென்றுது
[illegible] (329)

[illegible] செய்யுமொருயாகந்தி
[illegible] பூசனைக்நரு
[illegible] மாய்த் துறையறிந்துசெயவதற்குப்
பத்தியியான்வேண்டாவோ பார்த்திபனேயென றழுதாள்.

கூப்பிட்டாற்கேளாதோ கூற்றுலகதாளி
[illegible] ப்பிட்டசொல்லித்தன்மேற் பாசமறந்தனையோ
கூப்பிட்டநான்முதலாய்க் கண்டறியாக்கண்கலக்கத்
தாப்பிட்டேன்றென்னிலங்கைக் காதிபனேயென்றழுதாள்.

கொடிமூந்தமான்போலத் துஞ்சினான்றன்னருகில
கூடியதோர்பேயிரியக் கூவினள்பூங்கொடியா
[illegible] தன்மதினி செய்யகுரற்கேட்டுருகம்
வாடினள் கண்ணீர் மாரியெனப்பெய்யவழுதாள். (332)

தாங்கொணுதிவ்விசனத் தாழ்வானைத்தாசரதி
பாங்குவாவென்றிருத்திப் பலவாயுபசரித்து
நீங்கரியாச்சோதாறு னேர்ந்ததுதானென்றுலு
மாங்கவர்தன் னூழ்வினையை யார்தடுப்பாராதியனே. (333

மாண்டார்க்குப்பின்னிருந்தோர் மறுமைக்குதவிசெய்ய
வேண்டுவாரெண்ணிர் விடுவதென்பார்மேலோர்க
ளேண்டமுதகண்ணீரா லென்றுமெரிக்கடனை
யீண்டுசெய்துவாவென் றியம்பினுனெம்பெருமான். (334

தாசரதிகூறுதலுஞ் சாம்பனங்கதனுடனே
பாசறையைநீங்கிப் படிகளத்துக்கோடிவந்தான்
மீசுரரும்வேதாவு மெச்சுமுனதாண்மையும்பெண்
ணுசையினுற்போசசோ வண்ணுவேயென்றமுதான். (335

இந்த்ரசித்தேநீயிறைக்கு மேற்றமுள்ளவெண்ணினை
மந்திரத்தான்யான்புரிய வைத்தாயோமான்மகனே
யந்தரமாயென்னைவிட்டே யண்ணனுடனீசேர்ந்த
தந்திரமோவையா தராபதியேயென்றமுதான். (336

வேறு.

தரிக்கரிய பெருந்துயரத் துழன்று சிந்தை
  தயங்கியதோர் வீடணனைத் தழுவிச சாம்பன்
றிருக்கரத்தா லெடுத்தணைத்துக் கண்ணீர் மாற்றித்
  தேற்றினுன் றெளிந்தவனுஞ் செய்ய வேண்டு
முருக்கமுள்ள வபரவிதி முடித்தா னவ்வூ
  ருளவரக்கர் புடைசூழ வுற்றுன் ராமன்
மருக்கமலத் தாள்பணிந்தான் சனகி தன்னை
  வரவழைக்கு முத்தரவின் றருள்வா யென்றுன். (337

மாதவனும் ராமச்சந்த்ர னனுமான் றன்னை
  மனக்கண்ணு னேக்குதலு மனம்போற் றுவி
பாதகரா மரக்கியர்கண் டங்காள் வந்த
  பழிகாரக் குரங்கிதென்றே பதறியோட

சீதைதிருச் சந்நிதிபோய் ராம காரியஞ்
செயமென்றான் செந்திருவே யெழுவா யென்றான்
மாதுதிருச் சடைபிறகாய் முன்னே வாயு
மைந்தனுமாய் வாநடுவே வணிதை வந்தாள். (338)

வந்தவொரு சானகியைக் கண்டான் செவ்வி
மாதவத்தோர் சிறைப்படுவார்க் கிலையென் றையச்
சிந்தைதனை முகக்குறிப்பா லவனு நோக்கிச்
செந்தழலை யிளையவனாற் சேர்க்கச் செய்தா
னந்தரத்துத் தேவர்முனி வோர்கள் காண
வதிற்குதித்தா ளக்கினியு மன்போடந்தச்
செந்திருவாஞ் சானகியைக் கமலத் தேந்திச்
செங்கண்மா லிராமனுடன் சேர்த்துச் சொல்வான்.

வேறு.

செய்யபத்தரை மாற்றுள்ளசெம்பொன்னை
யையவெம்புடத் தாரிடுவார்கொலோ
துய்யவாயிரத் தெட்டுளதாமிதற்
கையமென்ன வழுக்கென்னவாண்டவா. (340)

எப்பூமாதரு மேத்திடுந்தெய்வமா
மொப்பில்லாதவ ளோர்சற் றுயிர்ப்பிலு
லப்புவைசுடு மானதென்னங்கமும்
வெப் முற்றது வேந்தேயென்றோதினான். (341)

இந்தவாறெரித் தேவனியம்பலும்
வந்தமாதவ ராசிவழங்கினார்
கந்தமாமலர்க் கற்பகநாட்டருஞ்
சிந்தினார்மறை யோனிவைசெப்புவான். (342)

வேறு.

பணமா யிரநா கணைபாற் கடலு
மிணையா னிலா தவைகுந் தமெனக்
கணமா தவர்வா னவர்கா ரியமாய்
வணமா தொடயோத் தியில்வந்தவனே.

தூயா மலாககண் டிணைசே ரளவும்
வீயா ததுவே முலகும வியமா
மீயா னரிசா சரீ டெனவோ
மாயா வழிவா யினைமா தவனே. (34

பொனனார் கமலத தறைபூங கொடியென
றுன்றை துளரு புலபெரன் றுளமோ
வனறொ கவீக் தடமீட்ட வரை
யென்றூ தூயரத தேசிடாபுக தவிக (34

தனியா மூாக முழுலைச தகுரி
நனிமா யைபிறை னாக தகுமோ
வினிமா தவமு மமூ பீலையா
கனிவாயச சனகி கமல பதியே (34

உலகா னவனு முககு துருவின
பலவா முடிநம பரிய பகையா
நிலையா யெபதத துயர மலீவா
சிலைவா னுதபொக திருநாயகமோ.

வேறு.

அந்தணன்புகழ்ந்துபோனு னயினைடதசரதேநக்ரன்
வந்தனன்வணங்கிநின்ற மைந்தரைததழுவியாபுத்தி
யெந்தனர்குலமோடனனை யின்றவன்குலத்தேடறுநு
செந்திருவனையாயென்று சீதையைப்புகழ்ந்துசொலலுறுவான்.

மனுகுலக்கொழுந்தேதையைபா மாநகரடைந்துவாகு
புனைமணிமௌலிசூடிப பொன்னகரவைவாவெனனக
கனிவுறவாழ்ததிவேநதன் கைவல்யமடைநதானிங்கே
கனைகழற்குமரன்சேனை கணக்கிடுமெனனசசொனனான் (3

வானரத்தலைவனை வசந்தனைக்கும்பகன்ன
னானறப்பிழிந்தசோரித திலகமாயொழிநதானென்ன
மானவனனுமான்றுவி மறையவனுலகத்தெய்திப்
[illegible]வன்றன்னைமீட்டான் புகழ்ந்தனன்பூமிநாதன். (3

பங்கவனிலையோன்றன்னைப் புகழுந்துவிடைமாறுக்கிப்போ
துங்கமாமகுடஞ்சூட்டித் தொன்னகர்வலஞ்செயதன்னுன்
சங்கபாதனைத்திலேற செய்துவாவென்றனப்போ
பொர்நியவுவகையோடும பொனனகரிலங்கைபுக்கார். (351)

வேதியமுனிவோர்வேத விதிப்படிமுடித்தார்கும்பஞ்
சாதகமறையோரன்னுன் றலைமிசைசசொரிந்தார்தம்பி
தாதுகுதொடையலபூட்டித் தனிமுடிபதித்தான்பெரி
மொதினரிலங்கைவாழ்ந்தார் பதியெனமுழுநிற்றம்மா. (352)

உயுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 954.

மீட்சிகாண்டம்.

மாநகரிலங்கைவேந்தன் புனிதமாமுனிவர்விண்ணோர்
மன்னனசுக்ரீவனாதி வானரத்தலைவர்சூழ
மின்னிடைச்சனகிதம்பி யிருபுறமேவராமன்
மன்னுவிமானமீது வடதிசைநோக்கிவந்தான். (1)

பன்னகசயனத்தண்ணல் பங்கயத்தணங்கைநோக்கி
மன்னுசிரலைவாய்ச்செவ்வேள் வாள்பதிமலைவில்லானு
மின்னிடையுமையாடன்னை வேட்டதிவ்விடத்தினுமங்
கன்னியாகுமரியென்றே காட்டினன்கமலக்கையால். (2)

மாகடல்கடக்கும்வண்ணம் வழிதரத்தருப்பைமீது
யோகமர்யெழுநாளிங் குறைந்தனனுவரிவேந்த
னுகமுங்கருகச்செந்தீ யன்றுகணைவிடுத்தேன் [illegible]
சாகரவேந்தனென் [illegible] (3)

தத்தியவலையிற்சங்கத் தளமுமணியுந்தாவும்
ரத்தினாகரமுமேலா மகோததியிரண்டுங்கூடு
மித்தனுக்கோடிகண்டா ரெண்ணிலாப்பாவநோயும்
பித்தமுமலடுநீங்கிப் பெரும்புகழ்ச்செல்வராவார். (4)

என்னுடைமுதியதாதைக் கீசனாரளித்தகங்கை
தன்னிடைமூழ்கியிந்தச் சாகரந்தன்னைக்கண்டாற்
கன்னியைவதைத்தலாதி கருமமாம்பாதகங்கள்
வன்னிவாய்ப்பருத்திபோலா மிதன்வரம்வடிவேற்கண்ணாய்.

இதுவைரவன்றன்றீர்த்த மிதுவெரிக்கடவுடீர்த்த
முதுமறைக்கிழவன்யாக முடித்ததித்தலமாமென்று
லெதுவிதற்கிணையேயாகு மிங்குள்ளகூபந்தன்னைச்
சதுர்மறைபுகழுமல்லான் மற்றெவர்சாற்றவல்லார். (6)

கோடியாந்தீர்த்தமெல்லாங் கூடினகோடிதீர்த்த
மாடினார்தமக்குப்பின்னை யயன்படைப்பில்லையென்று
வீடிலாச்சர்வதீர்த்த மென்பதிப்பெருமைகூற
கோடிநாளாகுமென்றான் கொற்றவர்புகழுங்கோமான். (7)

வேறு.

ஓதரிய சேதுவின்மா காத்மந் தன்னை
யொப்பில்லாச் சானகியோ டுரைத்தான் பின்னை
மாதவனும் வசிட்டமுனி யவனை நோக்கி
வாமனா மனுகுலத்தோர் மகிபா லங்கைப்
பாதகனா மரக்கனெனும் பிரம பீசப்
பழிகழிக்க விலிங்கமிங்கே ப்ரதிட்டை செய்தாற்
பூதலத்தோர் தொழுவாருற் பவத்தை நீக்கிப்
புண்ணியரா யுலகடைவர் புநிதா வென்றான். (8)

குலகுருவாம் வசிட்டமுனி கூறக் கேட்டான்
குரவனிரு தாள்பணிந்தென் குலத்தோர்க் கெல்லா
[illegible] மனு[illegible] லன்று மென்ன
[illegible]

யிலகுநிரு மதையிலிங்கங் கொடுவா வென்ன
வேகினனிங்கிமைப்பி லிமையோர் தச்சன்
கலைமுறையே திருநகரோ டால யத்தைக்
கற்பித்தான் கண்டுமுனி கழற லுற்றான். (9)

பூதலத்திற் சோதியுரு வாமி லிங்கம்
புவியுதக மனலனிலம் புகழ்சேர் வான
மீதலது சுயம்புபிர திட்டை யென்று
மிமையவர்கள் மக்களிராக் கதரா லேத்து
மாதலம்பின் னூதனமென் றுரைப்பா ரென்றான்
மறைமுதலி யருளோக்க மல்லா தில்லை
யாதலினா லதன்பூசை பரார்த்த மாகு
மான்மார்த்த பூஜைவிதி யறைவே னென்றான். (10)

ஓதரிய தவம்வேள்வி யுதக மாட
லொண்டொடியார் முதலாய வுதவுந் தானந்
தீத்திக மல்லாது மேனா ளிந்நா
ளியற்றுபழி பாதகங்க ளறச் செய்யு
மாதலினாற் சிவபூசை யெவற்று மேலா
மகத்துணையும் பரத்துணையு மதுவே யாகுஞ்
சோதியுரு வாகியதோ ரிலிங்க பேதஞ்
சொல்லுவே னதன்பலனுந் துலங்க வென்றான். (11)

நவமணியுஞ் சிலைநான்கு முலோகத் தெட்டு
நாலைந்தாந் தாருவினி னம்பன் ரூப
மவனிபுகழ் மிருத்துகையி ரண்டாமையா
வதுவன்றி யறன்முதலாய்ப் பதின்மூன் றான
சிவவுருவ விலிங்கமதைக் கணமென் றோதுந்
திரமாகும் பாணலிங்க மெதிலு மேலா
முவமையில்லாச் சூதலிங்க மதிலு மேலா
முத்தமனே யிதன்பெருமை யுரைப்பே னென்றான். (12)

சோதியுரு வாகியதோ ரக்கந் தன்னிற்
சொல்லரிய பூசையினா லெல்லாந் தந்தி
பூதியினா லிகவாழ்க்கை யாவுஞ் சேரும்
பூவுறுதி யன்னத்தாற் பூமி கூடும்
மோதரிய கோமயநோய் பகைதனைப் போ
மொழித்துவிடு மாயுரினை யாகுவஞ் சந்த
மேதினியோர் புகழ்வாழ்க்கை கூடச் சபூசை
மெலிந்தவுடற் பூரித்து விளங்கு மாலே (13)

தவமுதவும வீடுதவு மணலின் பூசை
தனியுடலிற் கெடுதியெல்லாந் தவிர்க்கும் வெல்லம்
நவந்த மகிழ்ச்சிதருந் தான்ய லாப
நதிக்கரைமண் டாருநவ மணிபொன் னாதி
சிலவுருவா ந சிலையிலிங்க பூசைக் கென்று
செபபரிய மூவுருவாம பாண லிங்க
மவனிதனிற் பூசிப்போ ரடையும் பேறை
யனந்தனா லறைவதற் கு மடங்கா தென்றான். (14)

வேறு.

சம்புமாகாத்மந்தன்னைச சாற்றினான்முனிவோரெல்லாங்
கும்பமுந்திருத்தியாகக் குண்டவேதிகையுமவைத்துச் | து
செம்பொன்பாலிகைக்குவேண்டுந் திரவியஞ்சமுத்துநசேது
நம்பனைப்ரதிட்டைசெயயு நாழிகைநேர்ந்ததென்றார். (15)

மாருதிவரவுதாழ வருமுனிவசிட்டன்சொல்லாற்
றாரணிபுகழிராமன் சைகதலிங்கந்தன்னைப்
பூரணப்ரதிட்டைசெய்து புனிதநீர்சொரிந்தானப்போ
வாரணாசியின்மாலிங்கம் வைத்தவன்வணங்கிநின்றான். (16)

மன்னவனவனைநோக்கி மனமகிழ்ந்துவந்துவாழ்த்தி
முன்னதாயுனதிலிங்கப் பூசனைமுடிப்பாயென்று
வன்னதைப்ரதிட்டைசெய்தா னகத்தியனுமலிங்க
மென்னவும்ராமலிங்க மென்னவுமியம்பலுற்றான். (17)

ஆளதோர்தைலமாதி யாகதிற்சொரிந்தானப்போ
வானவருவந்துதந்த வரநதிப்பெருநீராட்டி
நானமுஞ்சாந்துஞ்சாத்தி நறும்புகையாதியீரெட்
டானதின்பிறகுநீராஞ் சனமெடுத்துபசரித்தார். (18)

ஆடினாரிருந்தோரெல்லா மரகராவென்னவேதம்
பாடினார்முனிவோரெல்லாம் பழமுனியாசிகூற
நாடியவானோரெல்லா நறுமலரெடுத்துத்தூவத்
தேடருங்கைலைநாதன் பதியெனச்சிறந்ததம்மா. (19)

சீர்பெறும்பதியிலாதி சேதுராமேசமூர்த்தி
பார்புகழிராமலிங்கம் பருவதவர்த்தனியாம்
பேர்பெறும்புவியிலூழி பெயரினும்பேராதென்ன [ர்.
வோர்குருமுனிவன்சொன்னா னத்துவென்றுரைத்தார்மற்றோ

அந்தமாநகரினாண்மூன் றிருந்தபின்னவர்களோடும்
வந்தனன்முனிவன்காட்டத் தேவிமாநகரம்வந்தான்
மந்தனேமுதலதாய நவக்ரகமனுவைத்தேத்திச்
சிந்துவினருகேதானஞ் செய்துதன்னகர்க்குசசென்றான். (21)

மந்தரப்புயத்திராமன் வரும்வழிதன்னில்வைகு
மந்தணர்சீடர்க்கோது மாரணம்பழகுங்காலைச்
சந்ததமுணர்ந்துதங்க டனிமொழிமறந்துதாவுஞ்
செந்துவர்ப்பகுவாய்க்கிள்ளை வனமெலாம்வேதஞ்செப்பும்.()

அடும்பகைதணியாவேங்கை யாவொடும்பழகித்தாங்க
ளிடுஞ்சிறுகுருளையுண்ணி யிரங்கிவந்திடக்கன்றோடிக்
கொடும்பசித்திறத்தான்மாறிக் குடித்திடக்கொடுக்கக்கண்டு
கடஞ்சிலையொடித்தான்கேட்கத் தவமுனிசாற்றலுற்றான் ()

பகையொழிந்துயிர்கள்வாழும் பாண்டிநாட்டதன்கண்மே
புகழ்பெறுங்கூடலாதி புண்ணியத்தலமீரேழாஞ் [லோர்
செகமகிழிளசையாதி திருப்பதிநவமாமின்னு
மகதலமுளதாமந்த மான்மியமுரைப்பேனென்றான். (24)

தத்துவமுணர்ந்தோன்றன்னைத் தசரதிதனையன்கேட்கப்
பைத்தலையரவந்தாங்கும் பார்வருமுன்னேபின்னே
வுத்தரகோசமங்கை யென்னவிவ்வுலகம்போற்று
மித்தலப்பெருமையென்று னிராகவனிறைஞ்சிச்சென்றான் ()

இப்பதிகண்டதேவி யிருக்கையென்றுரைத்ததாலம்
முப்புரமெரித்தவீசன் சுயம்புவாய்முளைத்தமூர்த்தி
யொப்பறுமரசன்வேண்ட வும்பர்பொன்மாரிபெய்ய
செம்புபொன்மாரியீசன் சிலைநுதல்பெரியாளென்றான். (26)

வல்லவர்புகழுபொன்மாத்தூர் வளருமைநாற்றியீசன்
மெல்லிழைப்பிரகதாம்பாள் மேவியபதியாமிந்த
வெல்லைசூழ்புவிகளெல்லா மிரணியத்தெழிலாமென்றாற்
சொல்லுதற்கையமுண்டோ துறக்கநாடிதுவாமென்றே (27)

இந்திரன்பதியைமானு மிலுப்பையாந்தருவினூழற
சுந்தரவல்லிநாதன் சுயம்பிரகாசமூர்த்தி
நந்தெயிறுளவாய்வெங்கண் ஞமலிநாயகனும்வைகு
மிந்தமாநகரங்காண்பா யென்றனுமிறைஞ்சிசசென்றான். (28)

திதிசுதரமருக்காற்றா ததிதிசேய்தெளிந்துகூடி
கதிமுதற்சுந்தரேசக் கடவுளேகாவாயென்ன
மதிநுதலங்கயற்கண் மடந்தையாலருளப்பெற்ற
பதியிதைத்தேவிகோட்டை யென்பதுபரமாவென்றான். (29)

காரைமாநகரமென்னுங் கனகமாநகரந்தன்னை
யாரியன்வியந்துகூறி யமலைகொப்புடையாளன்பர்
தாரணிபுகழ்வாணீபத் தனஞ்சயன்றனக்காயீசன்
வாரணியுமைமீனாட்சி சுந்தரன்வடிவாய்வந்தான். (30)

நீதிசேர்வணிகமாக்க ணிறைந்திடுமவையிலையன்
மாதுலனுகிவந்து மருமகனணிந்தபொற்பூண்
மேதகுகாரைநேருங் குடிவளம்விளம்பிவென்று
[illegible]ரவில்லூர்மா நகரெனவிளங்கிற்றன்றே. (31)

வேறு.

களப மாதரின் றுணைமுலை பருகிடக் கலிங்க
மிளகி டாதிரு மாந்தவ ரிணையடி யிறைஞ்சி
யுளம கிழ்ந்தகங் குழைதர நெகிழ்தலு மவைகைக்
களவி லாதசெய வேறுறை சிகிமலை யதுவாம். (32)

இந்த மாநகர் வேலவன பதியென வியம்புஞ்
சந்த மாரகிற் பொழில்பெறுஞ் சூரையித் தலத்தை
விந்தை யாமபுகழ வேண்டியென் றுரைத்திடும் வியப்பை
முந்த வானவர் முறைமுறை யேத்திய மூதூர். (33)

சோதி வெண்பிறைக் கோடுழக் கிழிந்தடை சொரிதேன்
மோது மூவகைக் கனியுகு நறவொடு முடுகிக்
கோதி லாமது நதியெழுச சாலிகள் கொழிக்கு
மாத லாலிதை நியமமென் றுரைக்குமிவ் வகிலம். (34)

துய்ய வானவா தானவர்க் குடைந்துவெந் துயரா
லைய மேதினி யடைந்தவர் நணிபரி தாப
மைய விவ்வன மேவரு மகன்றிடு மதனால்
வெய்ய தாமினாப் பாற்றிய நகரென விரிப்பார் (35)

கங்கை சூடினன் கைலையும் வியப்புறக் கனகந்
தங்கு கோயிலு மாநக ரும்மயன் சமைத்தான்
புங்க வன்பதி யாமென மூவரும் புகழ்ந்தா
ரிங்கு ளார்களு மிரணிய நகரமென் றிசைப்பார். (36)

வேறு.

துப்பிதழ்ச்சிமனுளன் றேன்றலாஞ்சயந்தனென்பா
னொப்பறுமுனிவன்யோக முலைத்திடவிழித்துநோக்கிச்
செப்பினன்சாபமன்னன் செவ்விபோய்க்கோகூவாகி
யப்பெருமலையைத்தாங்கி யவனியிற்றிரியுமெல்லை (37)

இத்தலமடைந்தகாலை யிழைத்ததீங்ககிந்துவேண்டப்
பத்தருக்கருளும்புத்தூர்ப் பரமனுலருளும்பெற்று
ளுத்தமகுடபாற்றேன்று முயர்மலையதுவாமூரு
மத்தமாவல்லானேத்தும் வைரவன்னகரமென்றான். (38)

இன்னனவியப்பென்றோதி யெழின்மணியெண்விமானம்
தன்னைத்தான்றொழுதுவையா தாமரைச்செங்கணாளன்
பொன்னனைப்புடைத்தகாலை புரந்தரனுலகோரெல்லா
மன்னுமித்தலத்தைக்கோட்டி மாநகரென்பாரென்றான். (39)

காற்றிசைதொழுதுபோற்ற நாகநாடளாவுங்குன்றங்
கூற்றினையுதைத்தோன்வைகு கொடுங்கிரியென்னலாகுஞ்
சாற்றுதற்கரியபுத்தூர்த் தலந்திருத்தளியாமீசன்
சேற்றுவியனையகண்ணாள் சிவகாமவல்லியென்றான். (40)

இத்தலப்பெருமையென்னு வியம்புதற்கெளிதோஞான
சித்தனுன்கமலையீசன் சிவைசிவகாமவல்லி
மத்தமாமுகத்தினானுங் கற்பகநாதனென்ன
முத்திநீர்க்கரையிலையா சுயம்புவாய்முளைத்தமூர்த்தி. (41)

புரந்தரனுலகோரெல்லாம் போதகமுகத்தோனை
வரம்பெறுமசுரன்வெம்போர் வாதினுக்காற்றாராகிக்
கரங்குவித்திறைஞ்சிவேண்டக் கற்பகக்களிறுநாதன்
விரைந்துவென்றவனையூர்ந்த விநாயகன்பதியீதென்றான். (42

அந்தணன்புவியையீன்ற காலையிலவனியோடும்
வந்ததிப்புனலாமென்றான் மகத்துவமிதின்மேலுண்டோ
நந்தணிகரத்தான்றன்னை நறுமலர்மாலைசூட்டச்
செந்திருமடந்தைநோன்பு செய்ததிக்கரையிலையா. (43)

அலைகடற்பிறந்தகோதை யண்ணலையருச்சித்தேத்தி
இலைபெறுந்தவத்தினின்று னெடியவனுதயமாகி
சிலைநுதலாளைவேட்டுச் சீபதியானிந்தத்
தலந்தனிலென்றால்வேறு சாற்றுதற்குவமையுண்டோ. (44)

ஆதலாலிதன்போன்றோ ரருளியகமலைதீர்த்த
நாதனுங்கமலேச னுடெலாம்புகழுகாம
[illegible]குவிசனன்றோன் மகிழ்சிவகாமவல்லி
[illegible]சேர்வாசி லிக்குளமென்பாரையா. (45)

பின்னையோர்தடாகந் தோண்டப்பெருச்சிறுபறவையாதி
மன்னவனுகச்செய்த மாட்சியைக்காண்பாராகிப்
பன்னகசயனத்தெம்மான் பங்கயன்பரசுபாணி
பொன்னகர்க்கிறைவனென புங்கவன்புநிதவிண்ணேனோர். (46

த்ரிஶிரஸ்வ வாராஸஸ்வ ஜஹிஷ்ம் கூஜஸ்தலேயோ |
வாம்ஸஸ்வ ராஜஸங்கோவாஃ பாலேவேதே மோக்ஷகோசாயாஃ ||

என்றது.

பாருட்சிறந்த பரதமாகண்டத்தில் பண்டையதானபாண்டிய நாட்டில் மருதங்கூரெனும் ஸ்ரீ கணேசமாநகரின் கண்ணே குருவிகிண்டானென்றும் மங்களவாவியென்றுந் திகழுந் தடாகமொன்றுளது. அஃது ஆதியில் சிச்சிலியென்னுமோர் சிறுபறவை சிறகை யுரசிக்கொண்டதினல் ஒரு குழியுண்டாயிற்று அதனைக்காட்டேனமொன்று விசாலப்படுத்திற்று. பின்னல் காட்டுப்பகடொன்று பெரும்பள்ளமாக்கியது. பின்னரோர் குஞ்சரமதனை யோர்பெரிய மடுவாக்க அதில் நீர் நிறம்பியிருக்க ஆண்டு காட்டகத்திற்கு வேட்டையார்த்தமாகவந்த பாண்டியன் இளைப்புற்று தாகவிடாய்தீர்க்க நீர்தேடுங்காலை யிம்மடுவில் தாநீரிருக்கக்கண்டு விடாய்தணித்து அதனையோர் பெரும்வாவியாக்கினன். இவ்வைவரும் நிர்யாணதிசையை யடையுங்காலை யுமாபரமேச்சுரன் அவர்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகி அன்னாரிடத்தன்பு கூர்ந்து அவர்களை வேண்டும் வரம் யாதென வினவ, அன்னோரெவற்றினு மேலதான சாயுச்சிய பதவியைக்கேட்க எந்தைப்பிரான், அப்பதவி போதத்தோர்க்கேயாம். மற்றவர்க்குச் சாலோகங் கிடைக்கும் ஆயினும் நம் சங்கரி திருவருளின்படி நுமக்குச் சாமீபபதவியளித்தனமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வன்ன மன்னோர் கைலையங்கிரியில் [illegible]

நாளில் நாரதமாமுனிவர் கண்டு வியப்படைந்து அண்ட நாயகனுக்கு விண்டிட இருவரும புண்டரீகத்தானிடம் சென்று மூவரும் விண்டுவைச் சேர்ந்து இவ்வதிசயஞ் செப்ப அவ ரனைவரையுமழைத்துக்கொண்டு முழுமுதற் கடவுளாகிய முக்கணனிடம் போக அவர் சகல தேவதைகளையு மழைத் துக் கொண்டு அந்த வாவி வாய்க்கரையடைய முன் சொ லிய ஐவரும் சாயுச்சிய பதவி வேண்டித் திருவடி தாழ்ந்து கேட்க மனமகிழ்ந்து தொண்டர் நாயகனீலகண்டனும் பக்ஷி ப் பறவைக்கும், வராகத்திற்கும் பாண்டியனுக்கும் கொடு ப்பதாகவும், உலகமாதாவாகிய உமையாள் மகிடத்திற்குக் கொடுப்பதாகவும், திருமால் குஞ்சரத்திற்குக் கொடுப்பதாக வுந் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். பின்னர் புண்ணிய வசத் தால் அநேக உத்தம ஜென்மங்களெடுத்து முடிவில் கருங் குருவியாகவும், பன்றிக் குருளைகளாகவும், வருணப் பெரு வழுதியாகவும் வந்து ஆலவாய்க்கண்ணுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் திருவருட் பெற்று மேலதாம பதவியடைந்ததை யாலவாய்த் திருவிளையாடற் புராணத்தானும், மகிடாசுரனுக் கெம்பிராட்டி யுமையாள் பதவியீந்ததை தேவி மான்மியத்தா னும், குஞ்சரமிந்த்ரத்துய்ம் மனபாண்டியனாக வந்து,

"அன்னவன்றவஞ்செய்போதி லகத்தியன்வருதல்கண்டு
சென்னியைக்குனியானாகச் சீறியேசாபமிட்டான்
மன்னதையறிந்தறிரு மயேச்சுரன்றன்பாலன்பு
துன்னநீயளிக்கவென்ன வளித்தனன்றும்பியானான்."

அவ்விதம் யானையாகி மேற்கூறிய கணேசமாநகரில் விநா யகப்பெருமான் சந்நிதியில் ஓர் தடாகமமைத்துப்பூசித்து

"கானகத்திருந்துபன்னாள் கரிணியாய்க்கழித்துவேந்தன்
ஞானநாயகன்பதத்தை நண்ணினனென்றுசொல்வான்
மோனமாமிருடிகீரின் மூழ்கிடத்தாளைப்பற்றி
யீனமாமுதலையைப்போ யிழுத்தனனாகூவென்பான்."

அப்போ யானைக்கு ஞானஉதயமாகி ஆதிமூலமேயென் கூவ ஸ்ரீமன்நாராயணன்வந்து

"இறைஞ்சிப்பின் றவிர்ந்தி ரத்நாய்மன் றனைப்பேநோக்கித்
துறந்தகைநிமையெல்லாந் தகமினிப்பெறுவாயென்று
அறன்றிருநாகன்சொல்ல வரசனுமரிருபான
பிறந்தனையெபதிமோட்ச நிலையதுபெற்றவாறே."

என்பதை பாகவதத்தா லுயகாண்க.

இவ்வரலாறுகளை மருதங்கூர்ப்புராணத்தில் தீர்த்தவிசேடப்படலத்தானும, இந்திரன் பழிப்புத்தீர்த்தபடலத்தானும் வாரணமுத்திபடலத்தானுமறிக.

மெய்த்தவமுனிவோரநிக்கு வேந்தர்கண்முதலாயுள்ளோர்
யாந்தமுதலையவிந்தப புண்ணியபுனலைச்சூழ்ந்தார்
இய்தகக்கநியேநன்றாய் மறைவலார்மனுக்களோதத்
பாய்துவமுனர்ந்த கும்பசாம்பவன்சாந்திசெய்தான். (47

கையேயாகுமென்றா காவிரிநதியாமென்றார்
ாயகுநீரேமுனைகோதா விரிப்புனல்போலாமென்றார்
கபத்திரையாமென்னச சொல்லுதற்கதிகமென்றார்
நையாலள்ளியளளிச் சென்னியிற்சொரிந்துகொண்டார்.

ராளெந்தாரீச னருட்கடல்படிந்தாரன்னக் [றை
ற்குடைந்தார்மாயோன் குளிர்மதிச்சடைமேற்கொண்
றன்மலர்த் தாடன்னிற்சுருதியான்வேதந்தன்னைப்
டனோர்முனிவோரெல்லாம் பன்மலரிறைத்தார்விண்ணோர்.()

வேறு.

ஆதி சங்கரன் கேசவன்வர லான தேசபட் சேத்திர
மோது மாதவ தீர்த்த மாமிதை யொப்ப தேயெனச் செப்புவ
சேது காவிரி காசி மாமகஞ் சேரும் காஞ்சன பத்மனி
சீத ளித்தட மென்று ரைத்தனன் செங்கண் மாறருபம்மைகள். (50)

சேச வாகரு டத்வ சாவித கேண்மி னித்தல முத்தவப்
பூசையாலிவ ணீயும் வாதனே புண்ணி யப்புன லாயது
வீசு மாமலர் மருதங் கூர்தரு மேவு நாயகட் சேத்திரம்
ராச காரண புரமெ னும்பெய ரீச னுமகிழ்ந் தோதினன். (51)

சங்க பாணியுங் கங்கை வேணியுஞ் சதுர்மு கன்றிசைத்தலைவரும்
புங்க வன்முதற் றேவர் யாவரும் புனித முனிவரும் பூதரு
மிங்கு வந்ததே மங்க ளமிஃ தென்ன வித்தல மித்தட
மங்க ளம்பெற ஆழி யூழிநாள் வாழ்க வென்றனன் மலைவலான். (52)

வேறு.

பூதலத்துள்ளகோடி புனிதமாந்தீர்த்தமெல்லா
மோதருங்காசியாட லொத்திடுமூவரியுண்ட
மாதவமுனிவன்சொன்ன மங்களதீர்த்தமென்றே
சீதரன்மற்றோர்க்கெல்லாந் திருவருள்பொழிந்துசொன்னன்.

திங்களோடெண்மர்தாழ்ந்து சீதரனுகந்ததீர்த்தம்
பங்குனியுத்திரத்திற் படிந்தவர்பாவம்போக்கு
மங்கவர்க்குறுதியாங்க ளனந்தபேதகமாறு
மங்களம்பெருவாரென்ன மூவருமகிழ்ச்சொன்னர்.

கங்கையில்வருடமாடி கயைத்திதிமுடித்துப்பின்னர்
செங்கண்மால்சனர்த்தபிண்டஞ் செய்தவர்க்கதிகமிந்த
மங்களப்புனலிலாடி மறைவழிதிலநீரிட்டாற்
சங்காதிருப்தியென்னச் சாற்றினர்பிதுர்க்களெல்லாம். (5

சிச்சிலிப்பறவையேனஞ் சீர்பெருபகடுகைம்மா
வச்சிரப்புயத்தார்வேந்த னைவரும்வரத்தின்பேறு
னச்சரவணிந்தபெம்மா னங்கையாமிமயவல்லி
பச்சுதன்பதமிசேர்ந்த யாடலையுரைப்பேனென்றான். (56)

பொங்கரவணிந்தானுடல் புரிந்ததெண்ணேழோடெட்டிற்
கங்கரிக்குருவிபன்றி கன்னிநாட்டரசனென்பார்
சங்கினிலைக்கேற்ற தானைவப்பகடரமையா
புங்கவக்களிற்றைநக்கரத்தான் பூமினாயென்றபூமான். (57)

அர்ச்சுனவனத்திறைத னசோகம்மாமலராளம்மை
நச்சரவணையான்ராச நாரணனுபயநங்கை
கச்சணிகமலக்கண்ணி கற்பகவல்லிதம்மை
வச்சிரபாணியேத்தி வசையிலாமலர்க்கண்பெற்றான். (58)

மன்னவன்ராமச்சந்த்ரன் வசிட்டமாமுனியைநோக்கிக்
கன்னல்சேர்கழனிசூழுங் கணபதிபுரத்தின்சீரும்
பொன்னவிழ்கமலம்பூத்த புனல்வளம்புகன்றவாயான்
மன்னியபரமலிங்க மகத்துவமுரைப்பாயென்றான். (59)

தங்கவர்புகழுயோத்தித் தசரதன்மைந்தாகேளாய்
செக்கர்வார்சடையான்பாரிற் சிறந்ததீரைந்நூற்றெட்டிற்
றலக்கணந்தனிலீரேழாந் தனிப்பதிநவமாந்தம்மின்
முக்கியமருதங்கூர்வாழ் மூர்த்திசீருரைப்பேனென்றான். (60)

...தியாயிரண்டாய்மூன்றா யனந்தமாயகண்டாகாரச்
...சாதியாயாருதாரத் துரியமாய்த்துரியாதீத
...தியாய்த்துவாதசாந்த நிலையுமாய்நினைவிற்கெட்டா
...ரதியாய்நாமரூப நவின்றிடாப்பிரமலிங்கம். (61)

...த்துமாய்ச்சித்தாநந்தத் தனிப்பரம்பொருளாய்ச்சர்வ
...த்துமாய்விளைவாயெங்கும் வியாபியாய்விடயாநந்தச்
...த்துமாய்ப்ரவிர்த்தியில்லாச் சின்மயப்பொருளாய்ச்சேரு
முத்தியாமுலகுக்கெல்லா முதல்வனாய்மூலத்தமூர்த்தி. (62)

அதியினுமதியாய்நொய்ய வணுவினுமணுவாயாரன்
மதிபகலிமையாமுக்கண் மாலயன்மருங்குவைகுஞ்
...துவாசதமோவென்னச் சாற்றுமுக்குணமுந்தானாய்ச்
...திபுகழொருவனாதி சுயம்புவாய்மூலத்தசோதி. (63)

...தருமறைகளான்கு முபநிடமுரைக்கு[illegible]
நாதனாய்ப்பிரமவண்ட [illegible]
பூதமாய்ப்புகலற்கெட்டாப் பொருளு[illegible]
பேதமாயெங்குந்தானும் பெருமையாம்பிர[illegible] (64)

அடுக்குடையண்டமெல்லா மீன்றளித்தழிக்குமாடற்
றொடுத்தசாக்கிரங்கனாவச் சுழுத்தியின்றோறுந்தோன்றுங்
கடத்தினின்மதியம்போலக் காட்டுவான்காண்பானாகி
விடுத்தபல்லுயிர்களெல்லா மேவுதற்கிடமாமூர்த்தி. (65)

வானவர்கோமான்செய்ய வார்குழலகலிதன்னை
யீனமாய்ப்புணரச்சீறிக் கௌதமனிழைத்தசாப
மானவனுடலமெல்லா மாயிரம்யோனியாகு
மூனமுமகற்றிக்கண்ணா யுவந்திடவளித்தலிங்கம். (66)

மந்தரப்புயத்தோனை மகபதிவருடந்தோறு
முந்தியநகரிற்பாரு முழுமதிப்பயறிந்நாளில்
வந்தவனருச்சித்தேத்தும் வான்றருமலருமன்னன்
றந்தியின்சுவடுங்கண்டு தரணியோருய்வாரையா. (67)

வேறு.

ஐயனாடலை யாங்கவன்கேட்டலு
மொய்யுமொய்யுமென் றேயுளங்கூடினான்
செய்யும்பூசைத் திரவியங்கொண்டுநா
கையன்கோயின்முக் கால்வலமாயினான். (68)

முல்லையைந்து முருகலர்நால்வகை
கொல்லையைந்திலைக் கூவிளங்கும்பமா
வில்லையைந்து மிரைத்தனனன்புடன்
றொல்லைநாயகனைத் தொழுதேத்தினான். (69)

நம்பிகோடியி னம்பனின்னுமமா
யம்புவிக்குய ராலயமாக்கினாய்
தம்பியிந்தத் தலந்தனிலிங்கமாய்ச்
சம்புவைத்தொழத் தக்கதென்றோதினான். (70)

தேர்ந்தமாதவன் செப்பலுமானவ
னார்ந்தசிந்தை யதுவெனவீகமஞ்
சேர்ந்தபூசைத் திரவியம்யாவையு
மோர்ந்திமைப்பிற் கொணர்கெனவோதினான். (71)

அக்கணத்தி லரிக்குலவேந்தனும்
பக்கனின்ற பணித்தொழிற்பற்பலர்
திக்குவானுந் திரைகடற்சென்றுள
தக்கயாவையுந் தந்தடிசூடினர். (72)

பசுபதிக்கபி டேகம்பணுவித்த
வுசிதமென்னனு மொல்லையிற்சேனுளார்
விசுவகன்மா விதிப்படிமண்டப
மிசையவேதிகைக் குண்டமியற்றினன். (73)

கங்கையாதி கறைமிடற்றண்ணல்வா
ழங்கங்குள்ள வரும்புனலாழிநீர்
மங்களப்புனல் வாரணத்தீர்த்தமும்
பொங்குகும்பமீ ரொன்பதும்பூரித்தார். (74)

வேறு.

சிற்பநூலுரைத்தவண்ணந் திருவுருவிலிங்கந்தன்னை
நற்புனற்செந்நலாச நனிகிடையாசனங்கம்
பற்பலசடங்குசெய்து பதித்துயிர்ப்ரதிட்டைபண்ணி
தற்பரமானகும்பந் தன்னையபிடேகஞ்செய்தார். (75)

வள்ளிநெய்யாதியார மிறுதியாயிரைந்தொன்றுந்
தெள்ளியமறையோர்வேதஞ் செபித்திடச்சொரிந்தேயாடை
கள்ளவிழ்கடுக்கைமாலை கற்புரக்கலவைசாத்தி
யொள்ளியவுணவுதூம மொளிவிளக்கெடுக்கலுற்றார். (76)

பூரணகும்பமாதி புகழுபசாரமீரெட்
டாரணந்தழுவுங்காமி காகமவழியாய்ச்செய்தார்
தாரணியிமையோர்நீட்டுந் தசமிருநான்குபேரி
காரணிமுழக்கத்தோடு கடலொலியடக்கிற்றன்றே. (77)

மனமுரம்புறந்தாள்செய்ய வாகுமூலங்கண்ணெற்றி
கனிவொடுசெவிகடோயக் கவிழ்தலட்டாங்கமுன்மூ
குனிதலைமுழங்காலங்கை கோவெனப்புணிதவேகஞ்
சென்னியின்மேற்கரங்கள்கூப்பிச் சேவடிதொழுதனிற்றல். (78)

தடியெனக்கிடக்கலங்கை தாளொடுகுவித்துநிற்றல்
வடமொழியுரைத்ததூய வந்தனவிதியாயாரும்
படிமிசைப்பணிந்தெழுந்து பரமனேகாவாயென்று
ஈடபணையிளையோன்னீராஞ் சனமெடுத்தேத்துங்காலை. (79)

இலக்குவனிறைஞ்சியேத்தி யீசனைவலமாய்வந்து
தலைக்குயர்கரங்கள்கூப்பித் தமியனுக்கருளவந்த
மலைக்குலத்தரசன்பாவை மங்களவல்லிநாதா
கலைக்குனிவரதராஜக் கடவுளேகாவாயென்றான். (80)

பன்னரும்புகழிராம பத்திரனெழுந்தேயாசான்
றன்னடிவணங்கியெங்க டனிக்குலக்குரவனென
வுன்னையான்புகழவல்லே னில்லையென்றுபசரித்துப்
பொன்னவமணியாலையன் பொற்பதம்புதையச்செய்தான். ()

தக்கணதிசையின்மேலாய்ச் சாற்றியகோடிதன்னின்
முக்கணனருளும்பெற்றேன் மூவுலகுவக்குமென்னத்
தக்கவித்தலத்திலுன்றன் றனியருட்பெருக்காலெம்பி
செக்கர்வார்சடையினன்றன் றிருவருள்பெற்றானென்றான். ()

வேறு.

மன்னிராமன் வழங்கியவாசகந்
தன்னைக்கேட்ட தவமுனியானவ
னின்னுமிந்தவிலிங்க மகிமையைப்
பன்னக்கேளெனப் பண்புடன்செப்புவான். (83)

ஆனசித்திரை யாகியமாதத்தி
லூனமில்லா வுயர்ந்திடுபூரணை
கானத்தோய்ந்தகன் னீரிலாட்டிடி
னேனையிங்கு மிறைஞ்சியதாகுமே. (84)

ஆடிப்பூரமன் றன்னபிடேகமுங்
கூடிச்செய்தவர் கோவினமாயிரந்
தேடிச்சென்றனர் செய்ததோர்பேறதை
நாடிச்சேர்க்குமே நண்ணிடு வார்களே. (85)

மானமார்கழி மாதத்தின்மாலெனு
மேனந்தேடியு மெய்திடாச்சீரடி
வானந்தூக்கிமன் றுடியவாதிரை
யானநாளின்மிக் கன்புடன்மேனியே. (86)

பூசைபண்ணினர் புண்ணியராகிவான்
வாசவன்றினம் வாழ்த்திடப்பெற்றிடுந்
தேசுகொண்ட சிவனடிக்கன்புபூண்
மாசிலலாவடி யார்களாய்வாழ்வரே. (87)

வேறு.

அந்தமாநகரினுண்மூன் றிருந்தபின்னவர்களோடும்
வந்தனனிராமனுந்தன் வனசமாவதனநோக்கி
யிந்தமாநகரமப்ப விசனுமாலுநீங்காச்
சந்ததம்பயமபுவாறா சத்தியகிரியிதென்றான். (88)

இப்பதிபெருமைதன்னை யியம்புவேனிராமகேளாய்ச்
செப்பருங்கங்கைநீரைச் செவியினிற்கொணர்ந்துதெவ்வர்
முப்புரங்காய்ந்தான்செய்ய முடிக்கபிடேகஞ்செய்யு
மொப்பிலாககபிலையுள்ளத் துணர்வினையறிவாமென்று. (89)

புலியதளுடையான்சிற்றப் புலியுருவாகிவந்து
வல்லியினலைதனைச்சீற வணங்கியானவாய்மைகுன்றேன்
பலிகொள்வாயென்னவந்தப் பசுவினுக்களித்தவாடல்
கலைவலாரிதனைத்தென்கோ கன்னமென்றுரைப்பாரையா. (90)

ஐங்கரன்பொருப்பினோடு வரங்கம்பெரன்றனைக்காவ
லங்கமைந்துளதாமாரூ ரம்பலமருணையத்தி
தங்கும்வேங்கடப்பேரான தலமெலாமோதக்கேட்டுத்
திங்கடோய்மலைகிட்கிந்தை சேர்ந்தனன்சேனையோடும். (91)

வேறு.

பூதலத்துளதோர் மூர்த்தியின்பெருமை புகன்றதன்குருவடிபோற்றி
மாதருக்கரசாஞ் சீதையைநோக்கி வாலியைவதைத்தவன் [illegible]
மாதவன்செய்சுக் ரீவனுக்காக்கி [illegible]
[illegible] வாழ்கிட் கிந்தையென் [illegible]

ாலிவந்தனுகா மதங்கமாமலையின் வானரவேந்தன்முன் வடித்த
ாலெனுமொழியாய் நீபறித்தெறிந்த பணிதனைக்காட்டிய திவிடஞ்
ாலவுந்துயரா லலைந்தவென்றனைப்போற் றளர்ந்தவ னேவியவனுமா
நுவன்யானு மளவரும்புகழை யடைந்ததமிப் பம்பையின்னருகே.(92)

ைவைத்ததிந் தினிதா யுண்டெனக்கிடுவா யேயவள்யான்வரத் தொழுது
லக்கடல்கடந்து சடத்தொடும்பரம பதம்பெறு சவரியாச்சிரமந[திந்தே
வலிக்கரம்வி திர்த்துக் குவித்துயிர்குடிப்பான்றுள்விழப் புடைத்தவாகு
பலித்தவரடையும் பெருங்கதியடைந்தா னசுரனுங் கபந்தனு டவி. (94)

கொண்டுனையரக்கன்போம்வழிதனிலென் குலமிலாப்பெரியதந்தையுமாங்
திண்டிறற்சடாயு வீழ்ந்தவன்றனக்குத் தீக்கடன்முடித்ததில் விடமாந்
துண்டமுஞ்செவியு மிழந்தவள்வினையாற் றாடனன் திருசிரனோடுங் ும்
கண்டகக்கரனைக்கொன்றதிவ்விடம்பொன்கலைவிழப்புடைத்ததிவ்விடமா

வாறுறைதருவாய மாதவமுடிக்கும் வடநதிக்கரையில் யாம்வசிக்கு
மானதற்கினையோன மைத்திலரக்க னடுத்துனை யெடுத்ததிச்சாலை
மானெனும்விழியாய் வரும்பொழுதிருந்த மலையிதுவாமென வழுத்திச்
சானகியோடு முனிபரத்துவசன் சாலைசென்றிருந்தனன் றனிமால். (96)

வேறு.

எண்ணருந்தவத்தோர்க்கெட்டா வீசனேயெளியேன்றன்பாற்
பண்ணமர்மொழியாளோடு வந்தனைபரிவாலென்ற
னண்ணலேபகலுக்காக்கு மடிசிலுண்டப்பாலயா
விண்ணரும்புகழயோத்தி மேவுதல்வேண்டுமென்றான். (97)

கும்பனும்பரத்துவாசன் கூறலுமவனைநோக்கி
யெம்பிரானுனதிச்சைக் கிசைந்தனனினிதென்றேறத்தித்
தம்பியுங்குகனுந்தேறச் சாற்றிவாவென்றான்றுவிச்
செம்பொனூர்க்கேகியென்றுக் திருநகர்க்கனுமான்வந்தான். ()

இந்தவாறிவனுஞ்செய்து மெல்லையிலிளையோனேங்கித்
தந்தகான்கழிந்ததண்ணன் றானிலைகாணேனென்ன
கந்தவாரழலைமூட்டி கனிவலஞ்சூழ்ந்தானப்போ
[illegible]மென்பேர் மாருதியென்றுவந்தான். (99)

வாடியவுயிர்க்குத்தூய வான்மழைபொழிந்தாலென்ன
நாடியவனுமான்றன்னை நாயகன்பரதனோக்கித்
தேடுமென்னண்ணன்செய்தி தெளிவுறச்சொல்வாயென்ன
மாடுறைமாந்தரெல்லா மகிழ்தரவழுங்கலுற்றான். (100)

சித்திரகூடந்தன்னிற் றிருவடிகொடுத்துத்தெற்கா
மத்தலத்திடைநடந்த தனுவிடாதுரைத்தானையன்
மெய்த்தவப்பரத்துவாசன் வேண்டிடவிருந்தானென்னை
யித்தலத்தனுப்பவந்தே னினியதற்கிசைவாயென்றான். (101)

நாயகன்வந்தானென்ன நன்னகரயோத்திதன்னைத்
தூயவாய்த்துலக்கியெங்குஞ் சுடர்மணிக்கும்பமேற்றி
யாயிரம்வைரத்தூணு லமைத்தமண்டபத்தையாரு
மாயவனுலகாமென்ன மனமகிழ்ந்துரைக்கலுற்றார். (102)

இன்னவாறயோத்திதன்னை யிதுவதுவென்னச்செய்து
பொன்னகரழகையாதி சேடனும்புகலலாற்றான்
பொன்னுழைகடிந்தானிங்கே பூர்வபோசனத்தில்வந்து [ன்.
சொன்னகான்மகனையயன் றுதித்தென்றேடிருத்தியென்றா

அடிதொழுமரசரோடு மம்புஜையிலையானோடும்
படிபுகழ்நெடுமாலுண்டான் பரிகலமனுமானுண்டா
னுடன்வரும்படைகளெல்லா முண்டபின்னுவகையோடு
முடிபுனையரக்கன்போரை முனிவனோடுரைக்கலுற்றான்(104)

ஆயிரமரக்கர்கொன்றார்க் குரங்கினையளக்கலாற்று
சேயனையிளையோன்கொன்றான் றேவரீரருளினாலே
தீயவாளரக்கன்றன்னைச் செயித்ததிப்பெருமையெல்லாம்
வாயுசேயனுமான்றந்த மருந்தினால்வந்ததென்றான். (105)

இந்தவாறென்னவோதி யிருந்தமாமுனிவோர்க்கெல்லா
வந்தனம்புரிந்துபுட்ப மானமீதமர்ந்தனோடு
மந்தரம்பொலியவந்தான் குகனைக்கண்டாசீர்தாண்டிச்
சிந்தையின்மகிழ்ந்தயோத்தி திருநகருகிற்சேர்ந்தான். (106)

ஆண்டவனிராமன்வந்தா னென்றவரவர்கட்செல்லா
[illegible] யபரிசுகல்கி வேழமீதவுதாவேற்றி
நீண்[illegible]விக்கருவியிட்ட நெடும்புவியதிரத்தாக்கி
மூண்டெழுஞ்சேனையோடு முன்னவன்முன்னேவந்தான் (107)

வந்ததோர்பரதனண்ணன் மலரடிபணிந்தானப்போ
வந்தவாறவருந்தாழ்ந்தா ரளவிலாவுவகைதூண்ட
மந்தாரப்புயத்தான்செய்ய மாமகள்சனகியோடுந்
தந்தியின்மீதயோத்தி நனிநகர்வலமாய்வந்தான். (108)

ஆரணமுழக்கத்தோடு மந்தகர்மறையோரெல்லாம்
பூரணகும்பமேந்திப் புகழ்ந்தவர்மொழிந்தாராசி
வாரணிமடவாரெல்லா மங்கலகரவாலாத்தி
நீரெடுத்திடவிண்ணோர்க ணிறைமலர்பொழிந்தாரன்றே (109)

மட்டிலாப்பெருமைவேந்தர் மகிழ்ந்துபொன்மலர்கடூவி
இட்டிதிராடைசுற்றித் திருவடிதொழுதுநின்றார்
பட்டுகர்வகுப்பவேந்தர் பார்ப்பனர்முனிவோர்சூழ
விட்டபேராசனத்தி லிருந்தனனிராமனுதன். (110)

வேறு.

வையம்போற்றிடு மாமகனுயகன்
ஐயமாமுடி சூடுஞ்சுபதின
மையனாளைக் கடுத்ததுவானதாற்
செய்யவேண்டுவ செய்யெனச்செப்பினுன். (111)

இன்னவண்ண முனிவனிசைத்தலும்
பன்னருங்கலிப் பாவபாதனு
மன்னரியாவர்க்கு மோலைவழங்கியே
மன்னர்தலைப் பொன்னகராக்கினுன். (112)

நாற்றிசைக்கு நசைமுடிசூடுநாள்
சாற்றுகென்னலுக் தந்திமேற்றுந்துபி
[illegible] செல்லும்புடைத்தலும்
[illegible] நாகரும்பூரித்தார். (113)

அங்கங்குள்ளவ ரானந்தமார்கலி
பொங்குமாறு பொழிந்தனர்போற்றிரு
ரங்கநாடொடு வைம்பதினேவருந்
தங்கடங்கடிறையொடுஞ் சார்ந்தனர். (114)

எங்கணும்பகரி யெங்கணும்பாயபரி
வங்கம்பொன்னமை மாரதமெங்கணு
மிங்கங்குள்ளவ ரேகெனவேகிலா
ரெங்கள்வாணு மிவையென்றிசைப்பரால். (115)

வேறு.

விரிந்த காரிருள் சிதைபடச் சுடர்விடு வெயில்வாய்
சொரிந்த மாமணித் திரள்பெறு மண்டபஞ் சுருதி
பொருந்த வேதிகைக் குண்டமுந் திருத்தினன் புலவோ
ரிருந்தி டப்பெரு மாளிகை யியற்றினன் றபதி. (116)

வேறு.

இன்னொளிபரப்பச்செய்யு மிரணியயவையுமீந்து
தன்னிறத்தாளத்தோடுந் தண்டிலங்கலந்துசாலத்
துன்னுமாவிலையுந்தெங்குங் கூர்ச்சமுந்துலங்கச்செய்செம்
பொன்னிறற்கலசக்கும்பம் புரோகிதர்பொலியவைத்தார். ()

வேறு.

மன்னவனும் ரகுபதிசா னகிதன் னோடு
மாவேந்த ரிளையோர்கண் மறையோர் சூழப்
பொன்னனையார் நடமாடக் கவரி வீசப்
புகழுரைப்போர் முறைவிரிப்பப் புதித மாக
மன்னுமணி மண்டபத்தில் வந்தா னுசி
வழங்கினர் அருவமுனி வரர்கள் கூற
மின்னொளிசெய் யாசனத்தி லுவகை பொங்க
மேதினியா ளுடனிருந்தான் வேந்தர் வேந்தன். (118)

வேறு.

அங்குலித்தருப்பையோடு மட்சனைதவசிட்டனீந்தான்
செங்கரத்தேந்திராமன் சிரம்விரற்சேர்த்தபிற்றை
யைங்கரன்றனையருச்சித் தாவுடையைந்துங்கூட்டிப்
பொங்குநீர்வேந்தன்கும்பம் புரிந்தவைபுனிதஞ்செய்தார். ()

வேறு.

ஓதிவனமேழினொடு வும்பருலகோத
மாதிநதிகாவிரியோ டாறுளதுமாக
மேதினிதனிற்புனித மெய்ப்புனல்களெல்லாம்
பூதிபெருங்கும்பமீ ரொன்பதும்பூரித்தார். (120)

வேறு.

பூரணகுடத்தின்முந்நீர்ப் பூமனையருச்சித்தேத்தி
யாரணசாங்கோபாங்க மவரவர்க்கிசைத்தவண்ணந்
தாரணிபுகழுஞ்சூத்த முருத்திரஞ்சமகஞ்சாந்தி
காரணிமுழக்கமென்ன முனிவரர்கழறலுற்றார். (121)

வேறு.

ஓமமாநெய்யி னொன்பதோடொன்பது
நாமமோடுள்ள நாள்களுங்கோள்களுஞ்
சேமமாயுட ரும்படிசெய்தபின்
மாமன்ராமனுக் காசிவழங்கினார். (122)

வேறு.

பூவைசானகியோடையன் பொன்னணியிருக்கைமீது
மேவினன்முனிவோர்கும்ப மெடுத்திசைவேதவோசை
பாவையர்பாடலோசை பல்லியமுழங்குமோசை
மூவுலகடைந்துகூற முடிக்கபிடேகஞ்செய்தார். (123)

ஐயனுங்காமன்றந்தை யாயினனவனுமன்றான்
றையலாயிரதிமாயி தானெனவிருந்தாளேழு
வையமுங்கடல்வாய்வைகுஞ் சேடனும்வடமுமாகச்
செய்யவாசனத்திராம னிருந்தனன்சீதையோடும். (124)

மழுவணிகரத்தான்வேதா மங்கையரோடும்வந்தா
ரொழுவகைத்தோற்றந்தன்னி லெய்திலாதெவையாமென்னி
னழுவுறுமறமகீதி நாகமற்றில்லைசீர்த்தி
விழுதுவிட்டொழுகிராமன் முடிபுனைவிழாவுக்கம்மா. (125)

அவையுளாருளரும்வண்ண மங்கையாற்பரதனேந்து
திவியமாமகுடந்தன்னை வசிட்டன்செங்கரத்தாற்றாங்கி
நவமணித்திரளும்பொன்னு நாதனீசானனென்னுந்
தவமுனியிராமச்சந்த்ரன் றலையிசைச்சொரியவைத்தான். ()

சங்கினம்பேரிமேளஞ் சல்லரிமுழவெக்காளம்
பொங்கியகடலின்றோசை புதைபடப்புடைக்குமெல்லை
துங்கமேரடைத்தகாலை துணைபெறுமணிலம்போலு
மிங்குநாஞெக்கவென்னக் கிடுகிட்டியிசைக்குமம்மா. (127)

துந்துபிதுந்துமென்னுந் தூயவால்வலஞ்சூழ்சங்க
நந்தமும்பம்பமென்னு நாகசமேளமெல்லாஞ்
சந்ததந்திந்திமென்னுஞ் சல்லரிதோந்தோமென்னுந்
தொந்தவாளரக்கர்துன்பந் தீர்ந்தோமென்றுரைத்தபோலும்.

வேறு.

சாதகபுரோகிதர்கந் தாட்சணைதவழங்கி
வேதமகதாசிமுனி யோர்களும்விளம்பு
மாதுலர்கள்வேதியர்க ளனைவருங்களிக்க
மாதிரவியம்பரத மன்னவனளித்தான். (129)

வேறு.

சீர்பரவு மிராமபிரான் சரிதந் தன்னைச்
சீரகத்தார் வணிகருக்காய்ச் சிகரி தேசுறும்
கார்பரவுங் கலாவைநக ரிராமச் சந்த்ர
கற்பகவீ சானவரன் களிந்து கூறப்

பேர்பரவு நெல்லைநகர் நார ணய்யன்
பேசுதமிழ்ச் சங்க்ரகரா மாய ணத்தைப்
பார்பரவப் படிப்போரும் படிப்பிப் போரும்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழி வாழி. (130)

வேறு.

வாழிவாழிவேள்விவாழி மறையும்வாழிவாழியே
வாழிவாழிமங்கைசீதா ராமன்வாழிவாழியே
வாழிவாழியவனிவாழு மாந்தர்வாழிவாழியே
வாழிவாழிநாரணய்யன் பனுவல்வாழிவாழியே. (131)

வேறு.

மங்களமாந் தாசரதி மான்யர் தன்னை
மனமுவந்து கேட்போர்க்கும் வாசிப்போர்க் கும்
மங்களமா நியமமதாப் படனஞ் செய்வோர்
மனநினைந்த வாறடைந்து மகிழ்ச்சி யாவார்
மங்களமா மிச்சரிதம் படிக்கச் செய்வோர்
மாநகரின் மழைபொழிந்து வளங்க ளோங்கு
மங்களமா மாந்தரெலா மிகத்தின் வாழ்வு
மறுமையினு மாலடியா ராகி வாழ்வார். (132)

மீட்சிகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம். 1086

சங்கிரக இராமாயணம் முற்றுப்பெற்றது.

சுபமஸ்து.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	15	2	மலைநிகர	மலைநிகர்
5	30	4	துன்னியவரமு	துன்னியவறமு
6	34	3	தாடாலு	தாடலு
9	12	3	மங்கல	மங்குல
10	20	2	சேலையேன்	சேலையென்
32	137	6	சந்திர	சந்த்ர
37	11	2	யுதரி	யுதறி
41	34	3	மனத்தினொடு	மனத்தினோடு
42	43	3	மௌலி	மௌலி
44	56	6	கதரு	கதறு
45	60	4	கதரு	கதறு
47	67	3	கதரு	கதறு
49	5	1	கேதை	கோதை
54	32	4	திரமி	திறமி
57	52	3	தேன்மோழி	தேன்மொழி
63	98	4	லாம்பெரு	லாப்பெரு
65	108	4	மொழி	வொழி
66	115	3	மன்னுவன்	மன்னுமவன்
68	8	3	சுக்ரிபன்	சுக்ரீவன்
77	61	3	யோனோடு	யோனொடு
81	1	4	புக்காள்	புக்கான்
85	32	2	தேந்தரன்	தேந்த்ரன்
104	56	3	ரத்திமெல	ரத்திமேல
106	70	3	தொலைத்தேன்	தொலைத்தென்
128	210	4	புயத்தொனை	புயத்தோனை
135	260	1	வாரிளை	வாறிளை
136	270	2	பொருக்கி	பொறுக்கி
141	303	1	பிழைக்குலுன்	பிழைக்கிலுன்
142	307	1	மத்தினி	மத்தனி
143	315	2	சிந்தன	சிந்தின